

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

COMPTE RENDU INTÉGRAL
AVEC
COMPTE RENDU ANALYTIQUE TRADUIT
DES INTERVENTIONS

INTEGRAAL VERSLAG
MET
VERTAALD BEKNOPT VERSLAG
VAN DE TOESPRAKEN

SÉANCE PLÉNIÈRE

PLENUMVERGADERING

mercredi

woensdag

12-10-2005

12-10-2005

Après-midi

Namiddag

<i>cdH</i>	<i>centre démocrate Humaniste</i>
<i>CD&V</i>	<i>Christen-Democratisch en Vlaams</i>
<i>ECOLO</i>	<i>Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
<i>FN</i>	<i>Front National</i>
<i>MR</i>	<i>Mouvement réformateur</i>
<i>N-VA</i>	<i>Nieuw-Vlaamse Alliantie</i>
<i>PS</i>	<i>Parti socialiste</i>
<i>sp.a-spirit</i>	<i>Socialistische Partij Anders – Sociaal progressief internationaal, regionalistisch integraal democratisch toekomstgericht</i>
<i>Vlaams Belang</i>	<i>Vlaams Belang</i>
<i>VLD</i>	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>

<i>Abréviations dans la numérotation des publications :</i>		<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties :</i>	
<i>DOC 51 0000/000</i>	<i>Document parlementaire de la 51e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif</i>	<i>DOC 51 0000/000</i>	<i>Parlementair stuk van de 51e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer</i>
<i>QRVA</i>	<i>Questions et Réponses écrites</i>	<i>QRVA</i>	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>
<i>CRIV</i>	<i>version provisoire du Compte Rendu Intégral (couverture verte)</i>	<i>CRIV</i>	<i>voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft)</i>
<i>CRABV</i>	<i>Compte Rendu Analytique (couverture bleue)</i>	<i>CRABV</i>	<i>Beknopt Verslag (blauwe kaft)</i>
<i>CRIV</i>	<i>Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral définitif et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)</i>	<i>CRIV</i>	<i>Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaalde beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)</i>
	<i>(PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)</i>		<i>(PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)</i>
<i>PLEN</i>	<i>séance plénière</i>	<i>PLEN</i>	<i>plenum</i>
<i>COM</i>	<i>réunion de commission</i>	<i>COM</i>	<i>commissievergadering</i>
<i>MOT</i>	<i>motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)</i>	<i>MOT</i>	<i>moties tot besluit van interpellaties (beige gekleurd papier)</i>

<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>	<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>
<i>Commandes :</i>	<i>Bestellingen :</i>
<i>Place de la Nation 2</i>	<i>Natieplein 2</i>
<i>1008 Bruxelles</i>	<i>1008 Brussel</i>
<i>Tél. : 02/ 549 81 60</i>	<i>Tel. : 02/ 549 81 60</i>
<i>Fax : 02/549 82 74</i>	<i>Fax : 02/549 82 74</i>
<i>www.laChambre.be</i>	<i>www.deKamer.be</i>
<i>e-mail : publications@laChambre.be</i>	<i>e-mail : publicaties@deKamer.be</i>

SOMMAIRE

Constitution du Parlement de la Communauté germanophone	1
Constitution du "Vlaams Parlement"	1
Constitution du Parlement wallon	1
Délégation étrangère	1
Reprise de la discussion de la déclaration du gouvernement	2

Orateurs: **Pieter De Crem**, président du groupe CD&V, **Guy Verhofstadt**, premier ministre, **Marie Nagy**, **Didier Reynders**, vice-premier ministre et ministre des Finances, **Karine Lalieux**, **Muriel Gerkens**, **Gerolf Annemans**, président du groupe Vlaams Belang, **Thierry Giet**, président du groupe PS, **Melchior Wathelet**, président du groupe cdH, **Hendrik Daems**, président du groupe VLD, **Dirk Van der Maelen**, président du groupe sp.a-spirit, **Trees Pieters**, **Bart Tommelein**, **Hendrik Bogaert**, **Servais Verherstraeten**, **Patrick De Groote**, **Hervé Hasquin**

ANNEXE

Ce compte rendu n'a pas d'annexe.

INHOUD

Constitutie van het Parlement van de Duitstalige Gemeenschap	1
Constitutie van het Vlaams Parlement	1
Constitutie van het "Parlement wallon"	1
Buitenlandse delegatie	1
Hervatting van de bespreking van de verklaring van de regering	2

Sprekers: **Pieter De Crem**, voorzitter van de CD&V-fractie, **Guy Verhofstadt**, eerste minister, **Marie Nagy**, **Didier Reynders**, vice-eerste minister en minister van Financiën, **Karine Lalieux**, **Muriel Gerkens**, **Gerolf Annemans**, voorzitter van de Vlaams Belang-fractie, **Thierry Giet**, voorzitter van de PS-fractie, **Melchior Wathelet**, voorzitter van de cdH-fractie, **Hendrik Daems**, voorzitter van de VLD-fractie, **Dirk Van der Maelen**, voorzitter van de sp.a-spirit-fractie, **Trees Pieters**, **Bart Tommelein**, **Hendrik Bogaert**, **Servais Verherstraeten**, **Patrick De Groote**, **Hervé Hasquin**

BIJLAGE

Dit verslag heeft geen bijlage

SEANCE PLENIERE**PLENUMVERGADERING**

du

van

MERCREDI 12 OCTOBRE 2005**WOENSDAG 12 OKTOBER 2005**

Après-midi

Namiddag

La séance est ouverte à 14.19 heures par M. Herman De Croo, président.
De vergadering wordt geopend om 14.19 uur door de heer Herman De Croo, voorzitter.

Ministre du gouvernement fédéral présent lors de l'ouverture de la séance:
Tegenwoordig bij de opening van de vergadering is de minister van de federale regering:
Guy Verhofstadt.

Le **président**: La séance est ouverte.
De vergadering is geopend.

01 Constitution du Parlement de la Communauté germanophone
01 Constitutie van het Parlement van de Duitstalige Gemeenschap

Par message du 20 septembre 2005, le Parlement de la Communauté germanophone fait connaître qu'il s'est constitué en sa séance de ce jour.

Bij brief van 20 september 2005 brengt het Parlement van de Duitstalige Gemeenschap ons ter kennis dat hij zich ter vergadering van die dag heeft geconstitueerd.

Mit Schreiben vom 20. September 2005 teilt das Parlament der Deutschsprachigen Gemeinschaft mit, dass es sich in seiner Sitzung vom 20. September 2005 konstituiert hat.

02 Constitution du "Vlaams Parlement"
02 Constitutie van het Vlaams Parlement

Par message du 26 septembre 2005, le "Vlaams Parlement" fait connaître qu'il s'est constitué en sa séance de ce jour.

Bij brief van 26 september 2005 brengt het Vlaams Parlement ons ter kennis dat het zich ter vergadering van die dag heeft geconstitueerd.

03 Constitution du Parlement wallon
03 Constitutie van het "Parlement wallon"

Par message du 21 septembre 2005, le Parlement wallon fait connaître qu'il s'est constitué en sa séance de ce jour.

Bij brief van 21 september 2005 brengt het "Parlement wallon" ons ter kennis dat het zich ter vergadering van die dag heeft geconstitueerd.

Buitenlandse delegatie
Délégation étrangère

Ik verwelkom president Toledo van Peru en mevrouw Toledo die zich op dit ogenblik in de tribune bevinden.
Mevrouw Toledo is een Belgische.

Je souhaite la bienvenue au président Toledo du Pérou et à Mme Toledo, qui est belge. Ils se trouvent actuellement à la tribune.

(Applaus)

(Applaudissements)

Monsieur le président, very welcome. We're going to start the debate now.

04 Reprise de la discussion de la déclaration du gouvernement

04 Hervatting van de bespreking van de verklaring van de regering

La discussion de la déclaration du gouvernement est reprise.

De bespreking van de verklaring van de regering is hervat.

Ik overloop nog even wat we afgesproken hadden. De heer De Crem zal eerst het woord voeren, gevolgd door mevrouw Nagy, de heer Annemans, de heer Giet en de heer Daems, waarna de repliek van de premier zal volgen.

Je ferai avertir Mme Nagy afin qu'elle soit présente en temps opportun.

Ik meen evenwel dat de heer De Crem gedurende een tijdje onze aandacht zal vragen.

Mijnheer De Crem, u hebt het woord.

04.01 Pieter De Crem (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, toen ik gisteren vanop mijn bank naar de beleidsverklaring van de eerste minister luisterde, vroeg ik mij af – en velen met mij – of dit eigenlijk wel dezelfde eerste minister was die we al die jaren voorheen hebben gehoord. De vorige jaren hoorden we een eerste minister die deed alsof de bomen tot ver in de blauwe hemel aan het groeien waren en die bovendien was vervuld van grote ambities.

04.01 Pieter De Crem (CD&V): En écoutant hier la déclaration gouvernementale, je me suis demandé si nous avons changé de premier ministre.

De **voorzitter**: Mijnheer De Crem, er is een technisch probleem. Men heeft moeite om u te horen. Dat ligt niet aan mij natuurlijk.

04.02 Pieter De Crem (CD&V): Mijnheer de voorzitter, het valt mij op dat dit altijd gebeurt bij de leden van de oppositie en nooit bij die van de meerderheid.

De **voorzitter**: Dat zal ik aan de techniek uitleggen.

04.03 Pieter De Crem (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik heb nog een suggestie. Wanneer u het spreekgestoelte zou herleiden tot wat het oorspronkelijk was – u zit dan wel niet meer in beeld – dan is er geen enkel probleem.

Mijnheer de voorzitter, tot vorig jaar groeiden de bomen tot diep in de blauwe hemel en dit is nu blijkbaar voorbij. Al die jaren werden we overdonderd met de actieve welvaartsstaat, met de modelstaat, met de Copernicus-hervorming, met 200.000 nieuwe jobs en ook nog met een eeuwige communautaire vrede, ik zou zelfs durven zeggen een eeuwige communautaire rust.

Telkens kwam de eerste minister met heel wat leuke verhalen, collega's. Ik zal ze niet herhalen. Dat waren allemaal leuke dingen voor de mensen, want we deden het op socio-economisch vlak

04.03 Pieter De Crem (CD&V): Jusqu'à hier, le premier ministre s'est comporté comme si tout allait pour le mieux dans le meilleur des mondes. Pendant des années, on nous a rebattu les oreilles avec l'État providence, l'État modèle, la réforme Copernic, 200.000 nouveaux emplois et une paix communautaire éternelle. Chaque année, le premier ministre nous réservait de bonnes nouvelles et présentait une situation socio-économique tellement favorable que nul n'avait à s'inquiéter. Hier

zodanig goed dat de mensen zich absoluut geen zorgen dienden te maken.

Wat hoorden we plots, gisteren, 11 oktober 2005, met veel overtuiging? "We zijn niet verkozen om te doen wat leuk is, maar we zijn verkozen om te doen wat noodzakelijk is." Dat is toch wel een ongelooflijke vaststelling. Ik heb gisteren geen grote woorden gehoord. De eerste minister is na zes jaar van extase eindelijk met de voeten op de grond gekomen.

Mijnheer de eerste minister, zou het dan toch niet zo goed gaan als u al die jaren heeft beweerd of zoals u al die jaren de mensen heeft voorgesteld? Blijkbaar niet.

Nu zult u ons niet horen zeggen dat ons land op de rand van de afgrond staat, dat het hier allemaal kommer en kwel is. Wij zullen dus ook niet zeggen en schrijven, zoals de toenmalige VLD-oppositieleider in België, dat België ziek is, op een moment dat ons land niet de negende, maar de vierde plaats innam in de VN-rangschikking van landen met de hoogste graad van ontwikkeling.

Ons land behoort, collega's, gelukkig nog tot de landen met de meeste welvaart ter wereld, maar die welvaart – en dat is nu eindelijk een vaststelling geworden – is geen eeuwige verworvenheid. We kunnen er niet naast kijken dat we achteruitgaan in een hele reeks van internationale rangschikkingen. Die vaststelling maken, is ook intellectuele eerlijkheid en daar had u het gisteren over.

Ons land verliest veel terrein, collega Daems, in zowat alle rangschikkingen die grote internationale organisaties en economische denktanks de voorbije maanden hebben gepubliceerd.

Ik overloop met u het rijtje en het is, helaas, lang.

In de rangschikking van de Wereldbank voor meest ondernemingsvriendelijke klimaat: wij zakten van de 16de plaats vorig jaar naar de 18de dit jaar.

VN-rangschikking van de graad van menselijke ontwikkeling: wij zakten van de 6de plaats naar de 9de.

Competitiviteit van onze economie: de Lissabon-aanbevelingen werden nauwelijks opgevolgd.

In de rangschikking van het World Economic Forum stonden wij in 2000 op de 16de plaats, nu op de 31ste.

Bij zo'n vaststelling komt de blauwe kat op de koord en wordt er gecorrigeerd. Mijnheer de eerste minister, u zegt dan dat dit allemaal niet juist is, want het Institute for Management Development uit Zwitserland zegt dat in de rangschikking van de competitiviteit België vooruit is gegaan van de 25ste naar de 24ste plaats. In 2003 stonden wij echter wel nog op de 18de plaats. Dat is natuurlijk de waarheid.

Collega's, de loonkosten blijven te hoog. Ze stijgen sterker dan in onze buurlanden. De investeringen blijven een negatieve evolutie kennen. De problematiek van de Amerikaanse investeringen kennen wij. In 1995 stonden wij op de 5de plaats, in 2003 op de 10de plaats.

toutefois, il a déclaré que nous ne sommes pas élus pour répandre de bonnes nouvelles mais pour faire ce qu'il y a lieu de faire. Pour la première fois en six ans, point de grands mots. Il semblerait donc que la situation n'ait pas été aussi florissante que le premier ministre l'a affirmé tout au long des dernières années. Nous n'irons pas jusqu'à dire que notre pays est au bord du gouffre ou malade, comme l'avait affirmé jadis le chef du parti d'opposition qu'était le VLD, lorsque notre pays occupait non pas la neuvième mais la quatrième place au classement des Nations unies des pays les plus développés. Notre pays fait encore partie des pays les plus prospères au monde mais il est clair que cette prospérité n'est pas définitive. Force est de constater que nous régressons dans toute une série de classements récents établis par des organisations internationales et des organes de réflexion. Le premier ministre a notamment évoqué le classement à l'indice de compétitivité de "l'Institute for Management Development suisse, où la Belgique occupe la vingt-quatrième place, en omettant de dire qu'en 2003, nous occupions encore la dix-huitième place.

Les coûts salariaux croissent davantage que chez nos voisins. En ce qui concerne les investissements américains, nous occupons la cinquième place en 1995 et la dixième en 2003. L'étude d'Agoria relative au montant total des investissements des entreprises technologiques fait état d'une baisse de 25% en quatre ans. La pression fiscale globale ne diminue pas. Un récent communiqué de l'Agence Belga indique au contraire que la pression fiscale a à nouveau augmenté en 2004. En août, le premier ministre a refusé d'appliquer le système du cliquet inversé. Il n'a reconsidéré sa position que sous la pression exercée par le CD&V en

Er is het driejaarlijks onderzoek van Agoria in verband met het totale investeringsbedrag van technologiebedrijven, de autosector, metaalproducten, kunststoffen, ICT en mechanica. Er is een daling van 25% op 4 jaar tijd. De globale fiscale druk, de daling is onbestaande.

Ik verkreeg daarnet nog een bericht van Belga, dat om 14.14 uur werd afgedrukt. Dat zegt dat de belastingdruk in België in 2004 opnieuw is gestegen. Ik geef dat ten bewijze dat alle verhalen die betrekking hebben op de dalende belastingdruk niet juist zijn.

Hoe zou het ook anders kunnen? In augustus weigerde u naar het Parlement te komen. Het duurde een maand vooraleer wij besprekingen konden houden. U weigerde om het omgekeerde cliquetsysteem toe te passen. Pas na de druk van de CD&V-parlementsleden in de commissie voor de Financiën hebt u dat toch doorgedrukt.

Mevrouw De Meyer, als het gaat over accijnsverhogingen, dan is de blauwe kater veel vlugger, want die worden reeds toegepast nog voor ze in het Staatsblad verschenen zijn. De stijging van de fiscale druk is een feit. Deze regering past het volgende adagium toe: "Belasten dat doen wij nu en verlagen doen wij later of nooit meer".

De inflatie is gestegen. Volgend jaar is het misschien 4%, zegt het Planbureau. Er is geen vooruitgang geboekt in het verhogen van de werkgelegenheidsgraad. Er zullen geen 200.000 jobs bijkomen. De werkloosheid stijgt.

Het Zilverfonds is een lege doos. Ik vind het jammer dat de – bijna gewezen – minister van Begroting hier niet in ons midden is. Zijn eigen kind, het Zilverfonds, heeft immers het voorwerp uitgemaakt van een verstoting. Ik kan mij niet van de gedachte ontdoen dat wanneer hij de regering zal verlaten het te vondeling zal worden gelegd.

Het is pas in deze Kamer, na herhaaldelijk aandringen van onze parlementsleden dat hij heeft toegegeven dat het Zilverfonds een lege doos is wanneer er geen werk wordt gemaakt van begrotingsoverschotten. Heren ministers, beste collega's, die begrotingsoverschotten zijn er niet en dus is het Zilverfonds op sterven na dood.

Collega's, al onze indicatoren, nationale en internationale, kunnen en mogen niet zomaar van de tafel worden geveegd. Wat de optelsom, de negatieve optelsom, van de maatregelen ook is, een vaststelling is duidelijk: het gaat met ons land niet de goede kant uit. Het bewijst dat het beleid van de vorige jaren niet afdoende is geweest en het bewijst dat alles wat de mensen de voorbije jaren is wijsgemaakt, niet overeenstemt met de realiteit. Het is niet alleen een vaststelling, maar het is ook een waarschuwing dat er veel meer nodig zal zijn, mijnheer de eerste minister, dan het beleid van de vorige jaren om onze welvaart op hetzelfde niveau te handhaven. Het is dus totaal ongeloofwaardig om hier begrotingsbespreking na begrotingsbespreking, regeringsverklaring na regeringsverklaring te staan debiteren dat we een van de beste leerlingen van de Europese klas zijn om dan plots te moeten gaan verklaren dat de welvaartsstaat

commission des Finances. Des hausses d'accises sont appliquées avant d'être annoncées au Moniteur belge. L'inflation a augmenté. On n'a pas enregistré de progression dans l'augmentation du taux d'emploi et on ne créera pas 200.000 emplois nouveaux. Le chômage croît et le Fonds de Vieillessement est une boîte vide.

Il a fallu insister longuement pour que M. Vande Lanotte admette que le Fonds de Vieillessement n'est qu'une boîte vide sans les excédents budgétaires. Or ceux-ci sont inexistants.

On ne balaie pas d'un revers de la main des indicateurs nationaux et internationaux. Le pays ne se porte pas bien et c'est la preuve que la politique mise en oeuvre est inefficace et qu'on mène la population en bateau en ne lui disant pas la vérité. Il faudra une politique autrement efficace pour préserver notre prospérité.

Le gouvernement va donc prendre lui-même les mesures destinées à faire travailler les gens plus longtemps mais il a perdu six ans. Si les mesures relatives aux prépensions et aux régimes connexes constituent de bonnes démarches, elles ne concernent que 7% des travailleurs inactifs de plus de cinquante ans. Il faut aussi encourager ceux qui n'entrent pas en ligne de compte pour ces régimes à travailler plus longtemps. Nous proposons une réduction draconienne de l'impôt des personnes physiques par le biais d'un bonus de fin de carrière pour tous les travailleurs qui sont âgés de plus de 50 ans ou comptent plus de 40 années de carrière. Dans leur cas, le taux d'imposition moyen doit être ramené de 48 à 24%. Pendant huit années au maximum, il faut abaisser durablement les charges sociales patronales à concurrence de trois milliards d'euros. En mettant l'accent sur les revenus

op het spel staat.

U heeft gisteren gesproken over het eindeloopbaandebat en over de uitdaging om mensen langer aan het werk te houden. De regering zal er nu eindelijk zelf werk van maken, maar ondertussen gingen zes jaar verloren met de actieve welvaartsstaat. Uw maatregelen inzake brugpensioen en die aanverwante bepalingen en regelingen, die gaan de goede richting uit. Laten we daarin eerlijk zijn. Het probleem wordt wat in kaart gebracht. Ik wil echter uw aandacht vestigen op het feit dat de brugpensioenen en aanverwanten amper 7% van het aantal inactieven ouder dan 50 jaar betreffen. Dat wil dus zeggen dat uw maatregelen die u gisteren hebt aangekondigd, moeten aangevuld worden met impulsen om mensen die buiten die stelsels van vervroegde uittreding vallen, aan te moedigen om langer te werken.

Daarom onze voorstellen. Ten eerste, wij stellen voor om werk te maken van een drastische vermindering van de personenbelasting en wij noemen dat een eindeloopbaanbonus of een zilversprong. Die is van toepassing op alle werkenden die ofwel ouder zijn dan 58 ofwel een loopbaan van 40 jaar hebben. Voor hen stellen we een vermindering van de gemiddelde aanslagvoet van 48% naar 24% voor. Het is een eerste alternatief, waarover we met u willen discussiëren. Volgens ons zal het een veel efficiëntere maatregel zijn dan uw maatregelen.

Tweede alternatief. Er moet over een periode van maximaal acht jaar een duurzame en aangehouden vermindering komen van de sociale lasten voor de ondernemingen en dit ten belope van drie miljard euro. Doelstelling: we willen met die maatregel de laagste inkomens belichten, waardoor het jobeffect onmiddellijk en groot zal zijn en bovendien ons focussen op de hogere inkomens om de kenniseconomie te versterken en het verschrikkelijke fenomeen van de braindrain tegen te gaan. U stelt een versnippering van lastenverlichtingen voor die zal leiden tot scheeftrekkingen op de arbeidsmarkt. Men zal met de regeringsvoorstellen best geen 26 of 42 jaar oud zijn, want dan kan men het vergeten, uw maatregelen beperken zich tot -25-jarigen en 45-plussers.

Ten derde, wat betreft uw Generatiepact, dat pact is een pact van de regering met zichzelf. Volgens ons is een pact een overeenkomst tussen meerdere partijen, die onderhandelen en zich ook engageren om hetgeen overeengekomen is, uit te voeren. Ik stel alleen vast dat in uw Generatiepact niemand zegt dat ze in het pact stappen. Niemand van de betrokken partijen heeft dat al laten weten. Uw Generatiepact werkt dus niet.

Het Generatiepact is niet nieuw. Vorig jaar stelde u 30 maatregelen voor. Dit jaar zijn het er 66. Dat is niet moeilijk, heel wat maatregelen van vorig jaar zijn nog steeds niet uitgevoerd. Op die manier komt men makkelijk aan 66 maatregelen.

Mijnheer de eerste minister, CD&V wil uw voorstellen een beetje onder de loep nemen. Dit Generatiepact staat vol "zouden" "zullen", "kunnen" en "moeten". Het is – het spijt ons verschrikkelijk – een document vol goede intenties; helaas zie ik weinig concrete maatregelen. Bovendien zijn in deze materie de deelstaten het onderpand voor het realiseren van uw Generatiepact, want minstens 24 van uw maatregelen, premier, zitten te paard op federale en

les plus bas, on génèrera directement de nombreux emplois. Nous nous focaliserons sur les hauts revenus pour renforcer l'économie du savoir et contrer la fuite des cerveaux. Les réductions de charges disséminées proposées par le premier ministre vont se traduire par des distorsions sur le marché de l'emploi et ne concernent que les travailleurs de moins de 25 ou de plus de 45 ans.

Le "Pacte de solidarité entre les générations" est un contrat que le gouvernement a conclu avec lui-même et il ne donnera pas les résultats escomptés car aucune des parties concernées n'a fait savoir qu'elle y prêterait son concours. L'an passé déjà, le gouvernement avait proposé 30 mesures. Si elles sont aujourd'hui au nombre de 66, c'est parce que de nombreuses mesures de l'an dernier n'ont pas encore été mises en oeuvre. Le pacte est truffé de bonnes intentions mais ne comporte guère de mesures concrètes. En outre, sa réalisation dépendra aussi des États fédérés. Au moins 24 mesures relèvent des compétences tant fédérales que régionales. Peut-être une concertation aurait-elle été utile. Ainsi, la Flandre n'a pas été consultée à propos des propositions relatives à la taxe Elia.

regionale bevoegdheden. Ik weet niet of over de voorstellen reeds overleg is geweest. Zou het niet beter zijn dit overleg op voorhand te organiseren...

04.04 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: (...)

04.05 **Pieter De Crem** (CD&V): Niet de maatregelen die u hebt voorgesteld met betrekking tot hetgeen de Vlaamse regering kan doen met de Elia-taks...

04.06 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Mijnheer de voorzitter, er hebben drie vergaderingen plaatsgevonden met de regio's, met minister Vandenbroucke en al de ministers van Arbeid. Al die maatregelen zijn samen met hun afgetoetst. Misschien wordt de heer De Crem niet van alle inlichtingen op de hoogte gesteld.

04.06 **Guy Verhofstadt**, premier ministre: Nous nous sommes réunis à trois reprises avec les Régions. Toutes les mesures ont été analysées en concertation avec les ministres de l'Emploi. Peut-être M. De Crem n'est-il pas informé de tout.

04.07 **Pieter De Crem** (CD&V): Mijnheer de premier, ik vond het, eerlijk gezegd, wel goed dat na de niet-splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde en uw gemankeerd engagement er nog iets voor Vlaanderen werd gedaan!

04.07 **Pieter De Crem** (CD&V): Après la non-scission de Bruxelles-Hal-Vilvorde, il est heureux que l'on fasse encore un petit quelque chose pour la Flandre.

Trouwens, er is weinig gedaan in het begin van het parlementair werkjaar. Ook de socialisten hebben dat gezegd. De socialisten met mevrouw Onkelinx en de heer Di Rupo, die een gedaanteverwisseling heeft ondergaan, op kop hebben verkondigd dat de begroting 2006 die van de waarheid zou zijn en dat er heel veel tijd verloren is gegaan. Het is een waarheid dat ook de begroting een waarheid is. In deze begroting vindt iedereen zijn waarheid. Voor mij is het duidelijk dat het een kleine waarheid is. Wel is er het gigantisch grote blik dat opengetrokken is met eenmalige maatregelen om te komen tot een evenwicht.

Les socialistes, sous la conduite de Mme Onkelinx et de M. Di Rupo, ont annoncé que la vérité éclaterait avec le budget 2006 et que la perte de temps avait été considérable. A mon estime, ce budget ne s'avère être qu'une toute petite part de la vérité. Une très grande quantité de mesures uniques ont été prises pour atteindre l'équilibre tant bien que mal. D'ailleurs, le premier ministre n'a manifestement pas souhaité s'étendre sur le sujet. Qu'entend-il par des prélèvements complémentaires sur des produits financiers moins axés sur du capital à risques? Un nouvel impôt de 15% sera prélevé sur le revenu des sicav de capitalisation et un prélèvement de 1,1% sera opéré sur les primes des produits des branches 21 et 23. Selon le ministre du Budget, les grands investisseurs institutionnels sont ainsi visés. De telles déclarations sont culottées et mensongères, alors que les petits épargnants sont les victimes de cette mesure. Le gouvernement les a encouragés à épargner dans l'éventualité d'allocations de pensions

In tegenstelling tot de breedsprakerigheid en de breedvoerigheid over een aantal andere maatregelen was u over dit punt toch wel bijzonder kort. Enkele vaststellingen. Er komen onder meer aanvullende heffingen op financiële producten die minder gericht zijn op risicodragend kapitaal. Ik zou willen weten wat u daarmee bedoelt. Het is duidelijk – collega Van der Maelen weet het ondertussen genoeg – dat een nieuwe belasting wordt ingevoerd van 15% op de opbrengsten van de kapitalisatiebeveks en een heffing van 1,1% op de premies voor de producten van tak 21 en 23. Volgens de regering en haar minister van Begroting zal die maatregel de grote institutionele beleggers treffen. Zoiets durven te beweren collega's, is schaamteloos en plat.

Mijnheer de minister van Begroting, ik zal u vertellen wat ik vanochtend in de trein heb gehoord. Vier mensen die de trein naar Brussel nemen, zegden me het volgende. "Wij gaan vandaag plaatsnemen in eerste klasse. Daar horen we thuis. Na de uitspraken van Vande Lanotte zijn wij kapitaalcrachtige grootbeleggers". Dat is hetgeen u met uw maatregel hebt bereikt. Ik zeg u dat de maatregel enkel en alleen de kleine spaarder treft. Het was de kleine spaarder die aangemoedigd werd, niet alleen door de banken - want die moeten hun producten verkopen – maar ook door de regering om te sparen voor een appeltje tegen de dorst wanneer men later met het

pensioen niet zou toekomen. Dat is hetgeen er gebeurd is. Wat gebeurt er vandaag?! Het zijn de arbeiders, het zijn de bedienden en niet het grootkapitaal die uw begroting sluitend maken, omdat u bij hen het geld gaat halen door hun bevek's en obligaties te belasten. Dat is de waarheid. Het is een absolute misleiding het tegendeel te beweren.

U zegt dat de Europese spaarrichtlijn de oorzaak is van die belasting, maar wie heeft in zijn verkiezingsprogramma van vorig jaar verklaard, ik citeer letterlijk: "De spaarrichtlijn is niet bedoeld voor binnenlandse beleggingen, maar voor buitenlandse. Een Belg die geld belegt in Luxemburg zal daarop gaandeweg meer belasting betalen – dat dient om de kapitaalvlucht tegen te gaan – maar wie zijn geld in het binnenland belegt, zal bij ons geen extra euro betalen."?

Wie heeft dat verklaard en wie was "ons"? Zij zitten in die banken (*wijst naar de regering en de meerderheidsfracties*). Ik heb het opgezocht. Het was iemand van de VLD. Het was niet de heer Van Biesen, al zou hij ook dergelijke uitspraken kunnen doen. Het was niet de heer Dedecker, want hij moet zich uitspraken besparen om minister te kunnen worden. Het was evenmin de heer Daems, want hij moet zich ook uitspraken besparen om minister te kunnen worden. Het was ook niet Bart Tommelein die wij in deze aangelegenheid niet hebben gehoord. Geen enkele van deze fiscale specialisten heeft gezegd dat er bij ons geen extra euro op obligaties en beveks zal worden betaald. Het was Guy Verhofstadt van de VLD die dit heeft gezegd. Dat is de waarheid. Het moet gezegd worden. De mensen weten wat zij aan u hebben, mijnheer de eerste minister. U zegt dat het niet belast zal worden, maar uw woorden zijn nog niet koud of tijdens de eerste begrotingsbesprekingen komen er belastingen. Zo gaat dat.

04.08 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Het is spijtig dat de heer De Crem niet het volledige plaatje geeft. Hij zegt dat mensen nu minder zullen kunnen sparen voor hun pensioen. Dat was de stelling van de heer De Crem, daarnet. De heer De Crem beweerde daarnet dat wij maatregelen nemen die als gevolg hebben dat mensen minder kunnen sparen voor hun oude dag en voor hun pensioen.

(...): Dat heeft hij niet gezegd.

04.09 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Als u goed geluisterd hebt, dan zult u dat gehoord hebben. Ik in elk geval.

Zoals ik gisteren reeds zei op het spreekgestoelte, zullen wij niet ontkennen dat er ook minder aangename maatregelen in deze begroting zitten, om ze opnieuw in evenwicht te brengen. Het is veel te gemakkelijk om hier de indruk te wekken dat wij zeven jaar op rij een evenwicht op de begroting zouden kunnen halen zonder inspanningen te doen. Wie dat zou kunnen, moet nog geboren worden. U bent er in elk geval ook niet bij, mijnheer De Crem.

Waarover gaat het? Er zijn moeilijke maatregelen bij. Ik verwijs onder meer naar de kapitalisatiefondsen. Wanneer zij vooral in vastrentende waarden beleggen, dan worden zij gelijkgesteld met obligaties en kasbons en op dezelfde manier behandeld. Het is echter totaal intellectueel oneerlijk hier te beweren dat mensen minder zouden kunnen sparen voor hun oude dag, wanneer u weet dat de fiscale

insuffisantes, et à présent, ce sont eux qui doivent contribuer à l'équilibre du budget.

Le premier ministre affirme que la directive européenne relative à l'épargne est à l'origine de cet impôt. C'est pourtant bien lui qui a déclaré l'an dernier dans son programme électoral que cette directive ne visait que les investissements étrangers.

04.08 **Guy Verhofstadt**, premier ministre: Selon M. De Crem, les citoyens pourront moins épargner en vue de leur pension.

(*Protestations sur les bancs du CD&V*).

04.09 **Guy Verhofstadt**, premier ministre: J'ai dit hier que des mesures peu agréables seront prises pour atteindre l'équilibre. Les fonds de capitaux qui servent surtout à investir dans des valeurs à revenus fixes, seront placés sur le même pied que les obligations et les bons de caisse. Toutefois, la déductibilité de l'épargne-pension passera de 610 à 780 euros. Un million de Belges bénéficieront de cette mesure.

af trek inzake het pensioensparen, waaraan een miljoen Belgen deelnemen, opgetrokken zal worden van 610 euro naar 780 euro. Dat is de waarheid en die waarheid moet u ook vertellen, mijnheer De Crem.

04.10 Pieter De Crem (CD&V): Mijnheer de eerste minister, er zijn wellicht iets meer dan 25 mensen die u verplicht moeten geloven, namelijk de leden van uw kamerfractie. Niemand anders in dit halfroond gelooft dit en van alle Belgische burgers gelooft niemand dit. U verbergt zich achter de Europese spaarrichtlijn. Die is hier niet van toepassing. Het gaat over een hold-up op de kleine spaarder. Dat kunt u niet ontkennen. Het is bovendien een contractbreuk, want u hebt het zelf aangemoedigd.

Collega's van de VLD-fractie, die kampioen van de lastenverlaging willen zijn, luister goed, ik zal dit maar een keer zeggen. Listen very carefully, I shall say this only once. Het is de zoveelste belastingsverhoging op rij van deze regering: verhoging van accijnzen op benzine en diesel, invoering van het kliksysteem, verhoging van de energieheffingen, taks op effecten aan toonder, verhoogde taks op instellingen voor collectieve beleggingen, verhoging van de vennootschapsbijdrage, belasting op meerwaarde bij liquidatieboni, uitstaptaks op vastgoedbevek's, iedereen die spaart in dit land, wordt door u beroofd. Dat is de waarheid.

Na die reeks zegt Bart Somers: "We zijn goed op weg met deze beleidsverklaring". Wat CD&V betreft, moet ik u zeggen dat het met die belastingsverhogingen alleszins en heel duidelijk de verkeerde kant opgaat.

Collega's, er is ook nog een andere operatie, de fiscale amnestie-bis. In het cobrataalgebruik van paars - vrij verstikkend rondom de hals en de muil uitstekend naar die kloppende ader van deze regering om bloed te kunnen zuigen -, gaat het om een fiscale "re-gu-la-ri-sa-tie".

Iedereen van deze regering en vooral de socialisten, moeten nu 's morgens bij het poetsen van de tanden oefenen. Zeg niet "amnestie", maar zeg "re-gu-la-ri-sa-tie". Ik weet niet of u gisteren hebt gezien dat, toen dit woord viel, toen de eerste minister het over regularisatie had, alle leden van de sp.a-fractie plots naar het plafond van het halfroond staarden en van iets droomden. Ze droomden van de website van Dirk Van der Maelen www.fiscaalwonderland.be. Ik heb vanochtend op het internet gezocht en het is nu www.byebyekeleinespaarder.sp geworden.

Welk signaal geeft u met de fiscale amnestie-bis aan de burgers? Doe maar op, ga met uw centen naar het buitenland en laat degenen die correct hun belastingen betalen, ervoor opdraaien, kom na een paar jaar terug en regulariseer uw zaak aan een gunsttarief, alles vergeten en vergeven, de modelstaat werkt. De mensen die gedurende al die jaren correct hun belastingen hebben betaald, krijgen niets van u. Dat is een tweede hold-up.

Collega Van der Maelen, u spreekt over het bestrijden van de fiscale fraude. De heer Reynders heeft daarover een andere opvatting. In het dagelijks beheer van zijn departement - en ik veronderstel dat u dat mee goedkeurt - doet hij immers net het omgekeerde van hetgeen hij zou moeten doen om de fiscale fraude tegen te gaan. Ik kan u als

04.10 Pieter De Crem (CD&V): En dehors du VLD, personne n'y croit. Le premier ministre se retranche derrière la directive européenne sur l'épargne, mais elle n'est pas d'application en l'occurrence. Les petits épargnants sont spoliés. De plus, il s'agit d'une rupture de contrat car le premier ministre a lui-même encouragé certaines pratiques. Nous assistons à l'énorme augmentation des impôts décidée par ce gouvernement. Tout citoyen qui met de l'argent de côté dans ce pays, est dépouillé. Contrairement à M. Somers, le CD&V estime qu'on se fourvoie.

L'amnistie fiscale bis est présentée officiellement comme une régularisation fiscale mais il s'agit bel et bien d'une amnistie, autrement dit d'un mauvais signal envoyé aux citoyens puisqu'il équivaut à récompenser ceux qui ne paient pas correctement leurs impôts et à faire en sorte que les contribuables qui les paient correctement écopent.

M. Van der Maelen a évoqué la lutte contre la fraude fiscale. Mais le SPF Finances comptant de moins en moins de membres du personnel, les impôts ne sont pas enrôlés à temps, Tax-on-Web fonctionne si mal que c'en est drôle, on demande aux communes de restituer leurs vieux ordinateurs pour qu'ils puissent servir au personnel du SPF Finances et on vend aux banques l'encours de dettes fiscales. M. Zalm, le ministre des Finances des Pays-Pays, à qui certains se réfèrent si volontiers, a annoncé dans "De Volkskrant" d'aujourd'hui que le budget belge ne lui semblait pas orthodoxe. Selon lui, il est possible que la Belgique enfrenne même les règles budgétaires européennes. En outre, il déclare

voorbeeld zeggen dat er bij de FOD Financiën steeds minder personeelsleden zijn, dat zij niet erin slagen de belastingen tijdig in te kohieren, dat het berekeningsprogramma Tax-on-web beter in het komisch kwartiertje zou worden ondergebracht en dat de gemeentebesturen wordt gevraagd hun oude computers in te leveren, opdat de belastingambtenaren hun aangiften op orde zouden kunnen brengen.

De overheid verkoopt eigenlijk haar uitstaande achterstallige belastingen. Ze verkoopt die aan de banken, want ze kan die toch niet meer innen. Dat is, collega Van der Maelen, wat u in deze regering doet aan fiscale fraude. Kom dus alstublieft met dat verhaal niet meer af: het is totaal ongeloofwaardig.

Bovendien zie ik dat u heel graag naar Nederland verwijst en dus wil ik u de Nederlandse minister van Financiën niet onthouden, de heer Zalm, een VVD'er. "Truc in Belgische begroting kan Zalm niet bekoren". Dat is een artikel uit de Volkskrant van vandaag. Hij zegt: "De Belgische begroting is komend jaar in evenwicht, maar de regering Verhofstadt schendt mogelijk de Europese begrotingsregels". Dat zegt minister Zalm van Financiën. Hij vindt dat de Belgische constructie zeker geen aanbeveling verdient. Met andere woorden, de effectisering heeft totaal geen zin.

Weet u wat uw Nederlands model zegt? "Zoiets is een eenmalige maatregel waarbij je het eerste jaar veel geld extra binnen krijgt, maar de jaren nadien moet je weer betalen". Op welke manier u deze – luister goed – fiscale amnestie-bis zal uitwerken, welke argumenten u ook pro gebruikt, het blijft in een democratische rechtsstaat ontoelaatbaar dat de overheid fiscale zondaars beloont, zonder dat de correcte belastingbetaler wordt vergoed. We zullen daarvoor een voorstel indienen: ik vind dat iedere correcte belastingbetaler recht heeft op een fiscale claim.

Dit zijn maatregelen, premier, leden van de regering, collega's, die de bevolking niet goed stemmen. Bovendien verliest de bevolking het vertrouwen in haar leiders en dat komt net door zulke praktijken. Er zijn twee belangrijke principes. Het was niet op het traject tussen Aalter en Gent, maar wel op het traject tussen Gent en Brussel dat iemand mij toefluisterde: "Ik heb altijd geleerd dat alle Belgen gelijk zijn voor de wet en dat belofte schuld maakt. Ik ben beloofd dat ik met mijn bevek en mijn obligatie iets langs de kant kon leggen, dat dit belastingvrij was, en het wordt nu ingetrokken. Niet alle Belgen zijn gelijk voor de wet. Mijn vrouw en ik betalen jaren lang onze belastingen correct en we krijgen geen voordeel". Dat zal de lijn zijn die iedereen onder deze maatregelen trekt.

De problemen. Wij zouden de problemen anders aanpakken. Wij willen het verschil maken met u en dat is dat we de concurrentiekracht van de ondernemingen absoluut willen herstellen. Tijdens de besprekingen van de voorbereiding van de beleidsverklaring is dit blijkbaar geen prioriteit geweest, want ik zie met betrekking tot de concurrentiekracht geen duurzame maatregelen. Ook wij in de oppositie zijn voorstander van moeilijke maatregelen. Wij zijn voorstander van inkomensmatiging om de concurrentiepositie van onze bedrijven te herstellen, om jobs te redden en nieuwe jobs te creëren, want vooraleer de koek verdeeld kan worden, moet hij wel eerst gebakken worden.

qu'une telle mesure sera peut-être productive la première année mais qu'il y aura tôt ou tard un prix à payer pour les recettes qu'elle aura permis d'engranger.

Dans un Etat de droit démocratique, il est inadmissible que le régime fiscal récompense les pêcheurs et ne donne rien aux contribuables honnêtes. C'est la raison pour laquelle nous déposerons une proposition de loi conférant à tous les contribuables le droit d'introduire une réclamation fiscale.

La population perd confiance en ses dirigeants. Elle constate que tous les Belges ne sont pas égaux devant la loi.

Le CD&V plaide en faveur de mesures durables pour sauver la compétitivité de nos entreprises et préserver l'emploi. La structure actuelle de l'État constitue une entrave à la politique socio-économique des entités fédérées. C'est pourquoi nous préconisons la régionalisation de la formation des revenus, de la politique de l'emploi, de l'ensemble du secteur de la recherche et du développement et de l'impôt des sociétés.

Le premier ministre a déclaré hier que notre pays se trouvait à l'aube d'une ère nouvelle. L'accord de gouvernement de 1999 avait quant à lui pour titre "La voie vers le 21e siècle". J'ai l'impression que ce gouvernement n'est qu'un tourniquet par lequel les ministres entrent et sortent. Le gouvernement doit prendre des mesures et oser s'engager dans une voie nouvelle. De vagues intentions ne suffisent pas. Ce plan nous éloigne plus que jamais de cette voie. Nous rejetterons dès lors la motion de confiance.

Het verschil met paars is dat wij de economische hefboomen willen overhevelen van de federale Staat naar de deelstaten. Het institutionele kader van België laat vandaag onvoldoende toe om het socio-economische beleid van de deelstaten te ontwikkelen.

Mijnheer de eerste minister, wij willen dat beleid naar de deelstaten overdragen. Wij missen die intentie volledig in uw beleidsverklaring.

Wat willen wij? Misschien kunnen we het erover hebben tijdens de algemene bespreking. Wij willen de inkomensvorming en het beleid dat erop van toepassing is, naar de deelstaten overhevelen. Wij willen het werkgelegenheidsbeleid naar de deelstaten overhevelen. Wij willen alle onderzoek en ontwikkeling aan de deelstaten overdragen. Wij willen dat de vennootschapsbelasting naar de deelstaten gaat. Zo kan Vlaanderen zich economisch ontplooien en kunnen onze Waalse vrienden hun economische ambities zo vlug mogelijk waarmaken.

Mijnheer de voorzitter, collega's, mijnheer de eerste minister, gisteren verklaarde u dat ons land op de brug van een nieuw tijdperk staat. In 1999 had uw regeerakkoord als titel "Een brug naar de 21^e eeuw". Ik heb de indruk dat we nu in het derde scharnierjaar zijn gekomen. De huidige regering lijkt hoe dan ook steeds meer op een draaideur, waarlangs ministers in het verleden zijn gekomen en waarlangs ze in de komende weken en maanden zullen gaan. De draaideur is eigenlijk een soort tussentijdse positionering in het maatschappelijke of politieke leven.

Voor ons moet een regering maatregelen kunnen nemen. Ze moet de brug die u ooit hebt aangekondigd, durven oversteken. U staat vandaag met uw plan verder dan ooit van de brug af. Het zijn – en dat spijt ons – goede voornemens en vage intenties. Ze zullen niet volstaan om in een nieuw tijdperk de maatregelen te nemen om het Rijnlandmodel en de concurrentiepositie van onze ondernemingen te vrijwaren, om ervoor te zorgen dat iedereen aan het werk kan en kan blijven en om ervoor te zorgen dat de werknemer, wanneer hij de leeftijd heeft bereikt om van een pensioen te genieten, dat pensioen met zekerheid heeft.

Daarom vinden wij dat uw regering, door het genoemde gebrek aan slagkracht, ons vertrouwen niet kan genieten. Wij zullen uw vertrouwensmotie dan ook niet steunen.

04.11 Marie Nagy (ECOLO): Monsieur le président, messieurs les ministres, chers collègues, la troisième rentrée de la législature violette est un événement en soi.

Cette coalition, dite "contre nature", repose sur une négociation entre socialistes et libéraux où l'on retrouve deux caractéristiques importantes: le décrochage social et le manque d'équité dans les décisions. Je reviendrai sur ce point ultérieurement.

Je voudrais m'attarder en deuxième partie de mon intervention sur des dossiers importants qui ont été à peine effleurés dans votre déclaration, monsieur le premier ministre, ou complètement ignorés. Je pense ici à la problématique de l'énergie, de l'Europe, de la politique d'asile et d'immigration, de la question du logement et, enfin, de l'échec flagrant de la politique de dispersion des nuisances

04.11 Marie Nagy (ECOLO): In deze "tegennatuurlijke" coalitie van socialisten en liberalen werden onderhandelingen gevoerd die door sociale onverschilligheid en onbillijke besluitvorming worden gekenmerkt.

Al bevat uw beleidsverklaring een overvloed aan regularisaties, toch blijven duizenden mensen zonder papieren in de kou staan omdat hun dossier aansleept.

Een eerste regularisatie betreft de

aériennes menée successivement par les ministres Anciaux et Landuyt.

Il y a bien des régularisations dans votre accord, mais il ne s'agit évidemment pas de la régularisation de milliers de sans-papiers du fait de retards administratifs en matière de traitement des demandes d'asile ou d'établissement. Il s'agit d'autres types de régularisations.

Première régularisation: la transposition de la directive européenne sur l'épargne. Essayant sans doute de compenser par des superlatifs ce qu'elle n'a pas su obtenir lors de négociations, la vice-première ministre socialiste en vient à affirmer que la très logique et non moins tardive mise en œuvre d'une directive européenne constitue – je cite – "une première historique". Intéressante déclinaison de l'expression "à arguments faibles, criez fort!".

Remarquons aussi que ce qui apparaît comme une "taxation du capital" vise, sans que cela ne soit prévu par la directive – certains collègues l'ont fait remarquer –, à taxer les investissements en sicavs de capitalisation comportant plus de 40% d'obligations dans leur portefeuille. Relevons ici l'argument employé par M. Reynders pour justifier la mesure. M. Reynders dit vouloir encourager l'investissement dans le capital à risque. Vous parlez d'équité! Les sicavs en question sont justement celles à faible ou à moyen risque que les particuliers – j'en conviens mieux nantis que d'autres – achètent. Celles à plus grand risque concernent les épargnants ou les institutions plus riches, par définition, plus à même de prendre des risques et de suivre les évolutions du marché. Les socialistes osent donc s'en prendre au capital! Oui, mais pas vraiment au tout gros capital, celui que M. Reynders encourage à prendre des risques. Tout est donc une question de présentation et d'affirmation.

Deuxième régularisation: la DLA (déclaration libératoire annuelle). Il s'agit d'une nouvelle aubaine pour les aficionados de la fraude fiscale. Pas de chance pour ceux qui paient leurs impôts: il n'y a pas de bonus prévu. Vous effectuez un acte civique normal pour lequel vous serez peut-être un peu remercié, mais si vous ne payez pas vos impôts, vous bénéficiez soit d'une DLU soit de la DLA – DLU allégée, comme on a bien voulu l'appeler. Pas de problème alors puisque vous payez sans subir de pénalité.

Comparons ces mesures avec les mesures du chapitre sur la fraude sociale, que personne ne défend ou ne promeut. Ce qui est frappant, c'est le déséquilibre de traitement entre les fraudeurs qu'on poursuit et ceux qui paient et sont finalement récompensés.

Ecolo déplore du reste que le gouvernement poursuive sa politique de dépenses fiscales à destination des plus nantis, créant ainsi un paradoxe. La question des pensions est peu abordée et n'est pas vraiment refinancée; en revanche, on avertit le citoyen que sa pension légale ne sera certainement pas suffisante pour assurer ses vieux jours et qu'il recevra un bonus via une augmentation de la déduction fiscale sur son épargne-pension, s'il est capable de s'en assurer une. Dans ce cas, c'est bien, mais reconnaissez un déséquilibre de traitement entre le pilier des pensions légales et le troisième pilier.

En phase avec ce qui précède, les autres décisions ne font que renforcer l'insécurité sociale.

omzetting van de Europese spaarrichtlijn. De socialistische vice-eerste minister noemt dit een "een historische première", in een poging om haar falen bij de onderhandelingen met superlatieven te verhelen. De "belasting op het kapitaal", die zogenoemd het risicokapitaal ten goede komt, bevoordeelt in werkelijkheid de rijkste spaarders en instellingen en dus vooral diegenen die het zich kunnen veroorloven om risico's te nemen. Is dat billijk?

De tweede regularisatie is de JBA (jaarlijkse bevrijdende aangifte). Er wordt geen enkele bonus toegekend aan wie zijn belastingen betaalt! Het door de regering gevoerde beleid van fiscale uitgaven, gekoppeld aan de privé-pensioenen, komt de meest begoeden ten goede.

Door de brugpensioenen ter discussie te stellen verhoogt u de druk op de oudere werknemers nog meer. Deze laatsten zijn nu al het slachtoffer van de herstructureringen en kunnen vaak geen nieuwe baan vinden.

Met een langere loopbaan straft u vooral de vrouwen die vaak hun loopbaan om gewettigde familiale redenen onderbreken. Slechts 30,8 procent van de vrouwen tussen 55 en 59 jaar oefent een beroep uit. Bij de mannen is dat percentage ook niet schitterend, maar bedraagt het toch nog 53 procent.

U beweert dat u de sociale uitkeringen welvaartsvast maakt, maar in twintig jaar tijd hebben de pensioenen 25 procent van hun relatieve waarde ingeboet. Uw maatregelen kunnen de verloren koopkracht niet herstellen. Ze kunnen hooguit de maatschappelijke uitsluiting terugdringen. De minimumvereiste is dat de sociale uitkeringen de evolutie van het BBP volgen.

U voert de mogelijkheid in om

D'abord, la remise en cause des prépensions et le renforcement de la pression sur les travailleurs âgés. Déjà habitués à devenir victimes des restructurations, ils seront désormais contraints de rechercher des emplois qui n'existent pas. Tout le monde peut décider de ne pas prendre trop tôt sa pension et de travailler plus longtemps; cependant, messieurs les ministres, vous devez être au courant que, pour beaucoup, la retraite est consécutive au fait de leur âge: mis au chômage, il leur est devenu impossible de retrouver un emploi.

Autre décision, madame Van den Bossche: l'augmentation de la durée de la carrière est une mesure qui pénalisera principalement les femmes. On le dit trop peu dans cette honorable assemblée: toutes ces mesures concernant les pensions, prépensions et l'allongement de la durée de la carrière ciblent directement les femmes. Pour des raisons familiales, parfaitement explicables, leur carrière est souvent beaucoup trop courte.

Elles ont parfois à peine 20 ans de carrière. Or, vous savez, monsieur le ministre, que le taux d'occupation des femmes situées dans la tranche d'âge des 55/59 ans n'est que de 30,8%, alors que déjà faible pour les hommes, il s'élève quand même à 53%.

Cela signifie que la majorité des femmes concernées par cette modification de l'âge possible de la prépension, en réalité, ne sont ni en prépension, ni susceptibles de l'être. Elles sont, en fait, très souvent sans travail, au chômage. Voilà une critique fondamentale: la gestion de la fin de carrière dans son ensemble avec des propositions en matière d'emploi et de durée de carrière n'est pas prise en compte. Ici, seule la symbolique est visée. Le gouvernement souhaitait pilonner l'âge de la préretraite. Voilà qui est fait et les premières victimes en seront les femmes et d'autres catégories de travailleurs qui ne parviennent pas à compléter le nombre d'années qui leur est demandé.

On en vient à un autre élément important de votre déclaration: la prétendue liaison des allocations sociales au bien-être. C'est le ixième épisode d'annonces qui avaient déjà été faites lors du sommet d'Ostende. Alors qu'en 20 ans, les pensions ont perdu 25% de leur valeur relative, cette mesure ne fera que légèrement diminuer le rythme de décrochage sans l'annihiler ni a fortiori rétablir le pouvoir d'achat perdu en 25 ans. En effet, alors que le gouvernement table sur un taux de croissance de 2,25%, le montant de la prétendue liaison au bien-être n'est que de 0,5% et de 1% pour les plus défavorisés.

Pour bien comprendre le mécanisme dont on parle, on ne va pas rattraper l'évolution distincte entre le bien-être, l'évolution du PIB et les revenus des allocations sociales. On va simplement, par une hausse de 0,5%, infléchir ces lignes de décrochage. Il y a donc un traitement tout à fait inéquitable, alors que chacun s'accorde à reconnaître que le montant des allocations sociales en Belgique est trop faible et qu'il faudrait au moins les lier à l'évolution du PIB.

En outre, le gouvernement ouvre la possibilité d'un droit illimité au crédit-temps à 4/5 à partir de 55 ans. Nous pourrions tous nous féliciter de cette proposition. Mais attention, en revanche, il réduit le droit au crédit-temps complet de 5 ans à 1 an. De plus, cette formule

vanaf 55 jaar onbeperkt een vier vijfde-tijdscrediet te nemen. Maar tegelijk wordt het recht op voltijds tijdscrediet van vijf op een jaar teruggebracht en wordt er niet in de vervanging van de betrokkene voorzien. Met andere woorden, er wordt geen nieuwe baan gecreëerd.

Wat de methode betreft, kunnen we gewagen van een hold-up van de federale Staat op de deelstaten, waaraan een inspanning van 250 miljoen euro wordt gevraagd. Dat brengt de hele sector van de bijstand aan personen in gevaar. De regering blaast warm en koud tegelijk en daar kunnen we niet mee leven.

Destijds stelde u 200.000 nieuwe jobs in het vooruitzicht. De oppositie en zelfs minister Vande Lanotte hadden toen al vragen bij de haalbaarheid van dat cijfer. Gisteren gaf u toe dat u pas op het eind van de regeerperiode op slechts 115.000 jobs zou stranden. Tot op heden kwamen er immers nauwelijks 36.550 jobs bij, waarvan 10.000 – die via het systeem van de dienstencheques tot stand kwamen – niet als volwaardige jobs kunnen worden beschouwd. Ecolo wil dat de regering op dit vlak bepaalde verbintenissen aangaat.

Behalve de verplichting voor de actieve beroepsbevolking om langer te werken, stelt u weinig nieuwe beleidslijnen ten gunste van de ouderen voor om de vergrijzing het hoofd te bieden. Vooral wat de zelfredzaamheid van de ouderen en de preventieve gezondheidszorg betreft, blijf ik op mijn honger zitten.

U lijkt over het hoofd te zien dat heel wat Belgen vroeger met pensioen willen gaan omdat het werk hen zwaar valt en omdat zij zich als oudere werknemers onvoldoende gewaardeerd voelen.

Ecolo begrijpt niet waarom de

de crédit-temps à 4/5 ne prévoit aucun remplacement, c'est-à-dire qu'aucun emploi n'est créé. C'est un élément nouveau, puisque les personnes faisant appel au crédit-temps sont, en principe, remplaçables.

Vous nous avez dit que la Belgique était prête à faire face aux défis de la mondialisation et de la globalisation. Monsieur le premier ministre, vous nous avez expliqué également, avec l'enthousiasme qui vous caractérise à chaque fois que vous montez à cette tribune, que le budget était en équilibre. C'est fort bien mais cela manque d'âme et de qualité. De plus, et cela peut paraître un peu convenu de la part de l'opposition, cela repose sur des opérations dont celle que je voudrais dénoncer avec force, à savoir le deuxième hold-up sur les entités fédérées.

En effet, vous demandez 250 millions d'euros aux entités fédérées, 100 millions à la Région flamande et 150 millions à la Région wallonne et à la Communauté française réunies. En faisant cela, vous mettez en danger les politiques liées à la culture, à l'enseignement et à l'aide aux handicapés, à tout ce qui constitue l'aide aux personnes. En fait, il y a un double langage qui est largement insupportable. D'une part, on dit - et on a vu ce qu'il en était - que l'on va améliorer la situation des allocataires sociaux en faisant une liaison, même partielle, à l'évolution du PIB. D'autre part, comme je viens de le préciser, le gouvernement demande aux institutions qui travaillent dans les secteurs non marchand, de la culture, de l'enseignement et de la politique des handicapés un effort qui ne leur permettra pas de se déployer.

Ce catalogue est sinistre, monsieur le premier ministre, mais il faut rappeler l'absence de mesures pourtant annoncées comme essentielles. Vous aviez promis 200.000 emplois en montant à cette tribune, comme toujours, avec conviction; on s'y croyait vraiment! A l'époque, l'opposition, qui faisait son boulot, et même le ministre Vande Lanotte, avaient considéré que, s'il fallait rêver et faire rêver les gens, un tel chiffre était quand même quelque peu exagéré.

Hier, vous êtes venu nous avouer que ce chiffre n'était effectivement qu'un chiffre et qu'en réalité, après deux ans, seuls quelque 30.000 emplois avaient été créés, plus précisément 36.000 selon une estimation du Bureau du Plan dont 10.000 liés aux chèques-services, ce qui ne constitue pas de la création nette d'emplois. Vous avez ajouté que vous estimiez la création d'emplois en 2007 à 115.000 emplois. C'est un aveu d'échec qu'il conviendrait de mettre en rapport avec toutes les autres promesses que vous nous faites et les engagements que vous prenez pour nous permettre de relativiser la part de sérieux de vos annonces à cette tribune.

Manque également la question du vieillissement de la population. À part le fait d'obliger la population à travailler plus longtemps, il n'y a pas de vraie prise en compte du défi démographique découlant du fait que nous vivons plus longtemps et – heureusement – dans de meilleures conditions de santé.

Qu'en est-il de politiques nouvelles pour les personnes âgées, notamment en ce qui concerne leur autonomie et la prévention en matière de santé? Qu'en est-il, monsieur le premier ministre, de l'amélioration des conditions de travail? Rien à l'horizon. Pourtant, si

socialistische regeringsleden zo zelfvoldaan kunnen zijn nu de sociale kloof steeds wijder gaapt onder het goedkeurende oog van de liberalen.

Ecolo verzet zich tegen het voornemen om de deelgebieden – en dus de scholen, de personen met een handicap, de cultuur en de gewestelijke sociale sectoren – het gelag te doen betalen, enkel en alleen omdat de federale overheid er niet in slaagt een alternatieve financieringswijze voor de sociale zekerheid uit te dokteren.

Op milieuvlak vertoont de beleidsverklaring immense tekortkomingen en ook aan het energievraagstuk wordt te weinig aandacht besteed. Terwijl de olieprijsen de pan uitswingen en Suez een openbaar overnamebod op Electrabel uitbrengt – dat u bagatelliseert –, terwijl zich een klimaatcrisis voltrekt, “verdwijnt” de minister van Economie van deze regering gewoon!

Het openbaar overnamebod van Suez op Electrabel zou er nooit zijn gekomen zonder de uitdrukkelijke toestemming van de regering. Electrabel wordt een Frans bedrijf, waardoor de hele Belgische energiesector in buitenlandse handen terechtkomt. In mijn ogen is dat een zware politieke blunder van de regering, want nergens anders in Europa doet zich zo'n situatie voor.

nombre de Belges veulent quitter leur travail plus tôt, c'est d'abord et surtout à cause de son caractère pénible et du manque de valorisation des travailleurs âgés.

Ecolo ne peut comprendre l'autosatisfaction affichée par le gouvernement violet, tant il paraît clair que le décrochage social se poursuit sous les applaudissements libéraux. Enfin, Ecolo refuse catégoriquement l'éventualité d'un nouveau hold-up sur les entités fédérées. Il est hors de question que les écoles, les personnes handicapées, la culture et les secteurs sociaux régionaux paient l'incapacité du fédéral à trouver un véritable financement alternatif pour la sécurité sociale.

Par ailleurs, je voudrais mettre en évidence l'indigence de la déclaration en matière environnementale, indigence qui me paraît spectaculaire. Que dire de la maigre attention accordée aux questions énergétiques au moment où les coûts pour se chauffer atteignent des sommets inégalés, générant de nouvelles injustices en termes d'accès à des biens de première nécessité. Les dossiers "énergie" sont depuis des mois dans l'actualité: flambée des prix du pétrole, OPA de Suez sur Electrabel que vous avez bien minimisée, la crise climatique qui nous oblige à utiliser les ressources énergétiques d'une meilleure façon, etc.

Pour la première fois depuis de nombreuses années, les dossiers "énergie" se retrouvent pleinement dans l'actualité et sont devenus des dossiers d'une grande importance et ceci pour la population comme pour les décideurs politiques et économiques. C'est justement à ce moment-là que le ministre de l'Énergie de ce gouvernement s'absente. Il n'est toujours pas là et cela fait des semaines qu'il n'est pas là. Au moment de l'OPA Suez-Electrabel, on ne l'a pas entendu, lors du débat chèque-mazout, on ne l'a pas entendu non plus. Il était sans doute en train de préparer sa candidature malheureuse au Conseil de l'Europe et il doit souffrir à présent d'une baisse d'énergie consécutive à sa déception mais tout cela n'est pas sérieux par rapport à un enjeu d'une telle importance.

Ma collègue Muriel Gerken va approfondir cette question mais je souhaite tout de même revenir d'un peu plus près sur l'OPA de Suez sur Electrabel. Nous savons tous que cette OPA n'aurait pas eu lieu si le gouvernement fédéral avait dit non. Nous savons tous que des reprises dans un secteur stratégique tel que celui de l'énergie ne se réalisent qu'avec l'aval explicite des gouvernements concernés. Vous l'avez déjà dit, monsieur le premier ministre: le gouvernement fédéral a donné son feu vert à cette OPA. Electrabel devient dans les faits une entreprise française avec l'approbation explicite du gouvernement.

Je trouve que c'est une faute politique grave. Vous laissez reprendre une des entreprises les plus importantes de notre pays par une entreprise étrangère. Vous permettez que quasi tout le secteur énergétique tombe entre les mains de Suez. Cela n'existe nulle part en Europe, monsieur le premier ministre! Vous qui aimez tant les comparaisons européennes, vous faites ici preuve de singularité. Il n'y a aucun pays, devant un secteur stratégique tel que l'énergie, qui autorise...

04.12 **Guy Verhofstadt**, premier ministre: Les écolos présents au **04.12** Eerste minister **Guy**

gouvernement bruxellois sont d'accord et acceptent l'offre! Pouvez-vous m'expliquer cela?

04.13 Marie Nagy (ECOLO): Monsieur le premier ministre, il ne faut pas déplacer les responsabilités. C'est le gouvernement fédéral qui est garant en ce domaine; le reste, ce sont des décisions en cascade.

04.14 Guy Verhofstadt, premier ministre: Le comité de concertation, dans lequel le gouvernement bruxellois – qui comporte des membres Ecolo! – est représenté, a accepté l'offre et s'est mis d'accord sur la position de la Belgique. Ce n'est pas seulement une décision du gouvernement fédéral, c'est une décision de toutes les entités fédérées, en ce compris le gouvernement bruxellois et ses représentants Ecolo! Il faut m'expliquer votre raisonnement!

04.15 Marie Nagy (ECOLO): Monsieur le premier ministre, dans vos prestations télévisées d'hier, lorsqu'on vous demandait si le centre de gravité politique de ce pays se déplaçait du fédéral vers les Régions, vous avez répondu non. Il est un peu facile, aujourd'hui, par rapport à cette question – et nous le verrons aussi par rapport à la question des avions – de reporter sur les entités fédérées des décisions à propos desquelles votre ministre de l'Energie a brillé par son absence, et ce pendant toute la discussion. On ne vous a pas vu, on n'a pas vu M. Verwilghen, tout cela s'est passé dans un silence radio total du gouvernement fédéral. N'essayez pas de reporter la responsabilité sur les autres.

04.16 Didier Reynders, ministre: Monsieur le président, Mme Nagy se posait la question de savoir pourquoi le gouvernement fédéral a accepté l'offre de Suez. Le gouvernement fédéral n'a pas réellement d'actions dans l'entreprise concernée, cela passe par les communes. La rencontre qui a eu lieu, à plusieurs reprises, sur initiative du premier ministre visait à recevoir les représentants des différentes Régions – qui ont la tutelle sur les communes – pour connaître leur position à l'égard de l'offre et voir si elles allaient l'accepter. A chaque occasion, le gouvernement bruxellois a dit oui. Le gouvernement bruxellois a demandé au premier ministre d'aller défendre auprès de Suez un certain nombre de demandes qui concernent notamment la façon dont on va utiliser l'argent provenant de l'offre. J'ai assisté à toutes les réunions. A aucun moment, un seul représentant du gouvernement bruxellois n'a dit qu'il fallait refuser cette offre. Tous étaient favorables et ont communiqué ce qu'ils souhaitaient obtenir.

Je trouve dès lors un peu étonnant de vous entendre dire qu'il fallait refuser quelque chose que la ministre Ecolo a accepté au sein du gouvernement bruxellois, et ce avant que le gouvernement prenne attitude. Le premier ministre a pris la précaution de prendre l'avis de chaque Région avant de réagir auprès de Suez. Nous avons rencontré ensemble les responsables de Suez pour relayer la position des différents gouvernements régionaux. Le gouvernement bruxellois s'est montré favorable à cette offre. Je ne comprends pas votre point de vue.

Verhofstadt: Het overlegcomité, waarin ook Brussel, onder meer door Ecolo-leden, is vertegenwoordigd, heeft daarmee ingestemd! Zowel de deelgebieden als de federale overheid waren het daarmee eens!

04.13 Marie Nagy (ECOLO): Het is al te gemakkelijk de verantwoordelijkheid op anderen af te wentelen, ...

04.15 Marie Nagy (ECOLO): ... terwijl de minister van Energie niet eens aanwezig was bij de onderhandelingen!

04.16 Minister Didier Reynders: Mevrouw Nagy vraagt waarom de federale regering het bod van Suez heeft aanvaard. In tegenstelling tot de gemeenten bezit de regering geen aandelen van het betrokken bedrijf. De federale regering heeft een aantal ontmoetingen belegd om na te gaan of de Gewesten en de gemeenten onder hun toezicht het bod zouden aanvaarden. De Brusselse regering heeft telkens ja gezegd en heeft de eerste minister zelfs vragen gesteld over de manier waarop het geld van het bod kon worden besteed.

Het verbaast me dan ook dat u nu zegt dat we het bod hadden moeten afwijzen terwijl de Ecolo-minister binnen de Brusselse regering zich voor het bod heeft uitgesproken. Vóór zijn antwoord aan Suez heeft de eerste minister

elk Gewest geraadpleegd. Ik kan u niet goed volgen.

04.17 Marie Nagy (ECOLO): Monsieur le ministre, je vous réponds très brièvement. La question stratégique sur l'approvisionnement énergétique dépend essentiellement de vous. La manière dont les offres se sont négociées, la manière dont on a discuté de l'utilisation de l'argent est un deuxième volet de cette question.

Le premier volet consiste à savoir si, dans un domaine aussi important, le gouvernement fédéral accepte oui ou non qu'une entreprise étrangère ait la gestion de l'ensemble du secteur. Voilà la question et c'est là votre responsabilité. Je trouve pour le moins étonnant de s'appuyer sur la responsabilité d'une entité fédérée.

04.17 Marie Nagy (ECOLO): U is verantwoordelijk voor de energiebevoorrading. Aanvaardt de federale regering dat een buitenlandse onderneming die cruciale sector geheel beheert? De wijze waarop we over de besteding van het geld hebben gedebatteerd, is een andere kwestie. Ik vind het trouwens eigenaardig dat men de verantwoordelijkheid bij een deelstaat legt.

04.18 Karine Lalieux (PS): Monsieur le président, je soutiens ce que M. le premier ministre et M. Reynders viennent de dire. Nous avons effectivement tous voulu la répartition des compétences. A un moment donné, les Régions ont eu beaucoup à dire dans ce dossier, ce qui est positif. De plus, l'intercommunale bruxelloise se positionnera très prochainement sur l'OPE-OPA. Ensuite, c'est le gouvernement bruxellois – qui a la tutelle sur les communes – qui se prononcera sur cette OPE-OPA. Il s'agit de la procédure habituelle. En conséquence, il s'agit d'une décision collective des entités fédérées et de l'Etat fédéral.

04.18 Karine Lalieux (PS): Ik sluit me bij de woorden van de eerste minister en minister Reynders aan. We hebben de bevoegdheden willen verdelen en de Gewesten spelen in dit dossier een belangrijke rol. En dat is een gunstige ontwikkeling. De Brusselse intercommunale zal eerlang haar standpunt over de openbare offerte van omruiling of het openbaar bod tot aankoop bepalen en de regering die het toezicht op de gemeenten uitoefent, zal zich hierover uitspreken. De deelstaten en de federale regering beslissen dus samen over de offerte en het bod.

04.19 Muriel Gerken (ECOLO): Monsieur le président, c'est beau de voir l'unanimité qui règne entre les partis de la majorité. Je suis néanmoins surprise par la chronologie donnée. Je vous invite à relire la réponse que le ministre Verwilghen nous a donnée en commission de l'Economie lorsque nous avons enfin eu l'occasion de l'interroger au mois de septembre. Dans sa réponse, il nous dit: "Il était clair avec Electrabel et avec Suez que l'OPA allait se faire et qu'elle allait se faire avant la fin de l'année et nous étions d'accord pour qu'elle se fasse." Le fait est que cela s'est fait plus tôt que prévu et que, au mois d'août, nous avons été surpris par l'arrivée de cette proposition. Je vous invite à lire le reste de sa réponse. Tout ceci démontre qu'il y a une centralisation par rapport à la place d'Electrabel, à la gouvernance d'Electrabel et à son actionnariat.

04.19 Muriel Gerken (ECOLO): Zoveel eendracht binnen de meerderheid ontroert me. De chronologie van de feiten verbaast me echter. In de commissie voor het Bedrijfsleven had minister Verwilghen ons in september bevestigd dat het duidelijk was dat er een OBA zat aan te komen, maar dat het vroeger dan verwacht was gebeurd, wat hem had verrast.

Mme Pieters, Mme Crefy et moi-même avons interpellé le ministre Verwilghen pendant des mois en lui demandant de prendre des mesures de bonne gouvernance car Suez devenait l'actionnaire et l'acteur principal sur le marché du gaz et de l'électricité; en lui rappelant que cette compétence était fédérale. Mais aucune mesure relative au respect des règles de bonne gouvernance dans la direction et dans la gestion d'Electrabel, de Tractebel et de Suez n'a été prise!

Wij hebben de heer Verwilghen maandenlang ondervraagd over het feit dat Suez de hoofdaandeelhouder en belangrijkste speler op de gas- en elektriciteitsmarkt zou worden. Hij nam echter geen enkele maatregel!

Van zodra de openbare overname-

A partir du moment où l'OPA a été lancée au mois d'août, où les offres sont déposées et où tout semble fait, il est évident que la seule question qui reste sur la table est de savoir ce que l'on va faire avec cet argent pour qu'il soit utilisé au mieux et pour que les pouvoirs publics et les intercommunales investissent dans le transport et la distribution et non pas dans la production d'électricité. En vous positionnant de cette manière, vous essayez à nouveau de vous soustraire à la responsabilité des choix que vous avez posés.

04.20 Marie Nagy (ECOLO): Hier, le premier ministre nous a rappelé cette chronologie dans sa déclaration. Aujourd'hui, je suis frappée par ses propos. Il affirme qu'il existe des engagements de Suez concernant les centres décisionnels.

Je voudrais rappeler que lorsque Tractebel a été repris par Suez, elle avait également fait des promesses qui n'ont pas été tenues. Aucune sanction n'a pourtant été infligée. Aujourd'hui, pour obtenir l'autorisation fédérale pour cette OPA, Suez a fait des promesses mais rien ne nous garantit qu'elles seront tenues. N'oublions pas que l'argent du contribuable belge est en jeu. Quatre milliards d'euros ont en effet été collectés au titre de provision nucléaire pour démanteler les centrales.

Sous le précédent gouvernement, Ecolo avait proposé de transférer ces moyens vers l'ONDRAF ou vers une autre institution publique afin de disposer de toutes les garanties que le coût du démantèlement ne serait pas transféré à nouveau vers les contribuables. A l'époque, cela n'avait pas été accepté par les partenaires libéraux de la majorité et un compromis avait été conclu, à savoir l'adoption d'une loi prévoyant un mécanisme de surveillance sur les provisions nucléaires. C'était déjà un grand pas en avant. Mais tout s'était déroulé dans le contexte d'une entreprise Electrabel belge. Aujourd'hui, la donne change: Electrabel devient française et Suez a prouvé, dans un passé récent, ne pas toujours bien gérer les risques.

Je cite pour exemple l'opération en Argentine où Suez a perdu des centaines de millions d'euros. Cette même entreprise deviendra, de facto, responsable de la gestion de 4 milliards d'euros, financés par les ménages et les entreprises belges pour démanteler les centrales nucléaires. Je constate que la déclaration du gouvernement ne prévoit pas de garantie supplémentaire pour la gestion de ces provisions. Je le regrette amèrement.

Cette déclaration gouvernementale s'annonçait très socio-économique. C'est une réalité. Néanmoins, un dossier socio-économique touche à la vie des gens, quotidiennement, structurellement, celui du logement. Pourtant, il n'y a pas un mot, pas une ligne sur cette question!

Le logement est un des éléments les plus importants pour les gens et il faut savoir que les augmentations de loyer, depuis 1998, sont extrêmement importantes: 25% rien que sur Bruxelles. Aujourd'hui, on sait que nombre de familles, de ménages, de familles monoparentales ou autres voient, non pas un quart mais de 30 à 40 % de leurs revenus affecté au logement.

Le gouvernement avait fait des promesses à propos de la réunion de

aanbieding werd bekendgemaakt, moest men zich vooral afvragen hoe de aldus verkregen middelen het best kunnen worden aangewend. Door dergelijke houding aan te nemen, tracht u zich aan de verantwoordelijkheid voor de door u gemaakte keuzes te onttrekken.

04.20 Marie Nagy (ECOLO): De eerste minister beweert dat Suez met betrekking tot de kenniscentra verbintenissen is aangegaan. Toen Suez Tractebel overnam, heeft het ook belofte gedaan. Die is het echter nooit nagekomen.

Vandaag hebben wij evenmin zekerheid dat Suez woord zal houden. De inzet is het geld van de Belgische belastingbetaler: er werden niet minder dan vier miljard euro voorzieningen aangelegd om de kerncentrales te ontmantelen!

Ecolo stelde voor om die middelen naar de NIRAS door te sluizen, om te voorkomen dat de kosten van de ontmanteling opnieuw op de belastingbetaler zouden worden afgewenteld. Toentertijd werd een compromis bereikt: er werd een wet goedgekeurd die in een toezichtmechanisme voor de nucleaire voorzieningen voorzag. Alles was evenwel in de context van een Belgische onderneming verlopen. Vandaag wordt Electrabel een Frans bedrijf en Suez heeft in het recente verleden bewezen dat het de risico's niet altijd even goed beheert.

Datzelfde bedrijf zal dus voor het beheer van vier miljard euro instaan, een bedrag dat door de Belgische gezinnen en bedrijven wordt gefinancierd om de kerncentrales te ontmantelen. Ik vind het betreurenswaardig dat de regering in haar beleidsverklaring geen bijkomende waarborgen voor het beheer van die voorzieningen heeft ingebouwd.

Van deze beleidsverklaring werd

la Conférence interministérielle. On avait parlé de régulation des loyers sur certains bancs. Aujourd'hui, je constate que, bien qu'il s'agisse d'une réelle préoccupation des gens et que cette question représente une difficulté majeure pour tous ceux et celles qui disposent de petits ou de moyens revenus, la problématique du logement ne fait pas partie des enjeux socio-économiques de ce gouvernement.

Pour terminer, monsieur le premier ministre, je voudrais revenir un instant sur vos propositions en matière de politique européenne. En effet, j'ai été quelque peu surprise par les déclarations et les contradictions à ce propos.

Comme vous l'avez signalé, la ratification de la Constitution européenne est plus que compromise. Dans ce contexte, je me pose la question de savoir comment votre proposition de poursuivre le processus de ratification peut être compatible avec votre proposition, avec laquelle je suis plutôt d'accord, de travailler en coopération renforcée sur le modèle de la "zone euro". Je ne vois pas là de stratégie très claire. Je ne vois pas non plus comment le gouvernement se distancie par rapport à la stratégie de Lisbonne. Au contraire, monsieur Demotte, le gouvernement semble s'approprier cette dernière qui, avec l'actuel président de la Commission européenne, M. Barroso, prend pourtant une tournure ultra-libérale où l'économie prend le dessus sur le social – l'approche britannique est mise ici en évidence –, où l'environnement est rangé au placard. Je ne comprends donc pas l'attitude du gouvernement belge concernant la stratégie de Lisbonne.

Monsieur le premier ministre, je voudrais également vous entendre vous exprimer sur la directive Bolkestein, qui n'a nullement été abordée dans votre déclaration, et sur la suite qui y sera donnée. Quelle attitude le gouvernement compte-t-il adopter dans ce domaine et plus précisément en ce qui concerne l'ouverture des marchés de services? Cette problématique a également une influence sur l'emploi de nos concitoyens.

J'en arrive enfin à un autre élément dont vous n'avez pas non plus parlé lors de votre déclaration mais qui revient dans l'actualité. Il s'agit de la problématique des nuisances sonores. Mon collègue, M. Wathelet, en a déjà parlé. Pour ma part, je souhaite m'adresser en particulier aux composantes francophones de la majorité violette.

La situation actuelle est inhérente au principe même de dispersion et de survol des zones densément habitées accepté par la majorité violette en février 2004.

Ce n'est que si l'on accepte les contraintes en termes de sécurité et de survol des zones les moins densément peuplées, avec des mesures d'accompagnement, des expropriations, l'isolation, que l'on pourra trouver une réponse durable à la question des nuisances sonores de l'aéroport de Bruxelles-National.

Nous verrons si le ministre Landuyt, qui est toujours de bonne humeur et qui prend les choses avec une "légèreté aérienne", dirais-je, pourra faire, au nom du gouvernement fédéral, une proposition qui tienne compte des éléments que j'ai évoqués, et qui me semblent indispensables si l'on veut trouver une solution durable en la matière.

gezegd dat ze bijzondere aandacht aan sociaal-economische aspecten zou besteden. Er wordt echter met geen woord in gerept over een sociaal-economisch dossier – dat van de huisvesting – dat het dagelijkse leven van de burger aanbelangt!

Sinds 1998 zijn de huurprijzen aanzienlijk gestegen: in Brussel alleen al met 25 procent. Vandaag moeten heel wat gezinnen 30 tot 40 procent van hun inkomen hieraan besteden.

Tijdens de Interministeriële Conferentie beloofde de regering de huurprijzen bij te sturen. Hoewel de buitensporige huurprijzen voor heel wat mensen een onoverkomelijk probleem vormen, moet ik vandaag evenwel vaststellen dat de regering de huisvesting niet tot haar sociaal-economische prioriteiten rekent.

Tot slot wil ik nog op de voorstellen inzake het Europese beleid terugkomen. De bekrachtiging van de Europese grondwet hangt aan een zijden draadje. Hoe valt uw voorstel om dit proces voort te zetten te rijmen met uw voorstel om de samenwerking rond het model van de "eurozone" te versterken? Ik begrijp evenmin de houding die de Belgische regering ten aanzien van de strategie van Lissabon aanneemt: het lijkt wel alsof de regering zich die strategie wil toe-eigenen, terwijl ze toch een ultraliberale wending neemt, het economische boven het sociale aspect verheft en het milieu eenvoudigweg in de ijskast zet.

Mijnheer de eerste minister, ik had ook graag uw mening gehoord over de Bolkestein-richtlijn, die nergens in uw beleidsverklaring ter sprake komt. Welk standpunt zal de regering innemen over de opening van de dienstenmarkt, die een weerslag op de tewerkstelling heeft?

Non, monsieur le premier ministre, votre gouvernement n'a pas pris en compte l'ampleur des défis à venir et les décisions nécessaires pour faire entrer la Belgique dans une ère nouvelle.

Vous sauvez votre gouvernement, mais le décrochage social se perpétue. Vous prenez des mesures inéquitables, vous ne prenez pas de décisions à la hauteur des enjeux énergétiques qui nous attendent. La fracture sociale n'est pas atténuée. Vous mettez la pression sur les travailleurs âgés, sans création d'emploi suffisante. Vous renoncez à vos promesses.

Enfin, il vous reste deux ans pour montrer que vous faites autre chose que du spectacle à la tribune.

Nog een probleem waarop u niet bent ingegaan is dat van de geluidsoverlast. Hier richt ik mij tot de Franstalige meerderheidspartijen: de huidige toestand is een logisch gevolg van de beslissing van februari 2004 om de vluchten te spreiden en boven bewoonde gebieden te laten plaatsvinden. Alleen indien men de beperkingen op het stuk van de veiligheid en het overvliegen van minder dichtbevolkte gebieden aanvaardt, en er de nodige begeleidingsmaatregelen, onteigeningen en isolatiekosten bijneemt, kan men een duurzame oplossing voor dit probleem aandragen! Zal de heer Landuyt een voorstel doen waarin met al die elementen rekening wordt gehouden?

U gaat voorbij aan de uitdagingen van morgen.

U redt uw regering maar u neemt geen beslissing in verband met wat op het spel staat op het vlak van energie. De sociale kloof wordt niet kleiner. U oefent druk uit op oudere werknemers zonder voldoende jobs te scheppen. U maakt uw beloften niet waar.

Er rest u nog twee jaar om meer dan alleen show te verkopen op het spreekgestoelte.

04.21 Gerolf Annemans (Vlaams Belang): Ik weet niet wie het ondertussen is; ik heb het niet kunnen volgen. Hoe dan ook, mocht de eerste minister nog een spin doctor hebben, dan heeft die man in ieder geval zijn best gedaan. Hij is er alleszins in geslaagd om, al weze het in schijn, aan Verhofstadt duidelijk te maken dat hij minstens de indruk moet wekken dat hij bescheiden is.

Het is geen geloofwaardige poging geworden, maar toch heeft Verhofstadt - we hebben dit allemaal opgemerkt; het was zeer opvallend - zich gisteren op de borst geklopt. Dat was althans het beeld dat hij trachtte te creëren. "De 200.000 was wat overdreven", zei de eerste minister, "we zijn hier niet om leuk te doen of om met babes uit te pakken, we zijn hier voor het ernstige werk." Die Verhofstadt, dat was toch een nieuwigheid in de beleidsverklaring. Dat moeten we eerlijk toegeven. Het was een Verhofstadt die - ik denk dat hij dat van zijn kameraad Schröder heeft geleerd - het beeld wil ophangen van de staatsman die, ondanks de tegenkantingen van de sociale partners, doet wat moet gebeuren. Die tegenkanting kwam van het ABVV, van de man in de straat, hoewel de staking van het ABVV een drôle de guerre was. Dat beeld combineert hij met parler

04.21 Gerolf Annemans (Vlaams Belang): La nouveauté de cette déclaration de politique générale réside dans la modestie et le réalisme affichés par le premier ministre. Une nouvelle tête pensante aurait-elle convaincu le premier ministre de battre sa coulpe à plusieurs reprises hier pendant la lecture de sa déclaration?

La nouvelle image de M. Verhofstadt est coulée dans le même moule que celle de M. Schröder: un homme d'Etat qui ose prendre des décisions courageuses malgré les résistances. Toutefois, en examinant la déclaration de

vrai: "Die 200.000 was maar om te lachen geweest; ik ga dat niet halen; het zullen er maar 115.000 zijn". Ook dat is trouwens fel overdreven.

Dit is het nieuwe spin-doctorconcept: het beeld van de staatsman die met de bevolking achter zich moedig verder stapt en moedige maatregelen neemt. Dat concept probeerde Verhofstadt gisteren in zijn begrotingsverklaring aan Vlaanderen en zelfs België te verkopen. Dat hij de bevolking achter zich zou hebben, is trouwens erg relatief: we kunnen het straks misschien even hebben over het Europese referendum, over de verkiezingen die vermeden werden en over Jean-Marie Dedecker. Dat zijn allemaal zaken die erop wijzen dat de band tussen Verhofstadt en de bevolking eerder stroef is.

Het imago dat hij gisteren uit het niets probeerde te creëren is niet erg geloofwaardig. Het is immers gebaseerd op nog maar eens een schijnoperatie: de opgepoetste vondst van een spin doctor. Het volstaat om de begrotingsverklaring, de regeringsverklaring, de beleidsverklaring tegen het licht te houden om vast te stellen dat het omgekeerde van wat wordt voorgesteld en verwacht mocht worden, het geval is: de begrotingsmaatregelen en de overige maatregelen zijn mossel noch vis. Als ik het zo mag geloven, is iedereen tevreden: de vakbonden, het ACV tenminste, zijn min of meer tevreden en ook de werkgevers zijn tevreden. Het is dus mossel noch vis: niemand heeft er echt last van.

Het zijn weinig structurele maatregelen en er zijn ook een aantal spijtige zaken, waar ik straks verder op zal ingaan. Daarnaast zijn er enkele positieve zaken, verdienstelijkheden, waar zelfs de oppositie niet tegen kan zijn. Het roer wordt echter niet omgegooid; dat voelt en ziet iedereen.

Dit is geen echt structurele beleidsverklaring. Dit is geen nieuw elan. Dit is eigenlijk, tegen beter weten in, de voortzetting van Paars.

Verhofstadt als de curator van wat hij destijds zelf op de sporen heeft gezet. De curator van iets dat roemloos aan het ten onder gaan is, met name de vroegere paarse coalitie. Verhofstadt als een soort van politiek tijdverlies in afwachting van nieuwe machthebbers. Dat is wat wij overhouden van de beleidsverklaring. Verhofstadt creëert een nieuw imago, maar het is totaal ongeloofwaardig en vervolgens gaat hij, om toch te kunnen aanblijven, verder in een quasi sfeer van quasi lopende zaken.

Sinds Brussel-Halle-Vilvoorde en DHL, de combinatie die ons vorig jaar bezighield, is de ruggengraat van Paars gebroken, is de politieke spankracht en de cohesie uitgeput. Wij zitten dus met een Verhofstadt die de permissie van Leterme en Di Rupo heeft om toch, ondanks alles, door te gaan. Een Verhofstadt die hier blijft zitten bij gebrek aan beter. Dat is ons aanvoelen als wij de begrotingsverklaring bekijken.

Op begrotingsvlak is dat toch niet indrukwekkend. Wij moeten dat zeggen zoals het is. De begroting is opnieuw gebaseerd op een heel felle groeioverschatting. Wij hebben dat vorig jaar al eens meegemaakt toen er een groei van 2,5% werd aangekondigd. Het eindigt dit jaar op 1,4%. Zelfs ik, toch ook geen heel voorzichtig man, had vorig jaar gezegd om eens te kijken naar de privé-consumptie en naar de evolutie van de oliepijzen. Daar durf ik geen prijzen op te

politique fédérale, on s'aperçoit bien vite à quel point cette nouvelle image est peu crédible. Aucun revirement n'est négocié, aucune mesure structurelle n'est prise et tout le monde se dit apparemment satisfait, ce qui prouve bien que rien ne se passe.

Le premier ministre poursuit, faute de mieux, son travail gouvernemental en qualité de curateur de la coalition violette en perdition, avec l'assentiment de messieurs Leterme et Di Rupo. L'ambiance qui règne au sein du gouvernement fédéral est celle des affaires courantes. Depuis les lourds dossiers politiques de l'an dernier, BHV et DHL, le dynamisme, la cohérence et le ressort politique ont disparu au sein du gouvernement: Verhofstadt reste en place faute de mieux!

Le budget est tout sauf impressionnant et une fois de plus basé sur une surestimation importante de la croissance. Dans le journal "The Economist", un consortium de grandes banques prévoit une croissance économique de 1,7% en 2006. Le premier ministre suit quant à lui les estimations du Bureau du plan et prévoit une croissance de 2,2%! Il faut par ailleurs souligner que le solde primaire du budget est, en pourcentages, plus réduit que les charges d'intérêt, alors que la confiance des consommateurs continue à faiblir et que la Belgique se positionne à 30% d'écart des trois pays européens les plus compétitifs sur l'indice de Lisbonne. Attendons de voir ce qu'il adviendra réellement de l'équilibre budgétaire!

L'équilibre a en fin de compte été réalisée en recourant à un plein sac de ficelles. Ainsi, il y a la déclaration libératoire "double". (*Rires sur les bancs de l'opposition.*) Comment la gauche va-t-elle pouvoir admettre qu'elle doit se résoudre pour la deuxième

plakken, maar ik heb enige kennis over wat islamterrorisme kan betekenen. Daarom had ik misschien een beetje voorsprong. Door de oliesprongen op dat moment niet in te calculeren, of door ze in te calculeren zoals jullie dat hebben gedaan en door de schromelijke onderschatting inzake de werkloosheid – u hebt het gisteren zelf toegegeven met uw cijfer omtrent de evolutie van de werkloosheid, dat van 200.000 plots zakt naar 115.000 – bent u dus van een groei van 2,5% geland op 1,5%.

Ook dit jaar doet u dat opnieuw. U prikt daar, gebaseerd op de cijfers van het Planbureau, 2,2% op. Als ik er echter The Economist van vorige week op nahoud, lees ik dat een aantal banken die niet de eerste de beste zijn - ABN Amro, Deutsche Bank, Sax, KBC, Morgan Chase, zelfs uw vriendjes uit Frankrijk PNB Paribas, alsook de USB-bank van Zwitsrland die u nog kent uit uw Sabena-tijd, een heel andere cijfer voorhouden. Het consortium van banken had het vorige maand nog over 1,9% voor 2006 en nu over 1,7%. Toch komt u vandaag nog zeggen dat uw Planbureau, een politiek benoemde keet, het over 2,2% heeft. U vertrekt dus opnieuw met een groeioverschatting. Bravo.

U bent ook vertrokken met een primair saldo. Dat heeft Vande Lanotte in zijn eigen documenten zelf toegegeven. Het primair saldo is procentueel opnieuw kleiner dan de rentelasten. Ik wacht rustig af op dat zogenaamde begrotingsevenwicht. Ik wacht de begroting in evenwicht rustig af. Wij zien elkaar terug volgend jaar.

Het consumentenvertrouwen daalt; althans, dat verneem ik. Het ondernemersvertrouwen heeft in september een klein knikje gemaakt. Het staat naar beneden gericht. Alleen in de bouw is er wat vertrouwen. In de Lissabon-index van het VBO – ik moet dat niet nog eens herhalen – staan we op 30% van de drie beste landen in de Europese Unie. Wij staan dus nog niet ver. Alle optimisme is ongewettigd.

In ieder geval, de nieuwe Verhofstadt, die wel wat bescheidener is, is ongeloofwaardig als hij hier, dan toch nog met de allures van de oude Verhofstadt, zichzelf op de borst komt kloppen, zeggend dat hij de begroting in evenwicht binnenbrengt. Bovendien, mijnheer de eerste minister, om de begroting technisch dan toch nog te kunnen indienen als een begroting in evenwicht, moet u met een zak prullaria naar hier komen. Wie is uiteindelijk de dupe van die zak prullaria?

Persoonlijk spreek ik over de tweemaal bevrijdende aangifte. Collega De Crem sprak daarnet over fiscale regularisatie. Maar ik heb de heer Van der Maelen vanmorgen horen aanbevelen: “de spontane regularisatie”. Dat is nog een variant die de linkerzijde misschien kan besparen uiteindelijk toch te moeten toegeven dat zij in de boot van de fiscale amnestie, nu al tweemaal, is gestapt.

Die tweemaal bevrijdende aangifte treft uiteindelijk, hoe men het ook draait of keert, de kleine spaarder, de brave loontrekkende die niet weg kan, van wie het inkomen bekend is en die niets anders kan doen dan in dit land zo veel mogelijk belastingen betalen. Daarnet noemde ik terzake nog de OESO. In dit land worden steeds meer belastingen betaald. Die brave, werkende mens wiens inkomen bekend is en die het waagt te sparen, is toch ongeveer het profiel dat u probeert te treffen.

fois à accorder l'amnistie fiscale? Le petit épargnant, la salarié dont le revenu est connu, paie de plus en plus d'impôts. Mais, par ailleurs, et tout comme l'an dernier, le gouvernement vend aux banques le recouvrement d'impôts. L'an dernier, Fortis a engrangé une commission de 457.000 euros!

Curieusement, le premier ministre ne souffle mot dans sa déclaration de gouvernement du Fonds de Vieillessement. La semaine dernière encore, ce Fonds était qualifié dans "Knack" de "summum de la réalité virtuelle" cependant que M. Vandenbroucke, ministre flamand, affirmait que le fonds de Vieillessement ne serait qu'une boîte vide en l'absence d'excédents budgétaires structurels.

La déclaration du gouvernement était tout entière placée sous le signe du débat sur les fins de carrière. 'Le problème des travailleurs âgés' a, par définition, été créé par le gouvernement. En se focalisant sur ce dossier et en proposant une solution, le gouvernement cherche à cacher que ses promesses concernant le redéploiement de l'économie et la réduction du chômage étaient vaines.

Une sécurité sociale sur le modèle belge avec une structure de CCT unitaires ne permet pas de mener un véritable débat sur les fins de carrière. Une telle structure ne peut en effet s'adapter à un débat tel qu'il est par exemple mené au Danemark sur la tension salariale entre travailleurs jeunes et âgés. Dans une telle structure, le secteur des pensions ne peut réellement investir dans l'économie et être ainsi le moteur de la prospérité économique comme c'est le cas aux Pays-Bas. Pour mener un tel débat, il faut que la Flandre soit autonome et il ne se passe donc rien à cet égard. Je crains que la

In de zak van de kleine prullaria zit ook opnieuw – u kunt dat niet blijven doen, dat weet u toch – de verkoop van uw belastinginvorderingen aan de grote banken. Daarvoor hebt u vorig jaar – ik vermeld even een cijfer tussendoor in het debat – aan Fortis alleen al een commissie van 457.000 euro moeten toekennen. De grote banken komen dus ook wat beter uit uw begroting, maar de kleine man wat slechter. Als ik het een beetje mag samenvatten: dat is toch de sfeer die uit uw begroting naar voren komt.

Die sfeer onderstreept wat ik aan het begin heb gezegd. Deze Verhofstadt zit de zaken te bewaren, zit curator te wezen, in afwachting van nieuwe tijden.

Waarover zwijgt hij zedig? Over het Zilverfonds, daarover heb ik dit jaar niet veel reclame horen maken in de begroting. Ik weet het niet, maar waarschijnlijk zal uw Zilverfonds dit jaar toch maar magere soep zijn. Ik citeer even, maar niet volledig, Van Overtveldt en Janssens in Knack van vorige week. Het was wel de moeite om eens te lezen: "De zeven leugens van Verhofstadt". Ik haal er maar één leugen uit, verder zal ik u er niet mee lastigvallen. Ik citeer: "Maar eigenlijk is het Zilverfonds het summum van virtuele realiteit. Het Fonds bevat enkel staatsschuldtitels, onder meer obligaties. De minister beweert dat ze niet meer tot de overheidsschuld behoren, maar dat is natuurlijk onzin. Hij zou kunnen argumenteren dat de reserves in het Zilverfonds zitten, of hij kan zeggen dat de overheidsschuld is afgebouwd, maar dat beide fenomenen zich tegelijkertijd zouden manifesteren, slaat nergens op. Niet voor niets heeft zelfs de Vlaamse minister Frank Vandenbroucke het Zilverfonds omschreven als één lege doos," – dat is een citaat: "één lege doos" – "als we er niet in slagen om tot structurele begrotingsoverschotten te komen." Collega's, waar is de goede oude tijd van Frank Vandenbroucke, vooraleer hij naar het Vlaamse en onderhorige niveau is weggevlucht?

Een tweede element waaruit wij afleiden dat u slechts de lopende zaken beheert, is het fameuze eindeloopbaandebat, dat zo spectaculair begon met het – mevrouw Van den Bossche, sta mij toe – geknoei met uw nota.

Eerst was het de regeringsnota. Toen kwam Di Rupo verklaren: "Dat is een provocatie". Vervolgens werd de nota een nota van Van den Bossche zelf. Toen kwam Demotte, die zei: "Een nieuw, sociaal contract, een nieuwe ASB en een robottaks". Het eindigde met het gekakel van allerlei kippen door mekaar. Het VBO vroeg zich af of we gek geworden waren met zo een robottaks. De nota van Van den Bossche daalde dan af naar een nota die uiteindelijk niet meer bleek te zijn dan een inventaris die gelijk wie over gelijk wat van het geheel had opgesteld. We wisten op de duur niet meer wie de nota tot zich nam. De nota bleef hangen in het Walhalla van de Wetstraat 16.

Over het eindeloopbaandebat wordt nu gezegd dat de vakbonden - het ACV - tevreden zijn. Ik weet niet wie het ACV daarmee wil beschermen: Verhofstadt of Leterme. Daarover zal ik straks misschien nog even spreken. In ieder geval, als iedereen tevreden is, is dat een onheilspellend teken. Dat wil immers zeggen dat er structureel niets gebeurt. Het is bijna een bewijs van het feit dat er structureel niets gebeurt en dat zij die zich koest houden, dat eigenlijk

possibilité, volontairement floue, d'assurer le paiement des pensions grâce à une nouvelle immigration ne provoque un enlèvement du débat sur les pensions. Ceux qui s'aventureront plus avant dans cette voie trouveront le Vlaams Belang sur leur chemin.

La déclaration de politique fédérale est par ailleurs particulièrement décevante en ce qui concerne Zaventem. Le premier ministre indique clairement quelles sont les solutions alors qu'il n'y a pas d'accord sur Zaventem. Les politiques bruxellois sont les premiers responsables en la matière. Le dossier n'est toujours pas débloqué parce que d'autres intérêts que ceux de la Flandre y sont en jeu.

La subreptice manœuvre de liquidation d'Electrabel à la France participe du même laxisme. C'est ainsi que nous ne faisons plus partie du sommet mondial en matière de recherche dans le domaine de l'énergie. Ce laxisme transparaît aussi dans la politique relative à l'immigration et aux étrangers. Sous le gouvernement Verhofstadt, 207.721 demandes d'asile et 175.000 naturalisations ont été enregistrées. Le nouveau feuillet qui sera approuvé tout prochainement comporte 96% de personnes naturalisées par le biais de la procédure de naturalisation accélérée et plus de 35% de personnes ayant été précédemment l'objet d'une régularisation alors qu'elles se trouvaient en situation illégale. Le laxisme manifesté par la Chambre et par le gouvernement est unique au monde. La ministre Onkelinx souhaite bien sûr le maintien de la loi instaurant la procédure de naturalisation accélérée, car elle va dans le sens du clientélisme cher au PS.

La seule chose qui ne soit pas ternie dans cette déclaration de

alleen maar doen om hun eigen sociaal overleg niet te kelderen en om het voortbestaan van hun sociaal overleg te blijven wettigen.

Er is volgens ons veel te veel concentratie in het globale werkdebat. In het debat over de werkzaamheidsgraad is er dit jaar plots een veel te grote aandacht gegaan naar de oudere werknemer. Wij zijn van oordeel – het is ook onze vaste overtuiging – dat dat een regieschema van de meerderheid is. Zij wil een nieuw fenomeen creëren, of beter het gaat om een fenomeen waaraan al lang iets had kunnen gebeuren, om dan te verklaren dat daaraan nu wel iets wordt gedaan. Zij doet dat alleen maar om te vermijden dat te veel mensen zouden zien dat de beloftes over het reëel oplossen van de reële werkloosheid – er zijn 600.000 werklozen – door het herlanceren van de economie via lastenverlagingen niet werden nagekomen. Met die beloftes bent u in 2003 en 2004 nochtans naar de kiezer en naar alle televisiestudio's in Vlaanderen gestapt, om ze te verkopen als de wondermiddelen om de economie opnieuw aan te trekken en de massa van 600.000 werklozen in damp te doen opgaan. Dat is niet gelukt. De economie ligt plat en blijft plat liggen. Er komt geen wind onder de vleugels. Uw plan is niet geslaagd, omdat uw fiscale maatregelen vestzak-broekzakoperaties waren.

Het is onze overtuiging dat het globaal werkdebat een werkloosheidsdebat had moeten en kunnen blijven, omdat daarin het belangrijkste deel van het probleem verscholen ligt. Wij begrijpen best dat er gelet op de vergrijzing maatregelen nodig zijn. Bij de tonaliteit van de beleidsverklaring en bij de manier waarop alles werd verlegd naar het fenomeen van de vergrijzing en van de oudere werknemer hebben wij echter politieke bedenkingen. Wij maken ons de bedenking dat dat is gebeurd om de ontmaskering van het gebrek aan zuurstof voor onze economie te ontlopen.

Natuurlijk zijn wij ook voorstander van – wie is dat niet – een beperking of een verbod op de canada dry-regelingen en op de wijze waarop bedrijfssluitingen worden doorgeschoven naar de pensioensector. Daarvan is niemand nog voorstander. Dat is ook geen nieuwigheid. Het is enkel de bevestiging van een maatschappelijke consensus. Voor zaken zoals het verleggen van het pensioendebat naar een loopbaandebat, de ontkoppeling van de pensioenleeftijd als pensioencriterium en de bevestiging van de loopbaan – met uitzonderingen en met tijdelijke werkloosheid en reële ziekteperioden die meetellen of niet in rekening worden gebracht – hebben wij echter geen Belgische sociale zekerheid nodig.

Daarvoor hebben wij geen Belgische sociale zekerheid met een unitaire CAO-structuur nodig. Die Belgische sociale zekerheid kan zich niet aanpassen aan een debat over loonspanning, aan een debat over de vergelijking tussen Denemarken en België, als het gaat over de loonspanning tussen oudere en jongere werknemers. Wat kunnen wij daaraan doen? Als Vlaanderen niet bevoegd is voor zijn CAO's, kunnen wij daaraan niets doen.

Er is het debat over een pensioensector zoals die in Nederland bestaat, met pensioenfondsen die reëel investeren in de economie en die reëel de motor zijn van de economische welvaart. Dat is een debat dat wij in de Belgische Staat met zijn Belgische sociale zekerheid en met zijn Belgische pensioensector niet kunnen voeren en ook niet mogen voeren. Daarvoor hebben wij Vlaamse autonomie nodig en

politique générale, c'est la diatribe presque hystérique dans laquelle le premier ministre s'est lancé contre l'UE. Le premier ministre continue de défendre avec force, et contre la volonté de la population, le modèle fédéral et même centralisateur de l'Europe. Ce modèle est pourtant dépassé. Le premier ministre déclare avec ferveur avoir reçu un mandat à cet effet, mais celui-ci lui est seulement accordé par les membres de la Chambre qui sont sous le joug de la coalition.

M. Verhofstadt peut rester en place pour gérer les affaires courantes, ainsi en ont décidé MM. Leterme et Di Rupo. La déclaration de politique générale ne comporte d'ailleurs pas le moindre mot à propos du dossier communautaire.

Pour relancer l'économie, la Flandre a besoin d'autonomie sur le marché de l'emploi, elle a aussi besoin d'autonomie fiscale et elle a encore besoin d'autonomie en matière d'investissements et d'entreprises. Chaque jour, le compte à rebours de la bombe communautaire à retardement se poursuit inlassablement. En ce qui concerne la justice, on se trouve en fait avec deux pays collés l'un à l'autre. Cette compétence requiert l'autonomie flamande.

La déclaration gouvernementale confirme que le premier ministre ne fera rien, rien du tout. Cette analyse suffit à elle seule pour justifier un plaidoyer en faveur de son écartement. Sans débat communautaire, la Belgique est, elle aussi, vouée à disparaître. Le débat houleux de ce matin chez les francophones était intéressant et montre qu'ils sont perdus dans le méli-mélo des niveaux régional et fédéral et ne savent plus très bien finalement qui est dans l'opposition et qui est dans la majorité. L'affaire de Charleroi est le sommet de l'iceberg PS qui requerra plutôt une réelle solution

dus gebeurt er niets. En dus gebeurt er ook op dat vlak wezenlijk niets.

Verhofstadt vult eigenlijk verder zijn tijd. Met de permissie die hij gekregen heeft van de nieuwe machthebbers om nog een tijdje aan te blijven vult hij niet alleen zijn tijd, maar vooral onze tijd. Dat is wat zo dramatisch dreigt te worden.

Verder vrees ik, ik zeg het hier toch nog maar eens voor alle duidelijkheid, dat dit debat over de pensioenen en de vergrijzing en de betaalbaarheid van de pensioenen verder zal verzanden in die nogal onduidelijke mist. Het is hier in het debat van de afgelopen maanden nergens aan bod geweest. Het gaat over die onduidelijke mist waar het zich tot voor anderhalf jaar zeker nog zich in bevond.

Dat was de mist die opgetrokken werd rond de mogelijkheid om door immigratie en door nieuwe migranten aan te trekken ervoor te zorgen dat wij onze pensioenen zullen kunnen betalen. Mijnheer Tant, u herinnert zich nog wel dat Paula D'hondt dat als remedie voor de pensioenen en de vergrijzing naar voren bracht. Ik hoop dat het ooit uit die mist geraakt. Laat in elk geval het volgende duidelijk zijn: als u in die richting blijft evolueren, zal u het Vlaams Belang op uw weg vinden.

Er zijn natuurlijk nog andere zaken die aantonen dat uw beleidsverklaring bijzonder flets en bijzonder laks is. U komt hier naar de Kamer. U had dat normaal gezien kunnen of moeten doen met een oplossing voor Zaventem. U permitteert zich om naar de Kamer te komen en luid te roepen dat er oplossingen zijn en dat u weet wat de oplossingen zijn en luid te roepen dat uw beleidsverklaring helemaal volledig en krachtig de toekomst tegemoet ziet. Over Zaventem stellen wij vandaag vast dat er geen akkoord is en dat u niets gepresenteerd hebt omdat u helemaal niets kunt presenteren.

Zaventem is een belangrijk hiaat. Het is een hiaat waarvoor in hoofdorde, laten wij dat niet vergeten, de Brusselse politici verantwoordelijk zijn. U kan die zaak, dat dossier snel deblokkeren. Uw minister Vanhengel kan dat als hij wil. Uw mevrouw Grouwels kan het als ze wil. Als wij de Brusselse situatie institutioneel als Vlamingen tijdelijk blokkeren, kunnen wij het dossier van Zaventem deblokkeren. Het gebeurt echter niet omdat er blijkbaar andere belangen spelen dan de Vlaamse belangen in het dossier Zaventem. Zaventem is dus een bijzonder hiaat in uw beleidsverklaring.

Er is ook een lakse toestand in verband met Electrabel. Dat is hier daarnet even ter sprake geweest. Ik heb daarover enkele dagen geleden uitvoerig Marc Verwilghen geïnterpelleerd. Ik ga dat hier dus niet overdoen. De wijze waarop Electrabel uitverkocht wordt is naar mijn oordeel uniek. Ik denk niet dat er een land is dat met zo weinig rimpels op de oppervlakte van het meer van zijn eigen soevereiniteit zijn energiesector uitverkoopt, en dan nog aan Frankrijk, dat helemaal niet te goeder trouw is.

U moet dat maar eens gaan vragen in Mol bij SCK of bij Belgoprocess waar men zeer goed weet dat in die sector waarin wij nochtans performant waren, waar wij de wereldtop haalden inzake knowhow betreffende atoomenergie, wij de wereldtop kwijt aan het spelen zijn, alleen maar omdat men bij Suez in Frankrijk heeft beslist dat dit uit

qu'une simple déclaration selon laquelle "les parvenus seront écartés".

M. Verhofstadt est sauvé aujourd'hui par les démons qu'il a combattus comme auteur de manifestes du citoyen et fondateur du VLD. Il doit son salut au dossier de Charleroi qui ne constitue bien évidemment que la petite partie émergée de l'iceberg, celui du PS.

Vlaanderen weg moet. Ga het daar maar eens vragen. Ga daar maar eens zeggen dat onderzoek en ontwikkeling een van uw prioriteiten is. Als door een operatie van autonomie onderzoek en ontwikkeling een Vlaamse bevoegdheid zou zijn, dan zouden het dossier Electrabel en het bod van Suez helemaal anders zijn behandeld. Dat kan ik u verzekeren, zeker als wij daar iets over te zeggen zouden hebben gehad.

De laksheid, energieloosheid – niet in de zin van elektriciteit – en futloosheid waarmee u verder regeert, blijken natuurlijk ook uit het dossier immigratie en uit het dossier vreemdelingen. Ik hoef dit hier niet nog eens te herhalen, ik haal het enkel als voorbeeld aan. Asielzoekers onder Verhofstadt, in de periode dat Verhofstadt aan het bewind is: 207.721 aanvragen. Naturalisaties onder Verhofstadt: 175.000. Een stad bijna half zo groot als Antwerpen: allemaal de Belgische nationaliteit gekregen. 96% van degenen die u hier waarschijnlijk een van de volgende dagen gaat goedkeuren in een dik boek zijn met hun naturalisatiedossier tot hier geraakt op basis van de snel-Belgwet. Het is ooit 60% geweest, maar in het boek dat u gaat goedkeuren, dat u hier allemaal in de urne gaat gooien om er Belgjes van te maken, staan ook meer dan 35% vreemdelingen die naturaliseren nadat ze eerst door u geregulariseerd zijn, nadat ze voordien illegaal in het land aanwezig waren. Ik zeg het u maar: ze doen aan shopping inzake verblijfsstatus, gezinssituatie en dergelijke meer. Ze worden desnoods door deze Kamer uitgesteld tot wanneer hun dossier in orde is.

De laksheid van niet alleen deze Kamer, maar ook deze regering op dat vlak, is uniek in de wereld. Die laksheid zal door ons verder veroordeeld blijven worden. Wij hebben daarover Onkelinx geïnterpelleerd, zelfs samen met collega's van CD&V. Hoewel daar een front van Vlaamse partijen staat die haar zeggen dat ze hun kiezers hebben beloofd de snel-Belgwet te corrigeren, aan te passen, te verbeteren of zelfs af te schaffen, is het enige wat Onkelinx zegt dat het zo is en zo blijft, omdat het goed is zo. Daarmee bedoelt zij dat het voor de PS en voor hun clientelisme goed is zo.

Het enige wat niet flets is, als ik dat toch even mag opmerken, in heel die zogenaamde beleidsverklaring is natuurlijk die uitval – ik kan het niet anders noemen – die bijna gefanatiseerde, hysterische uitval over de Europese Unie. Ik weet niet, collega's, of u dat hebt opgemerkt, maar het is mij zeer ernstig opgevallen. Dit is het enige waarvan Verhofstadt met grote stelligheid tegen de bevolking in blijft beweren dat hij daarmee de volkswil aan het uitvoeren is. Hij heeft er bijgevoegd dat de volkswil nog wat moet aangepast worden, dat we de bevolking nog moeten overtuigen en beter uitleggen wat we aan het doen zijn, maar dat we het hoe dan ook zullen doen, ook als de bevolking zou willen proberen ervoor te zorgen dat wij ophouden met te doen wat wij aan het doen zijn.

Het Europese verhaal, dat een federaal verhaal is en zelfs een verhaal van een centralistische staat die men aan het bouwen is naar het slechtste Belgische voorbeeld, is afgelopen, of u dat nu wil of niet. En toch, tegen windmolens in vechtend, beweert u dat u het mandaat hebt om daarmee door te gaan. Ook hier gaat het om lopende zaken, aangezien u de goedkeuring van de bevolking niet hebt. Toch blijft u dit allemaal uitleggen op een bijna fanatieke manier en beweert u dat het mandaat hebt om daarmee door te gaan. Het enige mandaat wat

u daarvoor hebt, is het mandaat van uw in het karkan van uw coalitie gedwongen kamerleden en verder niets.

Toen ik daarnet zei dat Letorme en Di Rupo beslist hebben dat Verhofstadt nog wat mag blijven, bedoelde ik daarmee dat het ook zichtbaar is dat dat achter de schermen het scenario is. Verhofstadt is "in lopende zaken". Dat is heel duidelijk te merken aan de totale afwezigheid in de beleidsverklaring van zelfs nog maar de kleinste referentie naar het communautaire. Verhofstadt had met een beetje politieke kracht theoretisch kunnen zeggen dat hij het Forum verder zou uitvoeren. Ik zou het niet graag gehad hebben; stel dat hij het zou uitvoeren met zijn paritaire Senaat. Ik ben daar absoluut geen voorstander van. Hij had echter daarnaar op een of andere manier kunnen verwijzen in een verklaring die immers erop is gericht om via de begroting te beweren dat hij welvaart over dit land zal brengen.

Wij weten echter allemaal dat waarmee men een economie opnieuw op gang trekt autonomie is: Vlaamse autonomie op en voor de arbeidsmarkt, fiscale autonomie voor Vlaanderen. U hebt autonomie nodig inzake investeringen en inzake ondernemingen. U moet ook afstand nemen van de dubbele visie die in België heerst in verband met multiculturaliteit, met name de Franstalige visie op het multicultuurdebat en de verschillende Vlaamse - bijna-Nederlandse - debat dat daaromtrent bij de bevolking wordt gevoerd. Als we de Vlaamse visie toetsen aan hetgeen mevrouw Onkelinx daarover denkt, stellen we vast dat we mijlenver verwijderd zijn van een oplossing. Integendeel, elke dag die voorbijgaat, is een dag dat de tijdbom voorttikt. Wij zijn twee landen die aan mekaar zijn geplakt en waar wordt geschreeuwd om Vlaamse autonomie. Wij kunnen geen rechtvaardige, moderne, naar Nederlands voorbeeld gestructureerde Justitie opbouwen als we dat niet vanuit Vlaanderen kunnen doen.

Ik heb het dan nog niet over het veiligheidsbeleid, zelfs nog niet over het terrorismebeleid. Wij zijn in dit land aan elkaar geklonken en elke dag dat dat blijft duren, is een dag die ons verderaf brengt van een hoogstdringende oplossing voor zulke essentiële problemen, die met de welvaart van de Vlamingen verwant zijn.

Uw beleidsverklaring is eigenlijk de bevestiging dat u daar niets aan gaat doen. Zelfs uw Forum ligt nu stil. U hebt geen enkel perspectief meer. De Verhofstadt van de burgermanifesten – ik zal het niet meer zeggen, want dat mogen we niet meer zeggen –, wie hij ooit ook moge geweest zijn, die Verhofstadt komt hier zonder gelijk welke vorm van perspectief in het communautaire debat. Hij zegt gewoon dat hij daar niets aan gaat doen. Iedere dag dat Verhofstadt blijft – dit is van de weeromstuit mijn conclusie – is dus een dag waarvan wij moeten vaststellen dat het een dag teveel is dat hij blijft. Wij kunnen zelfs alleen daaruit het pleidooi putten om Verhofstadt zo dringend mogelijk te verwijderen.

Verhofstadt, als hij blijft, is van een ding de grote garant, dat is dat er geen verandering komt, dat alles blijft bij het status-quo, dat alles blijft bij de bijna-of-nauwelijks-iets-veranderen-cultuur. Het is dus wachten op de nieuwe machthebbers, die nog niet klaar zijn. Dat is de sfeer van uw beleidsverklaring, in de eerste plaats aan Franstalige zijde, terwijl iedereen weet dat het zo niet verder kan. Met een totaal gebrek aan communautair debat is België gedoemd om te barsten op een dag waarop we het nooit zullen verwachten. Terwijl iedereen weet dat

het zo niet verder kan, blijft alles wat het is.

De spanningen lopen op. We zien aan Franstalige zijde dat het debat heel interessant is. We hebben dat vanmorgen nog kunnen vaststellen, toen Didier Reynders in de rol van oppositieleider heel heftig uitvoer tegen de potentieel maar toch al gedeeltelijk aan de macht zijnde Wathelet. Dat debat was heel interessant, want men kon uiteindelijk niet meer zien, - trouwens, uw beleidsverklaring heeft de twee verweven – zeker in het besef van de verwevenheid tussen het regionale en het federale niveau, wie er in de oppositie zit en waarom en hoe de ene of de andere oppositie voert tegen wat en tegen wie. Het Franstalige debat is dus bijzonder interessant.

Een tweede omstandigheid die aan Franstalige zijde natuurlijk uw beleidsverklaring essentieel heeft beïnvloed, is Charleroi, Charleroi waarvan wij allemaal weten dat het het topje van de PS-berg, het topje van de PS-ijsberg is, dat Charleroi waarvoor wel wat sterkere middelen nodig zullen zijn dan de quote dat men de parvenu's gaat buitenzetten. Dat Charleroi heeft u een beetje gered. De demonen die u als schrijver van de burgermanifesten, de demonen die u als stichter van de VLD destijds hebt bestreden, zijn precies – o ironie - de zaken die u nu rechthouden. Dat is mijn vaste overtuiging. U klampt zich vast aan de producten, aan de rijpe vruchten van het Charleroi-dossier. Daaraan klampt u zich vast, want dat heeft u in de afgelopen weken en maanden gered.

Ik wil niet onheus zijn en ik zou veel mopjes die daarover de ronde gedaan hebben op het internet in de voorbije dagen, kunnen voorlezen. Ik houd het misschien bij eentje, waarna ik het mapje zal weggleggen.

Drie mannen ontmoeten elkaar.

"Moi, j'ai repris la petite épicerie de mon père", dit le premier. "Je l'ai développée et cela ne marche pas trop mal. Ce n'est pas encore le Carrefour, mais c'est une belle épicerie quand même".

"Moi", dit le deuxième, "j'ai repris la petite quincaillerie de mon père. Je l'ai développée et j'en suis content. Ce n'est pas encore le Brico, mais c'est une belle quincaillerie quand même".

"Moi", dit le troisième, "vous vous rappelez certainement que mon père faisait travailler plusieurs filles sur le trottoir. J'ai repris l'affaire et je l'ai développée. Ce n'est pas encore la Région wallonne, mais c'est un beau bordel quand même".

Drie mannen komen elkaar tegen. "Ik heb de kleine kruidenierszaak van mijn vader overgenomen, zegt de eerste. Ik heb de winkel uitgebreid en de zaken lopen lang niet slecht. Het is natuurlijk geen Carrefour, maar toch draait de zaak goed."

"Ik heb de kleine ijzerwinkel van mijn vader overgenomen, zegt de tweede. Ik heb de zaak verder uitgebouwd en ben er best tevreden over. Het is natuurlijk geen Brico, maar toch draait de zaak goed."

Tot slot neemt de derde het woord. "Jullie weten ongetwijfeld nog dat mijn vader een aantal meisjes de straat liet doen. Ik heb zijn zaakjes overgenomen en nog kunnen uitbreiden ook. Het is natuurlijk het Waals Gewest nog niet, maar er wordt wel wat

afgerotzood.”

Dat soort mopjes doet de laatste dagen de ronde, maar dat “bordel” heeft wel het hachje van Verhofstadt gered. Ondertussen blijft Vlaanderen verstoken van gelijke welke vorm, van zelfs nog maar een kleine vermelding, van het communautaire debat in wat hier een beleidsverklaring heet. Ondertussen moet Vlaanderen verder met een Wallonië dat wij zelfs niet meer economisch op sleeptouw nemen. Sleeptouw is een verkeerd woord, want dan kan men nog iets meeslepen. Het wordt langzaam een ankerketting voor de Vlaamse economie en een ankerketting voor de manier waarop wij in Vlaanderen moeten proberen de werkloosheid weg te werken en de welvaart naar boven te brengen. Wij kunnen niet meer verder. Het is geen sleeptouw meer, het is een echte ankerketting aan het worden.

Ik word persoonlijk ziek van de manier waarop men bij het aantreden van Elio Di Rupo gezegd heeft: “De sterke man van Wallonië zal het nu eindelijk allemaal doen. Le plan Marshall va sauver la Wallonie.” Welnu, ik citeer een gewezen staatsman, een man die altijd het hoge woord mocht voeren in dit land en die het land zelfs heeft bestuurd als partijvoorzitter, Gérard Deprez: “La Wallonie se dégrade. Le plan Marshall est une imbécilité, une absurdité.” Het zal misschien toch Reynders niet zijn die dat zal tegenspreken.

CD&V is de Vlaamse tegenhanger van het nieuwe beleid. Het zijn die nieuwe machthebbers die beslist en besloten hebben dat Verhofstadt voor de lopende zaken nog even mag aanblijven, zonder dat hij veel verandert en zonder dat hij iets essentieel verandert. De Vlaamse pendant van die machthebbers, er komen er net twee binnen, is CD&V.

CD&V heeft gisteren even in zijn kaarten laten kijken. Mijnheer Van Rompuy, ik heb gelezen hoe briljant u sprak op de fractiedagen van CD&V. U hebt het gepubliceerd op het internet. Ik vond het zeer interessant. Ik trof het plots aan op het internet. Ik zal het nog zeer aandachtig lezen. Het was een uiteenzetting over wat Vlaanderen nodig zal hebben aan economische en sociale sleutels om te kunnen vermijden dat wij op de ramp afstevenen. Het was een zeer goede dissertatie. Ik zal het vergelijken met wat er nog van overblijft in uw nieuwe documenten. Ik zal het intellectueel eerlijk doen en ik zal er wel een beetje tijd voor nodig hebben, maar ik heb een beetje het gevoel dat wij, zeker wat de sociale zekerheid betreft, evolueren naar een CD&V die de sociale zekerheid als zodanig niet meer zal communautariseren, maar alleen de uitgaven, of het beheren van de uitgaven, of de controle op de uitgaven in het beste geval en dat het eigenlijk geen verantwoordelijkheid is, in de zin van het communautariseren van de inkomsten. Als het niet juist is, dan zal ik het toegeven.

Ik meen dat dit een debat is van de komende maanden, want de Vlaming heeft het recht te weten wat CD&V, de nieuwe machthebbers, als wij alle voorspellingen mogen geloven, precies zal doen. Het werd trouwens bevestigd in een interessante uitzending van Villa Politica vorige week door Elio Di Rupo. Er is dus blijkbaar ook achter de schermen wel wat getelefoneerd. Het is zeer goed dat wij als Vlamingen en Vlaamse kiezers in 2007 zouden weten welk communautair pact CD&V zal presenteren en wat voor een dromedaris de witte hengst van een nieuwe Vlaamse economie zal

Dans la déclaration gouvernementale, il n'est pas fait référence une seule fois au débat communautaire. Mais en attendant, la Wallonie devient peu à peu un véritable boulet pour l'économie flamande. Voir Di Rupo prendre les rênes du gouvernement wallon me rend malade. M. Deprez, qui est tout de même un homme d'Etat, qualifie pourtant d'absurde le plan Marshall.

Du côté flamand, les dirigeants du CD&V sont les nouveaux potentats. Ils ont décidé que Verhofstadt pouvait encore rester quelque temps au pouvoir pour traiter les affaires courantes. Pendant les journées de parti du CD&V, M. Van Rompuy a présenté un exposé brillant sur les clés économiques et sociales dont la Flandre a, selon lui, besoin pour éviter la catastrophe. Comme le discours du parti chrétien flamand a changé! Aujourd'hui, il ne revendique plus que la communautarisation de la gestion et du contrôle des dépenses de sécurité sociale, il n'exige plus celle des recettes. Or les Flamands ont le droit de savoir quel pacte communautaire le CD&V proposera en 2007 et ce qu'il en restera après le fiat donné par le PS. J'ai les plus grandes craintes à cet égard car l'idée que se fait M. Leterme de la conduite de l'Etat est en train de se transformer très rapidement. Hier, il a montré qu'après 2007, le CD&V pourrait redevenir l'ancien CVP, parti qui avait coutume de conclure avec le PS des arrangements peu transparents. Le Vlaams Belang sera à l'affût!

Quant à M. De Crem, il ne doit plus très bien savoir contre qui il doit mener son combat d'opposition. Hier, Belga a annoncé quatre minutes avant le début de la séance plénière que le ministre-président flamand

worden, nadat de PS ermee akkoord gaat.

Ik hoop dat het toch nog enigszins zal lijken op een paard. Ik ben bereid dat te geloven maar ben zeer beducht - u zult mij dit moeten vergeven collega's van CD&V- want Leterme gaat erg snel is zijn staatsmanschap. Hij gaat heel erg snel. De Leterme van "n'ayez pas peur" – herinnert u dat -, de Leterme van " je ne suis pas le grand méchant loup" die Leterme heeft gisteren een staaltje getoond van wat CD&V na 2007 wel eens zou kunnen worden. Het zou misschien wel eens opnieuw de CVP van weleer kunnen worden, de CVP die op een rustige manier met de PS de potjes kookt zonder dat wij nog begrijpen waarom ze dat zo doet, een CVP die weliswaar – ik heb dat reeds dikwijls in het openbaar gezegd – zelfs in het diepste verleden nooit zover is gegaan als Verhofstadt onmiddellijk na een paar maanden reeds ging. In alle duidelijkheid zeg ik dat CVP mag en moet rekening houden met de controle van het Vlaams Belang.

Mijnheer De Crem, ik zou vandaag en gisteren niet graag in uw schoenen hebben gestaan. U moet oppositie voeren, maar het is voor u ook niet langer duidelijk tegen wie of wat u oppositie moet voeren. Verhofstadt was nog niet binnen, maar het scheelde niet veel, want om 14.26 liep de Belgatex binnen. Dat was vier minuten voor de aanvang van de plenaire vergadering. Verhofstadt zal reeds in het halfroond en kreeg – zoals dit nu het geval is – een berichtje van Leterme binnen. Om 14.26 uur, vier minuten voor de aanvang van onze plenaire vergadering, kwam de telex binnen waaruit bleek dat Leterme akkoord ging met de 145 miljoen euro – u had 145,3 miljoen euro gevraagd. Is dit genoeg of moet er nog een gatje gedicht worden. Zal het daarmee gaan?

04.22 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Mijnheer Annemans, er is geen enkel probleem voor de federale begroting die een overschot heeft. Het beperkt wel het tekort bij entiteit 2, met name dat van de gemeenten.

avalisait la demande de 145,3 millions d'euros.

04.22 **Guy Verhofstadt**, premier ministre: Il n'y a pas de problème en ce qui concerne le budget fédéral, car il est excédentaire. Par contre, l'argent des Régions limite le déficit des communes.

04.23 **Gerolf Annemans** (Vlaams Belang): Dat is fantastisch.

Mijnheer Verhofstadt, een dankwoord voor de heer Leterme kan er in deze openbare vergadering toch vanaf? Hij kwam dit cadeau hier binnenbrengen net voor u uw verklaring moest afleggen.

04.24 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Mijnheer Annemans, ik heb ook een deeltje gekregen van Wallonië, van de heer Di Rupo. Waarvoor mijn dank

04.24 **Guy Verhofstadt**, premier ministre: Par ailleurs, j'ai également reçu de l'argent et un message de M. Di Rupo.

04.25 **Gerolf Annemans** (Vlaams Belang): Hebt u de commentaar van de heer Dardenne gelezen? Die klinkt anders. Daar ga ik straks dieper op in. Het verschil tussen Leterme en Dardenne lijkt me interessant.

Ik ga voort wat Leterme betreft. Ik, naïef, braaf Vlamingske - naïef mag ik mezelf evenwel niet noemen en ik zal het dus anders verwoorden. Een naïeve Vlaming had kunnen denken dat het nog spannend zou worden. Verhofstadt beweert tegenover de pers en overall buiten dit Parlement dat alles in orde is en dat de Gewesten

04.25 **Gerolf Annemans** (Vlaams Belang): Des Flamands naïfs ont peut-être pensé que M. Leterme ne répondrait pas d'emblée favorablement à la sollicitation du gouvernement fédéral, souhaitant d'abord se livrer à quelques calculs. Mais il a dit "oui" tout de suite et a promis la collaboration du gouvernement flamand alors

zullen meedoen, terwijl de Vlaamse regering nog in vergadering was. Een naïef mens had kunnen denken dat het nog spannend zou worden en zou gaan postvatten aan de deur van de Vlaamse regering om Leterme te horen verkondigen dat het allemaal zo maar niet gaat en alles eerst wilt uittellen. Het ging wel zo. Leterme kwam buiten en zei dat het in orde was, dat de Vlaamse regering meedoet. In het Vlaams Parlement moet hij nog wel gaan uitleggen op welke posten hij de 145,7 miljoen euro zal besparen. Het zijn immers uitgaven die hij, naar ik aanneem, niet mag doen. Of legt u me eens uit hoe de vork aan de steel zit.

04.26 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Mijnheer Annemans, het wordt dringend tijd dat u zich door uw fractie in het Vlaams Parlement laat voorlichten. U weet immers totaal niet waarover het gaat. Het gaat om meerinkomsten, bovenop de inkomsten die in de Vlaamse begroting, die goedgekeurd is in het Vlaams Parlement, staan ingeschreven. Daarin wordt gezegd dat een bepaald gedeelte niet zal worden uitgegeven. Als u zich inlicht, zal u het verstaan.

04.27 **Gerolf Annemans** (Vlaams Belang): Ik heb mij ingelicht bij mijn fractie in het Vlaams Parlement. Er is echter nooit een politiek debat geweest over die vraag, dat is wat ik wil zeggen.

Wij weten zeer goed dat de 'staatsman Leterme' op komst is en wij weten zeer goed waarom. Iedereen voelt aan dat de heer Leterme en de heer Di Rupo er klaar voor zijn. Leterme wrijft momenteel zijn billen in, wat de heer Di Rupo aan het inwrijven is weet ik niet. Ik neem aan de bloedende puisten van zijn Charleroi-trauma. Iedereen voelt aan en kan zien dat de heer Leterme en de heer Di Rupo klaar staan. In een close-up tijdens een interview van Villa Politica zag je het in de ogen van Di Rupo: de broodjes zitten in de oven. Ook het broodje van collega De Crem zit in de oven en wordt nu gebakken.

Mijnheer Van Rompuy, ik zal het nog bestuderen, maar volgens mij heeft u zelfs al een concordantie over een communautair pact met de heer Di Rupo. Die concordantie voorspelt één ding: de eerste minister mag nog een jaartje blijven. Dat is de betekenis van gisteren. De enige hoop van de eerste minister en zijn VLD is dat het Vlaams Belang in 2007 groot genoeg zal zijn om een tripartite noodzakelijk te maken.

Tot die tijd mag de heer Verhofstadt, die allang weg had moeten zijn, blijven. Zolang hij blijft is hij een vleesgeworden tijdverlies voor de toekomst en voor de noodzakelijke veranderingen in Vlaanderen. Degenen die de gewenste veranderingen zullen belichamen laten de eerste minister voorlopig nog blijven, bij gebrek aan beter. De eerste minister voert luid roepend een show op als overblijfsel van een verleden dat bij gebrek aan toekomst nog altijd tegenwoordig is.

Wij zullen uw begroting niet goedkeuren.

04.28 **Thierry Giet** (PS): Monsieur le président, chers collègues, monsieur le premier ministre, madame la ministre, monsieur le ministre, je profiterai de la porte entrouverte pour constater, comme M. Bacquellaine tout à l'heure, qu'il n'y a pas de membre de l'opposition francophone en séance, sauf erreur de ma part - je suppose que cela sera réglé dans un instant -, mais c'est assez conforme aux premiers propos que je voulais tenir.

que celui-ci était encore en réunion. Il lui reste à présent à expliquer au Parlement flamand sur quels postes il compte prélever les 145,7 millions d'euros.

04.26 **Guy Verhofstadt**, premier ministre: M. Annemans devrait s'informer auprès de son groupe au Parlement flamand. Il s'agit de recettes supplémentaires non dépensées. Le Parlement flamand a déjà approuvé les montants.

04.27 **Gerolf Annemans** (Vlaams Belang): Selon nos représentants au sein de cette assemblée, le problème n'a jamais fait l'objet d'un débat politique. Manifestement, on assiste à l'avènement des nouveaux hommes d'État, les Leterme et Di Rupo. Leurs projets sont déjà à un stade très avancé. Je ne serais pas étonné d'apprendre qu'ils se sont déjà accordés sur un pacte communautaire.

En attendant, le premier ministre pourra encore rester en place une année et il lui faut espérer que le Vlaams Belang sera assez important en 2007 pour rendre incontournable une formule tripartite. Le premier ministre est la tergiversation faite homme qui retarde les changements en Flandre. Qu'il poursuive donc sa déclamation, nous ne voterons pas son budget.

04.28 **Thierry Giet** (PS): Ik onderstreep, net zoals de heer Michel dat vanochtend heeft gedaan, dat er geen enkel lid van de Franstalige oppositie in het halfroond aanwezig is.

Depuis ce matin et cet après-midi, j'entends l'opposition s'opposer, évidemment, mais j'ai aussi entendu sur des chaînes de radio les représentants des partis de l'opposition, francophones à tout le moins, hier et aujourd'hui. Avec franchise ou courage pour certains, d'autres un peu forcés, ils devaient bien reconnaître que cela allait dans le bon sens et que de nombreux acquis étaient indéniables.

Je constate qu'à défaut de pouvoir critiquer le projet, on s'acharne sur le détail de l'une ou l'autre mesure. Je vois aussi la critique hésitante, mal à l'aise et pas toujours cohérente. Ainsi, le collègue Bacquelaine relevait tout à l'heure les propos de M. Drèze – et je suppose que ce dernier s'en expliquera tout à l'heure –, selon lesquels il semblait refuser les baisses de charges pour le travail en équipe. La question est de savoir si ses propos sont également partagés par tous les membres du cdH.

J'entends aussi l'un ou l'autre lever le doigt pour dire qu'ils avaient eu l'idée avant nous; peut-être, mais s'il n'y a que cela à dire, on suppose que l'idée reste bonne.

Au demeurant, pour ce qui est critiqué, je n'entends pas de projet alternatif, sauf à déduire qu'un budget déficitaire serait préférable, mais aussi un endettement supérieur, une protection sociale affaiblie, une sécurité sociale non financée, une fiscalité déséquilibrée. J'entends aussi la critique de la méthode, d'une méthode de travail qui donne aujourd'hui de bons résultats.

Face à ce que révèle cette ambiance – une forme de compliment, somme toute –, le gouvernement peut assumer sans honte la méthode, mais il peut aussi dire avec fierté un véritable projet politique, ambitieux et convaincant.

J'émettrai quelques considérations politiques sur ce projet et sur l'action à venir du gouvernement, si vous le voulez bien. Monsieur le premier ministre, vous aimez travailler la nuit, et parfois dans l'urgence, on vous l'a dit. Bien. Pour moi, ce n'est pas de cela qu'il s'agit: je veux plutôt féliciter le gouvernement d'avoir osé confronter les points de vue sur des questions très sensibles, de l'avoir fait en maintenant l'exigence de solutions justes et efficaces, en s'engageant collectivement à réussir autant qu'à ne pas rompre.

C'est cette méthode qui a permis un projet équilibré et cohérent. Mais entendons-nous sur les mots: je ne parle pas d'un équilibre de boutiquier, comme je l'ai lu çà et là, dans lequel chacun aurait reçu sa part du gâteau; je parle d'un ensemble de mesures qui se complètent pour créer une dynamique nouvelle au bénéfice de l'emploi, au bénéfice de la production de richesses et de leur redistribution, au bénéfice du financement des services collectifs: soins de santé, justice, maintien de l'ordre, etc. Bref, un ensemble "équitable", si je peux employer un terme d'actualité au sortir de la semaine du commerce équitable.

D'où que soient venues les idées et les propositions, nous pouvons dire et assurer que le résultat qui nous est proposé est un enrichissement. Il n'y a pas de difficulté, en effet, à prendre en compte des intérêts qui peuvent initialement paraître contradictoires s'il s'agit de poursuivre un objectif commun. C'est ce que le gouvernement a

Sommige leden van de meerderheid hebben, met veel moed ofwel noodgedwongen, toegegeven dat de genomen maatregelen in de goede richting gaan. Aangezien het plan in zijn geheel niet voor kritiek vatbaar is, spitsen de betrokkenen zich toe op de details, zonder daarbij blijk te geven van enige samenhang. Ik denk daarbij aan het betoog van de heer Drèze, die de lastenverlagingen voor ploegenarbeid afwijst, of aan deze of gene die beweert dat de idee van hem afkomstig is. Ik hoor echter geen enkel geloofwaardig alternatief. Men bekritiseert de methode, terwijl die goede resultaten oplevert en de regering er zich zeker niet hoeft voor te schamen.

Dit is een ambitieus en overtuigend politiek project. Ik feliciteer de regering omdat zij de moed heeft gehad de standpunten over gevoelige thema's tegenover elkaar te stellen, en daarbij de eis om tot billijke en efficiënte oplossingen te komen heeft gehandhaafd en er zich collectief toe heeft verbonden in haar opzet te slagen. Het bereikte evenwicht zorgt voor een nieuwe dynamiek ten voordele van de werkgelegenheid, de productie en de herverdeling van de rijkdom, alsook ten gunste van de financiering van de collectieve diensten. Nu de week van de eerlijke handel net voorbij is, komt de regering met een "eerlijk" project!

Wat ook de oorsprong van die voorstellen zij, het resultaat ervan is een verrijking. Het gaat erom een gemeenschappelijk doel voor ogen te houden, en dat is wat de regering doet.

Ik zal het verder nog hebben over de fiscale regularisatie, maar wil nu even ingaan op het kader van de maatregelen die ons worden voorgesteld. We hebben voor het zevende opeenvolgende jaar een

fait. Il faut le dire, ne serait-ce que pour reconnaître le courage de la démarche. Ce n'est pas banal au moment où tous les commentateurs politiques ne semblent valoriser que les postures et les intérêts partisans: "Le PS par-ci, le MR par-là et les autres au milieu" lit-on dans les analyses, mais c'est bien le gouvernement tout entier qui nous livre sa politique.

Il n'y a pas de mesures dans cet ensemble que nous ne pouvons assumer moins que d'autres, précisément parce que les unes servent les autres. Je dirai d'ailleurs un mot de ce que j'ai entendu à propos de la régularisation fiscale. Mais d'abord, quel est le cadre de ce qui nous est présenté? Un budget, on l'a dit, en équilibre pour la septième année consécutive, performance quasi unique en Europe et qui garantit la stabilité et le financement dans le temps des politiques, un endettement réduit à 90% du PIB, une croissance soutenue par des politiques rigoureuses et estimées, par les analystes internationaux, supérieures à celles des autres Etats européens comparables au nôtre. On sait que cette croissance, cette production de richesses est indispensable à la création d'emplois.

Le cadre est sévère, mais qu'offre-t-il? Non, comme certains voudraient le croire, des sacrifices scandaleux, mais de véritables politiques de progrès économique et social:

- ainsi, un allègement des charges pour les entreprises, couplé à une mobilisation collective des employeurs et des pouvoirs publics en faveur des populations les plus fragiles sur le marché de l'emploi;
- ainsi, un redéploiement des mécanismes de participation à la solidarité collective et de l'accès à celle-ci, afin de garantir la pérennité du système en l'adaptant au vieillissement de la population, mais un redéploiement organisé progressivement, sans bouleverser les situations existantes et qui, plus important encore, prend en compte les spécificités particulières: protection et valorisation du travail pénible, attention à la situation spécifique des femmes;
- ainsi, un financement structurel de la sécurité sociale et une augmentation permanente et garantie de ces moyens;
- ainsi, l'investissement de ces moyens dégagés par un contrôle que l'on sait désormais rigoureux des dépenses de sécurité sociale en des mesures qui élargissent le champ de protection;
- ainsi, l'effectivité de la liaison des allocations sociales, en particulier des pensions, au bien-être;
- ainsi, une réorientation des politiques fiscales vers les sources de production de richesses autres que le travail.

Il est juste aussi que ces richesses-là soient partiellement investies par la collectivité au bénéfice de l'intérêt général, ainsi dans un financement de la justice et des politiques de maintien de l'ordre. D'autres membres de mon groupe commenteront plus précisément l'une ou l'autre politique mais je vois mal comment ne pas se réjouir de l'ensemble. À ce propos, je dirai un mot des perspectives de régularisation fiscale pour établir un contrepoint à des critiques qui me paraissent injustifiées et me réjouir de deux choses. Tout d'abord, l'incitation au rapatriement de capitaux se fait sans cadeau fiscal; c'est essentiel et juste. Ensuite, le pari que fait le gouvernement sur le rendement de la mesure – et nous faisons ce pari avec lui – ne peut se comprendre que dans la perspective d'un renforcement effectif de la lutte contre la fraude. C'est essentiel aussi et tout aussi juste et il n'y a pas à s'effrayer d'une sommation préalable faite aux fraudeurs.

begroting in evenwicht – een zeldzaamheid in Europa – die de stabiliteit en de financiering op lange termijn van de beleidsmaatregelen verzekert, een schuldratio beperkt tot 90 procent van het BBP, een aanhoudende groei dankzij strengere en verregaander maatregelen dan in vergelijkbare Europese landen. Die groei en die productie van rijkdommen vormen de grondslag voor het creëren van jobs.

Toch worden binnen dit strikte kader beleidsmaatregelen gericht op economische en sociale vooruitgang genomen. Zo worden de lasten van de bedrijven verlicht, en worden tegelijkertijd werkgevers en overheden ertoe aangezet maatregelen ten voordele van de meest kwetsbaren op de arbeidsmarkt te nemen; de collectieve solidariteitsmechanismen en de toegang tot die mechanismen krijgen geleidelijk een nieuwe invulling, waarbij rekening wordt gehouden met de vergrijzing van de bevolking; daarbij wordt met bijzondere omstandigheden rekening gehouden (de bescherming en de valorisatie van zwaar werk, aandacht voor de specifieke toestand van de vrouw, enz.); er komt een structurele financiering van de sociale zekerheid en een blijvende en gewaarborgde verhoging van de middelen; de middelen die als gevolg van een strenge controle van de socialezekerheidsuitgaven vrijkomen, worden geïnvesteerd in maatregelen die tot een ruimere bescherming strekken; de sociale uitkeringen, waaronder de pensioenen, worden daadwerkelijk welvaartsvast gemaakt; de fiscale maatregelen worden gericht op andere bronnen van rijkdom dan alleen arbeid (het is maar rechtvaardig dat die rijkdommen ten voordele van het algemeen belang worden geïnvesteerd); de nodige middelen gaan ook naar justitie en ordehandhaving.

Hoe kan men zich niet verheugen over het project in zijn geheel?

Dan nog een woordje over de vooruitzichten met betrekking tot de fiscale regularisatie, als antwoord op de in mijn ogen onterechte kritiek. Vooreerst worden de burgers er zonder fiscaal "geschenk" toe aangezet kapitaal te repatriëren. Vervolgens moeten de verwachtingen die de regering over het rendement van de maatregel koestert worden gezien in het licht van een voorgenomen versterking van de strijd tegen fraude. Dat is essentieel en billijk en men hoeft niet te vrezen voor een voorafgaande aanmaning van de fraudeurs.

04.29 Melchior Wathelet (cdH): Monsieur Giet, j'aimerais revenir sur ce que vous venez de dire. Ce rapatriement ou cette régularisation se fait sans sanction: la seule sanction est de payer l'impôt. On demande à ces épargnants de faire comme tous ceux qui ont toujours payé leurs impôts, de manière honnête et correcte. Ici, on accepte le fait que ces personnes n'aient pas payé leurs impôts par le passé en leur demandant de s'acquitter du même impôt que tout citoyen honnête. Cela, monsieur Giet, ce traitement égal pour des situations radicalement différentes, ce n'est pas acceptable.

04.29 Melchior Wathelet (cdH): Maar welke sanctie wordt er aan die repatriëring of regularisatie gekoppeld? Het volstaat de belasting te betalen, net als elke eerlijke burger! Die gelijke behandeling voor verschillende situaties is onaanvaardbaar.

04.30 Thierry Giet (PS): Monsieur Wathelet, je vous ai entendu quand vous êtes intervenu sur le sujet tout à l'heure. Je voudrais donc redire en quoi consiste cette mesure. On demande à ceux qui ne l'ont pas fait de le faire. Deuxièmement, vous avez tort d'isoler cette mesure de l'ensemble des efforts demandés pour parvenir à financer l'ensemble des objectifs et assurer la pérennité de la sécurité sociale.

04.30 Thierry Giet (PS): Die maatregel bestaat erin aan degenen die geen belasting hebben betaald, te vragen dat wel te doen. Ten tweede mag die maatregel niet los worden gezien van het geheel van inspanningen die worden geleverd om het voortbestaan van de sociale zekerheid veilig te stellen.

04.31 Melchior Wathelet (cdH): (...)

04.32 Thierry Giet (PS): Nous sommes d'accord mais alors vous trouverez d'autres moyens d'y arriver. On demande simplement à des personnes qui n'ont pas acquitté cet impôt de le faire.

Pour affirmer un soutien clair à la politique qui nous est proposée, je ne voudrais pas être plus long. L'objectif n'est pas ici de gloser sur la technicité de l'une ou l'autre mesure mais d'apprécier politiquement un projet que je n'hésite pas à qualifier de mobilisateur, solidaire et social.

04.32 Thierry Giet (PS): Ik zal niet langer uitweiden, maar betuig mijn volledige steun aan het voorgestelde beleid. Het is immers de bedoeling dat wij hier een politieke beoordeling geven over een wervend, solidair en sociaal project.

Ik wil met twee specifieke bedenkingen afsluiten.

Monsieur le premier ministre, je souhaiterais toutefois terminer par deux appréciations particulières, par rapport à la communication que

vous nous avez faite et d'abord sur les politiques de justice et de sécurité.

Peut-être, l'augmentation de la population carcérale est-elle la conséquence d'un meilleur fonctionnement de la police ou de la justice mais convenons que cela n'est pas un but en soi. La répression n'est que le dernier maillon d'une chaîne qui commence par la prévention et le meilleur jugement de condamnation est celui qui ne doit pas être rendu.

Je termine par où vous avez commencé, monsieur le premier ministre, dans le cadre de votre analyse des enjeux. C'est peut-être là que nos propos pourraient diverger. Peu importe, sans doute, puisque nous nous accordons sur les solutions. Vous savez aussi que le travail est permanent et je pense qu'il ne faut pas se tromper de cible ou fausser le débat par une lecture erronée du réel.

Nous sommes tous favorables à un projet de société qui garantit la production de richesses. C'est la croissance économique qui peut assurer cela et il faut la soutenir. Effectivement, la mondialisation de l'économie ne peut être ignorée si l'on espère soutenir ou promouvoir un projet crédible. Mais nonobstant le monde et sa mondialisation, toutes choses ne sont pas égales ou comparables sans nuances. La croissance européenne est faible, trop faible sans doute. Vous avez rappelé que la croissance de certaines régions de la Chine était de 20%. Je préciserai encore que la croissance chinoise moyenne est de 10%. Mais attention aux comparaisons faussées. Elles crédibilisent ou donnent l'apparence d'une vérité objective à une vision du monde que nous ne pouvons pas partager et vous non plus, je pense. Cette comparaison plate conduit vite certains à justifier et à défendre non pas le dynamisme de la Chine mais la destruction du modèle européen, la dérégulation de l'économie, le renoncement au partage des richesses et à la protection sociale.

Je ne dirai rien de l'Europe aujourd'hui. Nous en débattons plus avant le 19 octobre dans cette assemblée. Je soulignerai toutefois que cet état d'esprit critiquable tend à envahir certaines sphères et institutions européennes qui, par leurs choix politiques, donnent parfois l'impression de militer pour l'affaiblissement du modèle européen. Attention donc aux comparaisons! L'Europe n'est pas la Chine, notre modèle n'est pas le modèle chinois. Notre croissance doit être prioritairement garantie par notre propre développement, nos besoins et nos marchés intérieurs. Une croissance de 3% en Europe permet de créer un nombre considérable d'emplois, le réinvestissement économique nécessaire et une redistribution des richesses importantes.

Sans commenter les perspectives ou les projets des autorités chinoises, la croissance de la Chine reste aujourd'hui une bulle qui ne peut pas nous servir de modèle. Elle ne s'appuie pas sur le développement de la Chine ou sur des échanges économiques internes mais sur l'exploitation de la concurrence marchande sur les marchés internationaux.

Les 10% de croissance n'ont rien offert de ce que rend possible la même croissance actuelle chez nous. Les salaires n'augmentent presque pas en Chine et leur réinvestissement dans les échanges économiques locaux est donc très faible. Le sous-emploi y frappe

Wat het justitie- en veiligheidsbeleid betreft, valt de groei van de gevangenisbevolking wellicht door de verbeterde werking van politie en justitie te verklaren. Die toename is echter geen doel op zich. Repressie is pas de laatste schakel in een ketting die bij preventie begint. Het beste vonnis van veroordeling is datgene dat niet hoeft te worden uitgesproken.

Laten we ten slotte bekijken wat er zoal op het spel staat. Allen zijn wij voorstander van een maatschappijproject dat de productie van rijkdommen waarborgt. Dat vereist een zekere economische groei. Men mag een en ander echter niet klakkeloos vergelijken. De Europese groei is te traag, terwijl de gemiddelde groei in China 10 procent, en in sommige streken zelfs 20 procent bedraagt. Voorzichtigheid is evenwel geboden! Op grond van die vergelijking pleiten sommigen er immers voor het Europese model af te schaffen, de deregulering van de economie toe te laten, van de verdeling van de rijkdommen af te zien en de sociale bescherming af te bouwen.

Die laakbare ingesteldheid maakt zich meester van sommige Europese instellingen, die soms de indruk geven voor de afzwakking van het Europese model te ijveren. Europa is China niet, en onze groei moet door onze eigen ontwikkeling, behoeften en interne markten worden gewaarborgd. De groei van China blijft vandaag een luchtbel waarop we ons niet mogen blindstaren.

In China stijgen de lonen nauwelijks en worden die lonen amper opnieuw in de lokale economie geherinvesteerd. Meer dan 15 procent van de bevolking is er werkloos, 50 procent van de banen zijn er precair en de helft van de geproduceerde rijkdom gaat naar het draaiende houden van de zware industrie, die sterk

plus de 15% de la population; 50% des emplois sont précaires et la moitié de la richesse produite est capitalisée dans le seul but de faire fonctionner l'industrie lourde, très largement déficitaire.

C'est notre propre développement économique et social que nous devons garantir plutôt que de chercher l'inspiration dans des modèles problématiques. Il ne faut pas faire l'impasse sur la mondialisation mais il faut l'aborder sans complaisance. C'est, je crois, ce qui nous permettra de poursuivre dans le futur un projet politique qui doit garder l'ambition de celui que vous nous soumettez aujourd'hui.

04.33 Hendrik Daems (VLD): Mijnheer de voorzitter, ik zoek mijn vriend en collega de heer De Crem.

De **voorzitter:** Hij is op komst.

04.34 Hendrik Daems (VLD): De heer Wathelet is daar al.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, collega's, ik ga misschien vrij eigenaardig beginnen, maar ik moet zeggen dat ik een van uw regeringsleden een bijzonder wijs man vind. Ik heb het over Rudy Demotte. Minister Demotte is een wijs man. Hij heeft in één zin de aanpak van de regering, van paars anno 2005, samengevat. Ik citeer u, mijnheer Demotte: "Ik ben een groot voorstander van een lastendaling op voorwaarde dat een belangrijk deel van het terugverdieneffect naar de sociale zekerheid gaat". Ik vind dat eigenlijk een mooie samenvatting van paars anno 2005.

Waarom? Wat zit daarin? De lastendaling zit daarin en het terugverdieneffect als gevolg van een lastendaling en een deel van het terugverdieneffect naar de sociale bescherming van de mensen. Voor mij is dat de samenvatting van een goed economisch en sociaal beleid in contrast verschillend met wat de regeringen vóór paars deden op dat vlak.

Ik verduidelijk mijzelf. De regeringen vóór paars hebben natuurlijk ook gewerkt aan de sociale bescherming en aan het terugdringen van het tekort van het budget, maar hebben dat vaak niet via lastendalingen en het overeenstemmend terugverdieneffect gedaan, maar met het verhogen van belastingen. Dat is het grote verschil tussen paars en de regeringen daarvoor. De socialisten zullen mij niet kwalijk nemen dat het verschil tussen beide de liberalen is. Zij zullen mij dat niet ten kwade duiden, hoop ik.

Wat ik hier namens mijn fractie vooral naar voren wil brengen, is dat de liberalen in het algemeen en de VLD in het bijzonder op een aantal vlakken, en dat geldt ook omgekeerd, de collega's in de meerderheid heeft kunnen overtuigen van de juiste economische liberale lijn.

Laat mij die wat beschrijven. Het is een lijn waarbij heel duidelijk het dalen van lasten en belastingen een gunstig effect heeft op de economie. Eigenlijk is dat de basis van alles. Hoe kan men immers een genereus, correct, eerlijk, sociaal systeem overeind houden als men geen gezonde basis heeft waar een deel van die gezonde basis terecht wordt gebruikt voor de sociale bescherming van de mensen.

Men moet dus eerst zorgen dat de basis, de economie, sterk is, blijft of wordt versterkt. De basis daarvoor, in de huidige stand van zaken,

deficitair is. Wij moeten echter onze eigen economische en sociale ontwikkeling vrijwaren. Met dat doel voor ogen zullen wij werk maken van een politiek project met dezelfde ambities als datgene wat u ons vandaag voorstelt.

04.34 Hendrik Daems (VLD): M. Demotte est un homme sage. Il se dit résolument partisan de réductions des charges, à condition qu'une partie des effets induits de cette baisse aillent à la sécurité sociale. Cette seule phrase résume le défi qui attend le gouvernement violet: mettre en oeuvre une politique socio-économique efficace qui tranche sur celle des gouvernements précédents qui, à chaque fois, ont cherché à accroître les moyens disponibles en recourant à l'augmentation des impôts. Le groupe VLD se félicite d'avoir su convaincre les collègues de la majorité de la justesse de la ligne économique retenue. Une réduction des charges génère une base plus large, bénéficie à l'économie et renforce la protection des faibles. Un système social n'est fiable que s'il repose sur une assise économique forte. Un accroissement des charges, en revanche, réduit cette assise et tue dès lors l'économie.

Un autre trait de la ligne libérale est que, pour la énième fois, le budget est en équilibre. Un budget déficitaire constitue une hypothèque sur l'avenir. Et la réduction de la dette est importante aussi pour redynamiser l'économie et faire face au vieillissement.

Un autre accent libéral est le fait que l'activité constitue la règle et

is de lastendaling. Ik ben dus blij, mijnheer de eerste minister, dat iets waarvoor wij lang hebben gepleit – het is ooit anders geweest – bij iedereen ingang heeft gevonden. In de samenvatting van de heer Demotte wordt perfect geïllustreerd waarvoor het dient.

Lastendalingen maken de basis breder en zijn een investering die we terugverdienen. We krijgen er dus meer van terug dan dat de lastendaling ons kost. Een belangrijk stuk van het terugverdiende kan dus besteed worden, uiteraard met grote goedkeuring van ons, liberalen, voor de sociale bescherming van zij die het nodig hebben. Het is anders geweest.

Ik draai het om: belastingverhogingen doden de economie. Belastingverhogingen zijn dus slecht. Belastingverhogingen maken dat het draagvlak krimpt. Belastingverhogingen betekenen dat we op den duur minder middelen hebben voor een goede sociale bescherming voor de mensen.

Ik vind dat belangrijk, want dat is een algemene beleidslijn die tien tot acht jaar geleden helemaal niet de algemene lijn was die werd aangehouden – wel op een aantal domeinen – maar de algemene lijn werd toen niet aangehouden.

In die context trouwens, behoort de begroting in evenwicht. Een begroting met een tekort is een belasting in de toekomst. Met andere woorden, ook hier ben ik blij dat het concept van een begroting in evenwicht is overgenomen. Die lijn was voor een stuk al aangebracht door de vorige regering. Ere wie ere toekomt. Naar mijn aanvoelen gebeurde dat toen niet op de juiste manier, want vaak door belastingverhogingen, denk maar aan de niet-indexering van de belastingschalen voor de mensen. Maar uiteindelijk, het budget in evenwicht is de vermijding van nieuwe belastingen in de toekomst en doet ook de schuld dalen, want we hoeven niet bij te lenen.

Iedereen weet dat een van onze problemen – de premier heeft het aangehaald – te maken heeft met de stijgende vergrijzing. Door de daling van de schuld maken we dus ruimte om binnen tien tot vijftien jaar die vergrijzing op te vangen. Ook daar zit een lijn die wij al lang hebben verdedigd, maar die liberale lijn werd niet gevolgd in het verleden.

Sp.a zal het mij niet kwalijk nemen dat ik aanhaal dat mijn goede vriend en streekgenoot Frank Vandenbroucke in zijn pre-Oxford-periode nog zei dat een tekort kon, zo lang het spaarquotum groot genoeg was. Herinnert u zich dat? Uiteindelijk is gebleken dat een juiste lijn een begroting in evenwicht is en een daling van de schuld. Dat is weer een algemene liberale lijn die ik terugvind in hetgeen de regering doet.

Laat me een derde lijn geven. Meedoen in de maatschappij, actief zijn, meewerken als het kan, werk zoeken als je geen werk hebt en niet gedemotiveerd afhankelijk blijven van een sociaal systeem, dat zou de regel moeten zijn. Het is een stuk verantwoordelijkheid opnemen voor jezelf en een stuk verantwoordelijkheid opnemen voor anderen die minder fortuinlijk zijn. Ook daar, in het Generatiepact, denk ik dat de regering belangrijke stappen heeft gezet. Mevrouw de minister van Werk, dat gebeurde onder meer onder uw impuls. Laten wij in de rand betreuren dat het ABVV-FGTB naar mijn oordeel op zijn

l'inactivité l'exception. Tout qui en est capable est présumé être responsable au sein de la société, pour soi-même et pour ceux qui n'en sont pas capables. C'est ce qui est prévu dans le Pacte de solidarité entre générations, un document qui a suscité une réaction pour le moins curieuse de la FGTB. Par ce pacte, le gouvernement franchit des étapes importantes en vue d'augmenter effectivement le taux d'activité. L'OCDE a souligné que dans les pays où la proportion de personnes plus âgées encore actives est la plus grande, la proportion de jeunes actifs l'est également. Si nous parvenions à porter le taux d'activité chez les personnes plus âgées de 6 à 7%, nous pourrions augmenter considérablement les recettes et réduire sensiblement les dépenses. Bref, ce serait une bénédiction pour la sécurité sociale! C'est pourquoi l'octroi d'un bonus aux personnes qui restent actives plus longtemps se justifie totalement, de même qu'un frein aux prépensions, qui constituent tout de même souvent une forme déguisée d'allocations de chômage.

M. Van der Maelen s'est targué des 130 millions d'euros inscrits au budget pour la lutte contre la fraude fiscale. C'est une bonne chose, mais nous entendons aussi combattre effectivement la fraude sociale et nous disposons d'une enveloppe de 80 millions à cet effet. J'invite le sp.a à se joindre à nous dans la lutte contre toutes les formes de fraude.

zachtst uitgedrukt nogal “raar doet”, wat dat betreft. Belangrijke stappen werden gezet om de activiteitsgraad te verhogen.

Ik wil een parenthese maken die collega Cortois, econoom in onze fractie, daarnet nog maakte. Er wordt nogal eens met studies gezwaaid. Eén zaak die mij van de OESO is bijgebleven, is het volgende. In de landen waar het meest minder jonge – lees: oudere – mensen actief zijn, zijn ook de meeste jonge mensen actief.

Het is dus niet waar dat wat vroeger verdedigd werd, te weten laten we een oudere eruit zetten om een jongere de kans te geven, werkt. Neen! Ook dat is een zaak die wij altijd hebben verdedigd: probeer mensen langer actief te houden, onder meer door de belastingen en de lasten op arbeid lager te houden, want dan wordt de taart groter en zullen ook jonge mensen de kans krijgen.

Wij hebben een activiteitsgraad, op 100 mensen die kunnen werken, van een goede 6. In een aantal landen ten noorden van ons is die ongeveer 7. Dat betekent een verschil van 400.000 of 500.000 meer mensen die actief zijn in die landen vergeleken met het onze. Kunt u het zich inbeelden, collega's liberalen, socialisten, christen-democraten en anderen, wat het verschil zou zijn, mochten die mensen actief zijn, op het vlak van de inkomsten die wij dan zouden hebben en de uitgaven die wij niet zouden hebben? Beseft u wat voor breder draagvlak dat zou betekenen, waarbij aan de ene kant onze economie zou versterkt worden en aan de andere kant ons sociaal systeem zo mogelijk nog genereuzer en in de toekomst vaster zou kunnen worden.

Ik meen dat het Generatiepact een heel belangrijke lijn is die getrokken wordt, in die zin dat wij proberen maatregelen door te drukken – die niet gemakkelijk zijn – waarbij men mensen langer aan de slag houdt. Daarbij is een pensioenbonus inderdaad zinvol: blijf langer actief; dan zult u, in verhouding, meer pensioen kunnen krijgen. Bruggpensioen is eigenlijk een verkapte werkloosheidsuitkering. Laten wij dat toch niet vergeten. Waarom niet proberen dat tot 60 uit te stellen, in plaats van op 58-jarige leeftijd met bruggpensioen te gaan? Waarom niet de regel proberen doorgang te doen vinden dat actief blijven de regel is en dat inactief worden de uitzondering zou moeten zijn?

In die context vind ik die heel belangrijke lijn terug die wij samen willen trekken. In die context, collega Van der Maelen, wil ik het even over u hebben. Ik vind dat u een belangrijk werkstuk hebt afgeleverd. Wij zullen het natuurlijk niet eens zijn over alles, dat is duidelijk. Maar u hebt gezegd dat het voor u heel belangrijk is om de fiscale fraude te bestrijden. Welnu, in deze begroting zit voor 130 miljoen euro aan resultaten van fiscale fraudebestrijding. Maar – en dan kom ik weer bij minister Demotte – er zit ook 80 miljoen euro in – vrij innovatief – aan resultaten van de bestrijding van de sociale fraude.

Ik stel u concreet het volgens voor, als fractieleider van de VLD. Wij zijn bereid om over uw document te praten – niet alles te aanvaarden; misschien zelfs veel niet – op voorwaarde dat uw fractie bereid is daaraan een luik toe te voegen betreffende de sociale fraude, om een soort pact – het is een groot woord – te sluiten om alle fraude, zowel de fiscale als de sociale fraude, degelijk aan te pakken. Dat is een uitnodiging vanwege mijn fractie.

04.35 Dirk Van der Maelen (sp.a-spirit): Mijnheer de voorzitter, wat collega Daems komt te zeggen, vind ik heel belangrijk. Het is wat ik gehoopt had toen ik hem daarstraks mijn wetsvoorstel voorlegde, met mijn ideeën voor de aanpak van fiscale fraude. Het verheugt mij dat de VLD-fractie bereid is daarover een gesprek aan te gaan. Vanzelfsprekend vind ik het maar normaal dat wanneer mijn collega dan zegt dat hij ook over de aanpak van de sociale fraude wil spreken, ik ook akkoord ga om daarover te praten. Ik stel voor dat wij samen een pact sluiten om de fraude aan te pakken. Of het nu sociale of fiscale fraude is, de fraude moet aangepakt worden! *(Applaus)*

04.36 Hendrik Daems (VLD): Laat ons hopen dat ook de oppositie daar wil aan meewerken. Ik denk het wel.

Als ik de zwarte economie in ons land – laten we het maar eens zeggen zoals het is – vergelijk met onze buurlanden, dan zijn de cijfers natuurlijk uiteenlopend, maar we zijn het er wel over eens dat er minstens vijf tot tien procent van het nationaal inkomen meer aan zwarte economie bestaat in dit land. We kunnen redetwisten over de redenen. Ik denk dat één van de redenen het feit is dat wij een lage activiteitsgraad hebben. Hoe kan men van een heer of dame van vijftig jaar die in een herstructurering op brugpensioen is gestuurd – die niet meer mag werken – verlangen dat die de volgende dertig of veertig jaar van zijn of haar leven niets doet? Laat ons toch even redelijk en eerlijk zijn met onszelf. Onze systemen die mensen inactief houden, dragen bij tot het ontstaan en het blijven bestaan van een stuk zwarte economie waar we niets aan hebben, niet u, niet wij, niemand niet. Laat ons die systemen aanpakken.

Ik ben blij dat we ten minste een aanzet geven. Er is voor mij een groot verschil met vroeger, toen alleen over fiscale fraude werd gesproken. Het is voor mij een groot verschil dat we alle vormen van fraude, ook de sociale fraude, gezamenlijk kunnen aanpakken.

Ik wil nu even terugkomen op een bijkomend element dat voor mij ook heel belangrijk is als spreker voor onze liberale fractie. Ik spreek over de groep die zorgt voor zijn eigen job en bovendien ook zorgt voor jobs van anderen. Ik heb het over de zelfstandigen. Ik vind in deze begrotingsronde daar heel veel van terug.

Er is één heel belangrijk element. Mijnheer de minister van Sociale Zaken – de minister van Middenstand is niet hier – ik ben bijzonder opgetogen over het feit dat u van de 80 miljoen euro die u uittrekt voor het sociaal statuut van de zelfstandige, waardoor u een structureel tekort wegwerkt, 20 miljoen euro vooropstelt voor het integreren van de kleine risico's in de ziekteverzekering van de zelfstandigen. Ik vind dat een grote stap. Het was een enorme sociale benadeling voor 800.000 zelfstandigen dat zij zichzelf bijkomend moesten verzekeren voor kleine risico's. Ik lees hierin dat we van de zelfstandigen geen bijdrageverhoging vragen en dat we integendeel vanuit de algemene middelen zeggen dat het niet serieus is dat hun beroepskeuze beïnvloed moet worden door een goede of minder goede sociale bescherming. Dat is iets wat we ook als liberalen al lang zeggen. De sociale bescherming zou onafhankelijk moeten zijn van de keuze die men maakt om een beroep uit te oefenen. In die zin is het feit dat we de kleine risico's nu in de algemene ziekteverzekering gaan invoegen,

04.35 Dirk Van der Maelen (sp.a-spirit): Je suis heureux d'entendre que le VLD est disposé à examiner mes propositions en matière de fraude fiscale, tout comme je suis prêt à me joindre à la lutte contre la fraude sociale. Il nous faut conclure un pacte à ce sujet.

04.36 Hendrik Daems (VLD): J'espère que nous pourrions également compter sur le soutien de l'opposition à cet égard. Il ne faut pas oublier que 5 à 10% de notre économie constituent une économie au noir. Une des raisons de cette situation est justement le faible taux d'activité: les travailleurs qui sont trop tôt inactifs sont tentés de se diriger vers des circuits clandestins.

Des dispositions importantes concernent les travailleurs indépendants. Une enveloppe de 80 millions d'euros est destinée à améliorer leur statut social, dont 20 millions pour intégrer les petits risques dans l'assurance maladie actuelle pour travailleurs indépendants sans augmentation de la cotisation. La philosophie qui sous-tend cette décision est que le choix d'une profession ne doit pas être influencé par la protection sociale qui s'y rattache. Les travailleurs qui créent leur propre emploi ainsi que des postes de travail supplémentaires ont le droit de bénéficier d'une bonne couverture sociale en échange d'une cotisation pas trop élevée. Il s'agit là d'une étape importante. Le prochain stade consistera à harmoniser les pensions et les allocations familiales.

zonder dat het de zelfstandigen ook maar 1 euro meer kost, een gigantisch belangrijke stap omdat het naar mijn aanvoelen zal toelaten om in een volgende stap voor de kleinere pensioenen en voor andere elementen zoals de kinderbijslag – wie weet – in de toekomst de sociale statuten gelijk te schakelen, zonder dat daarvoor bijdrageverhogingen moeten komen. Er is een reden voor. Dat is een persoonlijke mening. Ik vind dat iemand die voor zijn eigen job zorgt en bovendien nog jobs creëert voor anderen, terecht minder moet bijdragen om dezelfde sociale bescherming te krijgen als iemand die een job krijgt in een bedrijf dat iemand anders heeft opgericht.

Het is maar normaal en eerlijk dat hij een stukje terugkrijgt voor zijn initiatief en zijn inspanning om de economie op eigen kracht te ondersteunen.

04.37 Trees Pieters (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik zal zeer kort zijn. Mijnheer Daems, ik hoor u graag met zoveel brio en zoveel elan zeggen dat er zal gewerkt worden aan het sociaal statuut van de zelfstandigen. Ik hoorde u dat echter ook in 2002 zeggen. Van de rondetafelconferenties die wij gehad hebben, is tot op dit ogenblik bijzonder weinig gerealiseerd, met uitzondering van een verhoging van de laagste en de oudste pensioenen.

04.37 Trees Pieters (CD&V): M. Daems avait déjà annoncé tout cela avec la même verve en 2002 mais, en dépit des tables rondes, fort peu de choses ont été réalisées en faveur des indépendants, hormis la majoration des pensions les moins élevées et les plus anciennes.

04.38 Bart Tommelein (VLD): Het statuut van de meewerkende echtgenote is ook gerealiseerd.

04.38 Bart Tommelein (VLD): Et le statut du conjoint aidant.

04.39 Trees Pieters (CD&V): Mijnheer Tommelein, u moet mij toch reeds meerdere keren hebben horen zeggen dat de medewerkende echtgenoten van 50 jaar zelf gaan betalen voor een pensioen, dat ze nooit zullen ontvangen. Leer te lezen wat uw regering op papier zet.

04.39 Trees Pieters (CD&V): Pour les plus de 50 ans, cela signifie seulement qu'ils cotisent pour ne jamais rien recevoir.

Mijnheer Daems, ik wil voortgaan op uw verklaring. Ik hoorde het ook in de eerste toespraak vanochtend van de heer Wathelet. Hij vroeg aan minister Reynders wanneer de inpassing van de kleine en grote risico's voor de zelfstandigen er aankomt.

M. Reynders se réfère au Pacte des générations, mais je n'y vois nulle trace de 20 millions pour une assurance contre les petits risques pour les indépendants.

Minister Reynders heeft, in aanwezigheid van de eerste minister, het woord genomen. Hij heeft verwezen naar de tekst, het Generatiepact, pagina 26, waar heel uitdrukkelijk het volgende staat: "Bijkomende middelen zullen in 2006 en 2007 worden besteed aan de welvaartvastheid en aan sociale correcties voor zowel werknemers als zelfstandigen." Er wordt "een enveloppe van 85 miljoen euro toegevoegd aan de huidige enveloppe van 75 miljoen, vastgelegd te Oostende." In Oostende heeft men alleen gepraat over de welvaartvastheid van werknemers. In Gembloux ging het over het sociaal statuut van de zelfstandigen.

Ik neem er het volgende nog bij. In Oostende heeft men ook gepraat over de laagste pensioenen. Ik lees verder: "Naast de maatregelen aangenomen in 2006 zullen bijkomende middelen de uitvoering verzekeren van herwaarderingsmaatregelen voor de oudste en de laagste pensioenen en van equivalente maatregelen in de sector van arbeidsongeschiktheid, zoals een aanpassing van derdenhulp. Deze herwaarderingsmaatregelen moeten zich vertalen in nettostijgingen voor de gerechtigden." Meer lees ik daarin niet. Ik lees daarin niet meer dan een aanpassing van de laagste en de oudste pensioenen en een

arbeidsongeschiktheid. Verder gaat dit tot mijn grote spijt niet, mijnheer Daems. Het kan zijn dat u die 20 miljoen ergens gevonden heeft, maar dan zou ik zeer graag weten waar u ze gevonden hebt en of dit zal volstaan om dat grote probleem op te lossen.

04.40 Hendrik Daems (VLD): Ik zal u daarop antwoorden. U komt elk jaar terug. Er werd gedurende tientallen jaren bijzonder weinig gedaan voor het sociaal statuut voor de zelfstandigen. Uw partij nam gedurende die tientallen jaren continu mee deel aan de macht. Ik kan het weten. Ik heb immers, met de goedkeuring van de regering, een aantal maatregelen kunnen invoeren inzake arbeidsongeschiktheid, invaliditeit, verhoging van de pensioenen, meewerkende echtgenotes - 150.000 dames waarvoor u nooit iets hebt gedaan en die nu een volwaardig statuut hebben - en nu dus de kleine risico's.

Ik zal trouwens uit uw alternatief citeren - u hebt mij nu wat geprikkeld - om aan te tonen hoe CD&V bepaalde zaken naar voren brengt. Er is in 80 miljoen euro meer voorzien voor de zelfstandigen. Daarvan zal 20 miljoen worden gebruikt voor het integreren van de kleine risico's. Dat is een tiental jaren oude verzuchting waaraan deze regering zonder christen-democraten zal tegemoetkomen. Dat is de realiteit.

Ik kom tot het lastenverhaal. Mijnheer de eerste minister, u zult het mij niet ten kwade duiden dat ik, zoals vele anderen, de pers wat heb bekeken en de wenkbrauwen heb gefronst bij sommige onderdelen. We moeten daarin eerlijk zijn. Wat heeft het voor zin te doen alsof er alleen maar leuke en goede zaken in uw voorstellen staan? Dat is niet altijd het geval. In het lastenverhaal wil ik meteen ook het contrast tonen met CD&V. Collega De Crem heeft gevraagd het debat aan te gaan, dus laten we dit doen, kort of lang, u mag kiezen.

Ik wil een aantal elementen naar voren brengen. We hebben het over lasten. Ik heb het volgende gelezen in uw alternatief. U kunt het misschien verduidelijken. U zei dat CD&V versus paars is zoals de langetermijn versus de kortetermijn. Ik dacht daarbij "wij doen het nu en u wilt het vandaag niet doen". Dat is de langetermijn tegen de kortetermijn. Ik verduidelijk me. Wat staat er nu eigenlijk in? U hebt het over 3 miljard lastenverlaging op acht jaar tijd. Ik neem de Gazet van Antwerpen - onverdachte bron - waarin te lezen staat dat er volgend jaar alleen al 3,2 miljard lastenverlagingen zijn. De minister van Financiën doet in één jaar wat CD&V op acht jaar wil doen. Dat is nogal een alternatief.

Ik ga verder. U mag straks repliceren. Ten tweede, laten we even kijken naar de manier waarop wij de zaken aanpakken. De heer De Crem heeft het hier onder meer over de maatregelen inzake de beveks. Ik heb een uitdrukkelijke vraag voor de minister van Financiën. Het gaat hier over het feit dat men eenzelfde roerende voorheffing zal heffen op eenzelfde soort van inkomst, en dit alleen op het luik van vaste intresten binnen bepaalde beleggingsfondsen waar er voor een groot stuk een vaste intrest is. Ik wil van de minister van Financiën de bevestiging dat de regering geen enkele maatregel zal nemen die de mensen zou verhinderen om over te stappen van vaste intrest en geen risico lopen - de logica die u hebt aangegaan - naar beleggingsfondsen waar wordt meegewerkt aan de economie, en er in kapitaal wordt gestapt waardoor men mee risico neemt.

Ik zou dat graag weten. Ik heb daarstraks en apart begrepen dat het

04.40 Hendrik Daems (VLD): Au cours des nombreuses années de pouvoir du CVP, le statut social des indépendants n'a pas fait l'objet de beaucoup d'attention. Nous avons fondamentalement modifié le régime alors que le CD&V continue à se lamenter à propos des petits risques. Ce gouvernement a prévu 80 millions d'euros supplémentaires pour le régime des indépendants, dont 20 millions d'euros pour l'intégration des petits risques.

Nous ne craignons pas de mener le débat sur les réductions de charges. Le CD&V estime que la coalition violette pense toujours à court terme mais la solution proposée par le CD&V porte sur une réduction de charges de trois milliards d'euros en huit années, alors que la coalition violette propose 3,2 milliards d'euros en un an. La solution du CD&V n'en est donc pas une.

En ce qui concerne l'impôt sur les sicav, l'objectif est de prélever un seul et même précompte mobilier mais uniquement sur le volet des intérêts fixes dans certains fonds de placement. La mesure ne concerne donc pas le capital à risque et il s'agit en tout cas d'un impôt qui peut être évité.

Qu'ont fait les gouvernements démocrates-chrétiens pour les indépendants? Quasiment rien. Aujourd'hui, 80 millions supplémentaires ont d'ores et déjà été dégagés et je m'engage personnellement à ce que, sur ces 80 millions, 20 soient alloués aux petits risques.

En ce qui concerne les charges, je voudrais comparer la politique de la coalition violette à la solution de rechange proposée par le CD&V. La coalition violette veut fouetter

zo is. Het is in ieder geval een belasting die kan worden vermeden, indien men dat wil.

Wat lees ik echter bij de grote criticasters over een belasting, die inderdaad nieuw zou zijn, omdat ze iedereen gelijk stelt en bovendien vermijdbaar is, indien men dat wil? Ik lees in het alternatief – ik heb daarbij toch enige verduidelijking nodig – dat daartegenover het volgende wordt geplaatst. Ik citeer CD&V: “We hebben bijkomende inkomsten nodig. Hoe gaan we dat doen? Door de uitkeringen in kapitaal in het kader van de tweede pijler – alstublieft – af te remmen.” Wat is dat? Dat zijn belastingverhogingen op het kapitaal van de tweede pijler. Daar zijn we over bezig. Dat is het alternatief van CD&V, de partij die er ons hier van komt beschuldigen dat wij de kleine spaarder aanpakken. Zij gaat het kapitaal van de tweede pijler hoger belasten. Dat is het alternatief van CD&V.

Ik ga verder. Wacht een seconde. U mag nog een uur antwoorden. Het zal toch niet helpen. Ik ga verder.

Terwijl wij, paars, de economie willen aanzwengelen door de lasten te doen dalen en dus, met andere woorden, de mensen meer te laten overhouden, staat in uw alternatief – u hebt mij lastig gemaakt door wat u daarstraks hebt gebracht – het volgende. Ik lees goed: “CD&V is – om dat te doen – voorstander van een algemene inkomensmatiging.” Wat is dat anders dan vragen dat de mensen minder zouden verdienen? Dat is de realiteit. Dat is uw alternatief.

Ik zou zelfs, zoals u, demagogisch kunnen doen en zeggen dat u de uitkeringen voor invaliden niet langer aan de index wil koppelen. Dat zou dat kunnen betekenen.

Mijnheer De Crem, met andere woorden, over uw alternatief wil ik graag discussiëren, maar dan wel op een serieuze basis tussen u en ons. In dat geval wil ik graag discussiëren. Tussen haakjes, deze vermijdbare belasting zie ik ook niet graag, maar ze is vermijdbaar en daarom kan ik ermee leven. Ze is ook eerlijk in die zin dat ze dezelfde inkomsten op dezelfde leest schoeit. U probeert hier echter deze vermijdbare belasting te verkopen als een grote aanslag op de spaarder, terwijl nota bene, mijnheer de eerste minister, het pensioensparen ingrijpend wordt verhoogd voor – ik weet niet hoeveel het er juist zijn – een pak meer dan een miljoen pensioenspaarders. Deze belasting als een aanslag op de kleine spaarder naar voren brengen, terwijl men zelf over een algemene inkomstenmatiging spreekt, over het belasten van kapitaal van de tweede pijler en over nog een aantal andere zaken, is toch wel dunnetjes. Het is dunnetjes om als oppositiepartij dan te spreken van een fatsoenlijk alternatief.

Met andere woorden, ik ga in op de uitnodiging van de oppositie. Mijnheer de eerste minister, wij hebben in het verleden alternatieven aangedragen. Wij zullen dat opnieuw doen in de commissie. Ik weet echter een zaak: van wat ik nu heb gehoord, weet ik nu al dat het de mensen minder zal doen verdienen en zwaarder zal belasten. Dat weet ik nu al van wat ik heb gelezen.

U zal het mij dus niet kwalijk nemen dat ik terugkom op wat de heer Demotte heeft gezegd en ik kom daarbij op mijn startpunt. Paars neemt een wijs besluit en volgt de logica die de liberalen al jarenlang prediken: budget in evenwicht en mensen actief maken.

l'économie en restaurant dès l'an prochain une baisse des charges de 3 milliards d'euros. Le CD&V, lui, prétend fonder sa réflexion sur le long terme et préfère répartir cette baisse sur huit ans. Qu'est-ce qui est mieux?

La coalition violette instaure un précompte mobilier sur les intérêts à taux fixe des sicav. Tous les épargnants pourront éviter ce précompte en adoptant des formes de placement davantage à risques. Mais en revanche, nous ferons en sorte qu'une part plus importante de l'épargne-pension soit fiscalement déductible. Le CD&V, lui, compte trouver ses recettes supplémentaires en freinant les retraits de capital dans le second pilier. Qu'est-ce qui est préférable pour les petits épargnants?

La coalition violette veut stimuler l'économie en veillant à ce que les gens gardent une partie plus importante de leur salaire. La solution de rechange du CD&V est, au fond, une modération salariale généralisée à tous les revenus. Ce que ce parti propose, c'est donc, sur toute la ligne, de faire en sorte que les gens gagnent moins et soient plus taxés. Nous suivons, quant à nous, strictement la logique libérale d'un budget en équilibre, d'un taux d'activité élevé et de charges en baisse. Le retour financier engrangé grâce à ce dispositif pourra ensuite bénéficier à la sécurité sociale.

Hoe doet men dat? Wel, door de lasten te laten dalen. Ja, collega's van de socialistische fracties, wij, liberalen, zeggen heel duidelijk: indien wij de lasten kunnen laten dalen, dan hebben wij er geen enkel probleem mee om een heel groot stuk van het terugverdieneffect te gunnen aan wie het minder makkelijk hebben, met name aan de sociale zekerheid. Dit is voor mij de definitie van paars en wat mij betreft, wil ik met die definitie gerust nog een heel stuk weg verder gaan. Dank u.

De **voorzitter**: De heer Daems had de heer De Crem uitgenodigd om te repliceren, dus laat ik hem eerst repliceren voor de premier komt.

04.41 Pieter De Crem (CD&V): Mijnheer de voorzitter, de zaak is natuurlijk heel duidelijk. Wij opteren voor 3 miljard lastenverlaging of 120 miljard Belgische frank, over een periode van 8 jaar gespreid. In het plan van de regering staat, geloof ik, 850 of 880 miljoen over een periode van 2 jaar gespreid. Het eerste jaar: 500 miljoen euro. Het tweede deel is geconditioneerd, want men vraagt de tussenkomst of een tussentijds loonakkoord, een overeenkomst tussen werknemers en werkgevers. Wanneer wij zeggen CD&V versus paars, dan zeggen wij dat onze lastenverlaging niet geconditioneerd is en dat ze substantieel lang en meerjarig is, in gelijke schalen over die 8 jaar gespreid. Dat is het verschil. U conditioneert ze. Ik geef toe dat er bij u het eerste jaar, volgend jaar, 500 miljoen komt en bij ons niet, want daar is het gespreid, maar met de zekerheid dat het volledig wordt gerealiseerd.

Ten tweede, het risicokapitaal. Ik heb hier gisteren ook het verhaal gehoord dat er meer in risicokapitaal moet worden geïnvesteerd of dat u het aanmoedigt, omdat het goed is voor de economie. We kennen heel de redenering. Nu is het natuurlijk zo dat inderdaad wat de opbrengsten uit obligaties betreft, dit niet zozeer risicokapitaal is, maar dat het tweede deel dat u gaat belasten, de beveks, de sicavs en vooral Tak 21 en 23 van de levensverzekering – dat weet iedereen die er koopt of er ooit in gehandeld heeft – dat dus een groot gedeelte van die portefeuilles wordt samengesteld met risicokapitaal. Uw redenering klopt dus helemaal niet. Veel mensen investeren via Tak 21 en Tak 23 van de levensverzekeringsproducten reeds in risicokapitaal. Ondanks het feit dat zij dat doen, gaat u ze toch belasten. Uw redenering klopt dus helemaal niet. U zegt dat er meer risicokapitaal moet zijn, maar eens te meer is er een breuk en toch gaat u ze belasten.

Ten derde, de tweede pijler waar u het over heeft in uw regeringsverklaring, is niet onze tweede pijler. U moet natuurlijk geen appels met citroenen vergelijken. Kinderbijslagen en gezondheidszorg zitten bij ons in de eerste pijler. In de tweede pijler zitten de vervangingsinkomsten in alle verschillende vormen en de hele cluster van invaliditeitsverzekeringen en wat weet ik allemaal. Dat is eigenlijk waarover het gaat.

U moet appels met appels vergelijken en u vergelijkt appels met citroenen. Ik vind uw verhaal nog altijd even hol klinken.

De loonmatiging staat wel degelijk in ons programma. U weet hoe de loonmatiging totstandkomt: dat is in vergelijking met onze voornaamste handelspartners. Dat heeft te maken met onze

04.41 Pieter De Crem (CD&V): Tout cela est facilement réfutable. Nous proposons quant à nous 3 milliards de réductions de charges en huit ans. Dans le plan gouvernemental, il est question de 880 millions d'euros en deux ans : 500 millions d'euros la première année, la seconde année étant tributaire d'accords salariaux intermédiaires. La différence, c'est donc que la réduction des charges que nous préconisons, nous, sera réalisée à coup sûr.

En ce qui concerne le capital à risques, je voudrais souligner que dans le cas des sicav et des branches 21 et 23 des assurances-vie, une grande partie des portefeuilles est composée de capital à risques. S'obstiner à taxer ces placements représente une véritable rupture de tendance.

Le second pilier dont nous parlons dans notre alternative au plan gouvernemental concerne les revenus de remplacement. Il faut comparer ce qui est comparable.

Notre programme prévoit effectivement une modération salariale et celle-ci n'est pas indécente quand nous établissons une comparaison entre la Belgique et nos partenaires commerciaux.

onmiddellijke buurlanden. Ik denk dat daar niets oneerbaars aan is. Dat is de uitleg die ik u moest geven.

De **voorzitter**: Nu zal de eerste minister antwoorden geven op de eerste ronde. In de volgende ronde zijn er nog 27 sprekers.

04.42 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Ik wil alle collega's bedanken die in het debat naar aanleiding van de beleidsverklaring hebben geïntervenieerd.

De beleidsverklaring heeft voornamelijk een aantal belangrijke hervormingen voorgesteld. Ik weet dat een debat over een beleidsverklaring altijd begint met een gevecht met cijfers en rangschikkingen. Dat is elk jaar zo en het was ook zo vannamiddag. Er is inderdaad een massa cijfers en rangschikkingen waarin we het minder goed doen dan vorig jaar, dat moeten we toegeven. In andere doen we het dan weer beter. Dat bewijst dat met cijfers veel te bewijzen is.

Volgens mij zijn er vier essentiële punten die een regering en en parlement moeten onderzoeken om te weten of een beleid al of niet succesvol is. Op die vier punten moeten we afgerekend worden als het gaat om het sociaal-economisch beleid.

Een eerste punt is de economische groei: loopt die of gaat die achteruit ten opzichte van de andere landen?

Een tweede punt is de begroting, de publieke volkshuishouding, de openbare financiën: is er een deficit en groeit het deficit? Is er een schuld en groeit die schuld, of daalt die? Dat is de tweede constante.

Een derde punt is de vraag wat dat oplevert aan arbeidsplaatsen, aan jobs, aan werk: stijgt het aantal arbeidsplaatsen of niet? Dat is niet altijd een gemakkelijke parameter, want ook de beroepsbevolking neemt toe. Zelfs al creëert men arbeidsplaatsen, als ook de beroepsbevolking toeneemt, blijft men worstelen met een hoge werkloosheid. Dat is het fundamentele probleem waarmee we nog altijd af te rekenen hebben.

Een vierde punt zijn de investeringen, de toekomst: hoe doen de investeringen het? Dalen of stijgen voornamelijk de investeringen uit het buitenland?

Dat zijn de vier grote parameters, waaraan een beleid moet worden afgemeten. Ik wil dat dan ook samen met u doen. Het beeld is niet eenduidig; het bevat zowel goede als zwakke zaken. Dat is totaal iets anders dan het dramatische beeld dat het in ons land allemaal zo slecht zou gaan. Laten we samen de parameters even overlopen.

Ten eerste is er de groei. De groei is dit jaar inderdaad zwakker dan vorig jaar en zal volgend jaar opnieuw aantrekken. De realiteit is echter dat al 12 kwartalen op rij, drie opeenvolgende jaren, de groei in België hoger is dan in de rest van de eurozone. Dat is de realiteit. We moeten dat in de komende jaren ook zo houden. Zeg ik daarmee dat de groei in 2005 hoog genoeg is geweest? Natuurlijk niet; 1,4% is eigenlijk te weinig. We zouden de trend van 2% economische groei moeten kunnen aanhouden. Als we de internationale en Europese groeivertraging zien, moeten we echter vaststellen dat we er beter

04.42 **Guy Verhofstadt**, premier ministre: Les chiffres et les classements permettent de prouver pas mal de choses, mais pas tout. Je me baserai ici sur quatre paramètres essentiels pour déterminer si notre politique est fructueuse ou non: la croissance économique, le budget, l'emploi et les investissements. Dans tous ces domaines, de nombreuses avancées positives ont été réalisées, même si on aurait évidemment encore pu faire mieux. Mais je désapprouve le récit dramatique qui est relaté ici par l'opposition.

La croissance économique sera plus faible cette année, mais cela fait déjà douze trimestres d'affilée qu'elle est plus élevée que dans les autres pays de la zone euro. Une croissance de 1,4% en 2005 était en effet insuffisante, mais le ralentissement est international et la Belgique semble mieux résister que les pays voisins.

Le budget contient des mesures uniques, mais elles sont surtout destinées à compenser des revers uniques. Pendant sept années consécutives déjà, nous avons présenté un budget en équilibre alors que les pays voisins sont confrontés à des déficits et que le taux d'endettement augmente au sein de l'Union européenne. Présenter les Pays-Bas comme exemple, un pays qui a un déficit public de 3%, est exagéré. Il est temps de reconnaître que notre politique est fructueuse.

Le paramètre le plus faible de notre politique est effectivement l'emploi. Le Bureau du plan a calculé que 30.000 nouveaux emplois ont été créés l'an passé, il en ira de même cette année et 115.000 emplois auront été créés

tegen bestand zijn dan onze buurlanden en de rest van de eurozone, twaalf kwartalen op rij, drie jaar.

Dat kan geen toeval zijn! Hetzelfde geldt wat de begroting betreft. Er zitten inderdaad eenmalige maatregelen in de begroting. Dat is elk jaar zo, meestal trouwens om eenmalige tegenvallers op te vangen. Hier echter durven beweren dat het allemaal verkeerd gaat met de begroting, terwijl wij zeven jaar op rij een evenwicht hebben, terwijl elk van onze buurlanden een tekort heeft, terwijl in de Europese Unie de schuldgraad stijgt en onze schuldgraad daalt tot 90%, dat is toch niet meer ernstig. En dan Nederland als referentie nemen, waar ze 3% overheidstekort hebben, op het randje van het stabiliteitspact, dat is van het goede iets teveel, meen ik. Men moet durven erkennen dat het beleid succesvol is, op basis van de begroting.

Mijn derde punt heeft het werk als grondslag. Ik kom hier bij de zwakste parameter van de regering en van het beleid. Er is een toename van het aantal arbeidsplaatsen. Het Planbureau heeft ze berekend, 30.000 arbeidsplaatsen meer in 2004 dan ervoor. Dit jaar, in 2005, wellicht opnieuw 30.000 arbeidsplaatsen. In totaal 115.000 wellicht in deze legislatuur. Dat is op zich natuurlijk een belangrijk aantal, maar inderdaad minder dan onze doelstelling. Dat moeten we durven erkennen. Het is minder dan 200.000. Evenwel beweren dat er niets gebeurt op het vlak van jobs, op het vlak van werk, terwijl we van 3.800.000 jobs naar 4.200.000 zijn geëvolueerd tijdens de voorbije zes jaar, is evenmin een ernstige analyse van de toestand in ons land.

Ten slotte, de investeringen, voornamelijk de buitenlandse investeringen, mijnheer de voorzitter. Zopas is het jaarlijks verslag over de buitenlandse investeringen gepubliceerd. Er is een totale teruggang van de investeringen in Europa want het is crisis. In Amerika, China, Japan of zuidoost-Azië is er geen crisis. Er is vooral een probleem in Europa om in een geglobaliseerde wereldeconomie op niveau te blijven. Wat blijkt uit dat verslag? Dat twee landen ontsnappen aan de trend in 2004 van algemene teruggang van de investeringen in Europa, namelijk Groot-Brittannië en België dat vorig jaar op de zesde plaats is terechtgekomen wat betreft het aantal buitenlandse investeringen dat men aantrekt.

Ten slotte nog dit. Zijn de intellectuelen nu serieus bezig? De OESO heeft zopas iets geschreven over de fiscale en de parafiscale druk in ons land. Waarom werd dat cijfer niet geciteerd? Ik zal het citeren. Het is effectief 45,6%, 0,2% meer dan vorig jaar, gelukkig minder dan in 2002 en 2003. Wat is de reden daarvoor? De reden is heel eenvoudig, collega's, als men naar de cijfers kijkt. De fiscale druk op de arbeid is drastisch gedaald vorig jaar, te weten met min 0,3% in de personenbelasting en min 0,4% in de sociale bijdragen. Wat is er gestegen? De belasting op het kapitaal door de eenmalige bevrijdende aangifte die voortdurend bekritiseerd is door de oppositie. In elk geval, de oppositie heeft met betrekking tot de eenmalige bevrijdende aangifte gelijk gehad in haar kritiek, zij heeft namelijk de fiscale druk doen stijgen in ons land, vorig jaar, door het feit dat zij die bedragen heeft opgebracht. Er is nog een klein detail. De tweede reden waarom die gestegen is, is wegens het succes van de daling van de successierechten. De successierechten zijn gedaald in Vlaanderen en ze hebben meer opgebracht, ze hebben namelijk de fiscale druk doen stijgen. Ik wil nog wel tekenen, mijnheer de voorzitter, voor dergelijke belastingverlagingen in de toekomst en

sur toute la durée de la législature. En effet, c'est moins que ce que nous avions espéré mais en six ans, nous sommes quand même passés de 3.800.000 à 4.200.000 emplois en Belgique!

Pour ce qui est d'attirer les investissements étrangers, toute l'Europe traverse une crise. Deux pays seulement ont échappé à un recul général des investissements: le Royaume-Uni et la Belgique, qui occupe la sixième place au classement des pays qui attirent le plus de nouveaux investisseurs étrangers.

Selon l'OCDE, la pression fiscale dans notre pays s'élève à 45,6 pour cent, c'est-à-dire plus que l'an passé mais toujours moins qu'en 2002 et 2003. En effet, alors que la pression fiscale sur le travail a été réduite l'an passé, les recettes générées par la DLU l'année dernière ont provoqué une augmentation de la pression fiscale, et la diminution des droits de succession a entraîné une augmentation des recettes.

dergelijke eenmalige aangiften die, als men ze doorvoert, de bevolking toch wel niet ongelukkig maken en tegelijk ervoor kunnen zorgen dat op die manier onze Staat en onze overheid kunnen functioneren.

Chaque fois, on le fait.

Quand on analyse la situation du pays, quand on examine la croissance sur 12 trimestres, on constate qu'elle est plus élevée que dans le reste de la zone euro. Quand on étudie le budget, on observe 7 années consécutives d'équilibre budgétaire et une dette publique ramenée à 90%. Avant la fin de la législature, elle atteindra 86, 87%. Nous serons alors proches de la moyenne européenne. C'est autre chose que les 138% du passé mais cet effort a été celui de tous les gouvernements, de tous les groupes politiques présents dans cette enceinte.

Pour ce qui est de l'emploi, il est vrai que nous n'atteignons pas encore l'objectif fixé. Néanmoins, on constate chaque année une croissance du nombre d'emplois: 25.000, 30.000 par an.

En ce qui concerne les investissements, on constate une croissance très importante durant l'année 2004. Espérons que ce sera aussi le cas en 2005. Je crois qu'il est possible, grâce à la loi sur les intérêts notionnels – j'emploie un mot tout à fait incompréhensible et difficile à utiliser à l'étranger –, que les investissements de l'étranger dans notre pays continuent à augmenter.

Ik kom tot het punt hoe het verder moet nadat we de analyse hebben gemaakt. Welke weg moeten we uitgaan? Ik heb vele betogen gehoord maar ik heb niemand de richting, de hervormingen horen bekritisieren die ik gisteren in het lang en in het breed in dit halfroond heb naar voren gebracht. Niemand heeft op dit spreekgestoelte gezegd dat niet te willen. Pas op, ik mag niet overdrijven, behalve het Vlaams Belang. De heer Annemans heeft gezegd dat hij van al de hervormingen, brugpensioenen en vervroegde uitredingsregelingen niets moet weten. Hij was Xavier Verboven in het kwadraat! Links van de heer Verboven, zo was zijn toespraak!

Mijnheer de voorzitter, daarmee heeft extreem rechts zijn ware aard getoond. Daar gaat het niet over het wel en wee van mensen maar over het opzetten van mensen. Het Vlaams Belang zet de ouderen op tegen de jongeren. Dat is uw tactiek, terwijl er juist solidariteit tussen de generaties zou moeten bestaan.

(Applaus bij de meerderheid)

De **voorzitter**: Mijnheer Annemans, u mag antwoorden na het antwoord van de eerste minister.

04.43 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Hij moet antwoorden, mijnheer de voorzitter zodat alle zelfstandigen en ondernemers die in de verleiding zouden kunnen komen voor zijn partij te stemmen, weten dat het Vlaams Belang de partij is van de status-quo, niets veranderen, niets moderniseren en alleen maar aanmodderen en generaties tegen mekaar opzetten. Dat is de boodschap die ik hoor.

04.44 **Gerolf Annemans** (Vlaams Belang): Mijnheer de voorzitter, deze man legt me woorden in de mond waarvan iedereen die het

Over een periode van twaalf trimesters kent ons land een sterkere groei dan de rest van de Eurozone. Het heeft zeven jaren op rij een begrotingsevenwicht kunnen voorleggen. Onze openbare schuld is tot 90 procent van het BBP gedaald en zal verder dalen tot 87 procent. We zijn dus oneindig ver van de 138 procent die we ooit bereikten. Jaarlijks worden 25 tot 30.000 nieuwe banen gecreëerd. De investeringen kenden in 2004 een sterke heropleving, een tendens die, naar ik meen, zich ook in 2005 dankzij de wet over de notionele interesten zal doorzetten.

Je n'ai entendu aucune critique de l'orientation de nos réformes, sauf bien sûr sur de la part du Vlaams Belang. M. Annemans ne veut pas entendre parler de préretraites, de régime de cessation anticipée et de réformes. L'extrême droite montre une fois de plus quels objectifs elle poursuit: monter les aînés contre les jeunes, alors que c'est précisément de la solidarité qu'il nous faut.

(Applaudissements sur les bancs de la majorité)

04.43 **Guy Verhofstadt**, premier ministre: Les entrepreneurs doivent savoir que le Vlaams Belang est le parti du statu quo.

04.44 **Gerolf Annemans** (Vlaams Belang): Le premier ministre

Integraal Verslag van de Kamer naleest, kan vaststellen dat ik ze niet heb uitgesproken. Hij weet dat zeer goed. Deze man is nog steeds een beetje de man die hij altijd geweest is, Pietje de Leugenaar of beter Guytje de Leugenaar.

Het Vlaams Belang is van oordeel dat hetgeen u voorstelt niet genoeg is. Het enige wat de heer Verhofstadt doet is de krantenartikels nakakelen die vanaf de eerste dag dat wij – overigens reeds twee weken geleden – een standpunt hebben ingenomen over loononderhandelingen beweren dat wij aan de kant van het ABVV staan. Dat is te gek om los te lopen. Deze man kakelt dat na nadat er over het eindeloopbaandebat vier maanden gekakeld is zonder eieren te leggen. Hij blijft kakelen. Ik neem aan dat het nu éindelijk gedaan is en dat hij écht eieren gaat leggen.

Mijnheer de premier, ik heb die woorden niet uitgesproken. Iedereen weet dat en kan dat nalezen. Ik ontken dat deze man de waarheid spreekt.

04.45 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Mijnheer Annemans, ik heb absoluut niet beweerd dat u hetzelfde zegt als het ABVV. Ik heb alleen gezegd dat u zaken hebt gezegd die veel erger zijn, veel conservatiever en behoudsgezinder! Het is gemakkelijk te zeggen dat de problemen in ons land moeten worden opgelost en dat er iets gedaan moet worden aan de activiteitsgraad. U evenwel stelt dat beschikbaarheid en bruggpensioenen niet belangrijk zijn omdat daar het schoentje niet knelt. Neen, vandaag aan politiek doen vereist een stuk moed en ingrepen die in een populistisch discours als het uwe en dat van uw partij geen plaats weten te vinden. Dat is de realiteit.

(Applaus bij de meerderheid)

04.46 **Gerolf Annemans** (Vlaams Belang): Nogmaals, ik heb dat niet gezegd. Ik heb over de bruggpensioenen geen woord gezegd. Zo simpel is het. Ik heb gezegd wat ik heb gezegd. Iedereen kan dat nalezen. Het enige wat ik heb gezegd, is dat de pensioenleeftijd moet worden afgeschaft als criterium om pensioenen toe te kennen en dat wij naar een loopbaanbeschouwing moeten gaan. Dat is hetzelfde als wat de heer Stevaert heeft gezegd, maar wat hij nu niet meer zegt en wat nu verdwenen is uit het debat. Als Stevaert het vergeten is, het Vlaams Belang is het niet vergeten. Zo gaan wij door op de weg die wij hebben uitgetekend. Over uw bruggpensioenen kunt u denken wat u wil. Ik heb er geen woord over gezegd.

04.47 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: In elk geval was het voor mij de ontmaskering van wat u sociaal-economisch als non-alternatief naar voren brengt. Het is maar één....

04.48 **Gerolf Annemans** (Vlaams Belang): (...)

04.49 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Ik heb blijkbaar een zere teen geraakt, collega's. Hij moet erg veel pijn doen. Hij moet enorm veel pijn doen.

In elk geval, dat is nog maar een van de elementen, voorzitter. Het tweede element dat ik wou aandragen, naast dat van de

m'attribue sciemment des paroles que je n'ai pas prononcées. En réalité, il n'en fait pas assez et se contente de répéter comme un perroquet ce qui se lit dans les journaux en affirmant que nous soutenons la FGTB dans les négociations salariales. Puisse-t-il s'arrêter de caqueter et produire.

04.45 **Guy Verhofstadt**, premier ministre: Je n'ai aucunement affirmé que M. Annemans tenait le même discours que la FGTB. Les propos du Vlaams Belang sont bien pires, bien plus conservateurs. Voilà ce que j'ai dit.

La politique requiert du courage et non des discours démagogiques.

(Applaudissements sur les bancs de la majorité)

04.46 **Gerolf Annemans** (Vlaams Belang): Je n'ai jamais rien dit à propos de la prépension, sinon que l'âge de la retraite ne doit plus servir de critère et que la carrière doit être prise en considération. Steve Stevaert a dit la même chose à une certaine époque!

04.47 **Guy Verhofstadt**, premier ministre: Le Vlaams Belang n'a aucune autre solution à proposer sur le plan socio-économique.

04.49 **Guy Verhofstadt**, premier ministre: Nous avons arrêté un plan précis en vue de la réduction des charges sur le travail et les investissements. L'industrie réclame à présent des mesures

eindeloopbaan – waar ik, op een uitzondering na, over de grote lijnen in elk geval hele discussies heb gevoerd; de heer De Crem heeft gezegd: wij zouden een zilversprong kunnen doen, wat overeenkomt met de pensioenbonus; het ene is een uitkering, het andere is een lastendaling, zoals die in onze plannen naar voren is gebracht - betreft de andere grote discussie, die hier vanmiddag is geweest, met name over minder lasten op de arbeid en over de investeringen en de vraag welke richting wij terzake uit moeten. Welnu, de regering heeft wat dat betreft een klaar en eenvoudig plan. Wat men niet nodig heeft, is te zeggen: wij gaan zoveel doen en wij gaan dat spreiden over zoveel jaren. Wat de industrie nu vraagt, is boter bij de vis, concrete maatregelen die nu, onmiddellijk, morgen, overmorgen, volgende week, volgende maand, effect en invloed kunnen hebben. Wij hebben dat al gedaan. Wij hebben eerst het interprofessioneel akkoord helpen sluiten, waarbij er een lastendaling van ongeveer 300 miljoen euro is gerealiseerd. Ik heb daar gisteren niet over gesproken, mijnheer de voorzitter, anders zou men zeggen: dat is oude koek. Het is geen oude koek! Het is een lastenverlaging die nu, op dit eigenste ogenblik, wordt gerealiseerd.

Daarenboven voegen wij daaraan een bedrag van 960 miljoen euro, op kruissnelheid, aan bijkomende lastendalingen toe. In totaal is er dus voor 1,1 miljard euro beslist, in het interprofessioneel akkoord en in deze begroting. Wij doen dat voor speciale doelgroepen. Welke zijn die doelgroepen? De min-30-jarigen – die hebben nu een probleem – en de plus-50-jarigen – daar is ook een probleem; daar hebben wij over gepraat. Er is ook de nacht- en ploegenarbeid. Het doemdenken van degenen die beweren: er is geen industriële toekomst meer voor ons land, hoeven wij niet te volgen. Dat is wel degelijk mogelijk. Trouwens, de maatregelen inzake ploegen- en nachtarbeid die wij nemen, zijn er precies op afgestemd het concurrentienadeel, dat 1,3% of 1,4% zal bedragen in de vorm van een loonkostenhandicap tegenover ons belangrijkste buurland, Duitsland, weg te werken.

Met andere woorden: men moet niet zeggen: wij gaan met de lonen dit en dat doen. Neen, er zijn concrete maatregelen nodig. Die maatregelen worden genomen, onder meer in de vorm van een vermindering van de lasten op ploegen- en nachtarbeid.

Dan zegt men dat in heel het plaatje, met de min-30-jarigen en de plus-50-jarigen en de ploegen- en nachtarbeiders, wij één groep vergeten hebben, te weten die van de mensen tussen 30 en 50 jaar en de tweeverdieners onder hen. Wij hebben die helemaal niet vergeten. Men vergeet waarschijnlijk hier in het Parlement dat we een aantal jaren geleden een belastingshervorming hebben goedgekeurd die vandaag essentieel is en die op de tweeverdieners een enorm effect heeft en die een enorme belastingsvermindering met zich brengt.

Dat moet vandaag niet meer ontkend worden, meen ik. Al wie zich vandaag bezig houdt met belastingen – er bestaan daarvoor speciale gidsen en software – heeft namelijk berekend dat er voor de inkomsten 2004, die dus nu worden afgerekend, voor tweeverdieners belangrijke belastingverlagingen zullen worden toegekend. Ik heb de berekeningen bij van Kluwer, dat gespecialiseerd is in deze materie. Het is dus niet een of andere grote studie uit binnen- of buitenland, het is niet een of andere studiedienst van een of andere politieke partij, het is niet iets wat hier zomaar rondgestrooid wordt in het

concrètes. La réduction des charges de 300 millions, prévue dans le cadre du premier accord interprofessionnel, est réalisée aujourd'hui. Nous prévoyons à présent de nouvelles réductions des charges à concurrence de 960 millions d'euros.

Les groupes cibles sont les travailleurs de moins de 30 ans et ceux de plus de 50 ans ainsi que le travail en équipes et de nuit, où nous voulons gommer le handicap de compétitivité par rapport à l'Allemagne.

On affirme que nous oublions les personnes entre trente et cinquante ans ainsi que les ménages à deux revenus. Dire cela, c'est perdre de vue la réduction d'impôt que nous avons opérée il y a quelques années. Des calculs effectués par Kluwer démontrent qu'une réduction de 2.270 euros peut être obtenue pour les revenus de 2004. Pour les retraités, le montant sera encore plus important, grâce au décumul que nous avons instauré.

La réforme fiscale a désormais atteint son régime de croisière et permettra une réduction de 1,2 milliard d'euros en 2006. L'indexation des barèmes fiscaux en 2006 se traduira par une réduction d'impôts de 710 millions d'euros. Grâce aux intérêts notionnels, les entreprises réaliseront une économie d'impôts de 560 millions d'euros à partir du 1er janvier 2006. Selon le type de société, le taux d'imposition applicable devrait dès lors passer de 34% à 26 à 28%. Nous réalisons un effort de plusieurs milliards sur le plan économique. Nous sommes sur la bonne voie.

Le financement d'un autre plan de l'opposition, qui fait surface aujourd'hui, requiert une augmentation des recettes de 0,5% du PIB. Cela représente une augmentation de 1,5 milliard d'euros, à réaliser par une

Parlement. Nee, het zijn de berekeningen van Kluwer, dat voor de mensen het voordeel berekent aan belastingvermindering dat zij krijgen door de hervorming, dit en volgend jaar.

De studie van Kluwer toont aan dat voor een gemiddeld gezin, ik heb het over de tweeverdieners, een belastingvoordeel kan ontstaan van 2.270 euro op de inkomsten 2004, die nu worden afgerekend. Gaat het om mensen die gepensioneerd zijn, dan kan het nog hoger uitvallen, omdat er een decumul wordt doorgevoerd. Het voordeel kan oplopen tot 3.300 euro. U zegt dat er niets gebeurt. Nee, u hebt altijd beloofd dat er een decumul zou komen, wij hebben de decumul gerealiseerd en de mensen krijgen nu het voordeel ervan. Dat is het verschil.

Collega's, de cijfers laten geen enkele misvatting toe. Wat wij doen voor de grote massa van de belastingbetalers is, ten eerste, een belastinghervorming, die nu op kruissnelheid is, ook in de praktijk bij de afrekening nagegaan kan worden en volgend jaar volgend jaar 1,2 miljard euro zal bedragen. Ten tweede, de indexering van de belastingschalen. Wij herinneren ons nog allemaal de tijd dat dit niet het geval was en dat er een sluipende belastingverhoging was. Volgend jaar is er voor 710 miljoen euro indexering van de belastingschalen. Ik wil het ook nog hebben over die moeilijke term: de notionele interesten, een belastingverlaging voor de vennootschappen, die volgend jaar op 1 januari 2006 zal starten, van 560 miljoen euro. Dit zal het belastingtarief voor de vennootschappen in ons land, dat eigenlijk 33,99% bedraagt, in de praktijk doen dalen naar wellicht 26 tot 28%, naargelang het soort van vennootschappen dat die aftrek kan genieten. Dat is de realiteit.

De realiteit is dat wij in 2006 door het op kruissnelheid komen van de fiscale hervorming, door de indexering van de belastingschalen en door een aantal maatregelen, zoals de notionele interesten en ploegenarbeid, een enorme inspanning van meerdere miljarden doen voor de economie. Dat is ook de goede weg.

Wat ik niet de goede weg vind, excuseer mij, is wat ik in sommige plannen lees die plots naar boven komen. Mij deden ze een beetje denken aan Loch Ness. Ze waren er, maar ze waren er niet. Ze zouden er komen. Sommigen hadden ervan gehoord en wij wisten niet of ze nu echt bestonden. Ik lees daarin dat om het hele plan te financieren er een verhoging nodig is van de inkomsten met 0,5% van het bruto binnenlands product. Dat staat op pagina 28. Weet u hoeveel dat is collega's? 1,5 miljard euro stijging van belastingen! Op wat? Laten wij het samen even lezen: bijkomende inkomsten door het stabiliseren van meeropbrengsten van de indirecte belastingen op petroleumproducten. Dat lijkt mij in de huidige periode niet zo'n wijze maatregel te zijn, rekening houdend met de stijgende prijzen.

Ten tweede: "Door de meeropbrengsten van de roerende voorheffing als gevolg van de Europese spaarrichtlijn". Volgens de Europese spaarrichtlijn mogen wij, als wij dat willen, stijgen naar 20% en 25% roerende voorheffing in de komende jaren. Wij zijn dus verwittigd. De spaarder vooral is verwittigd, meen ik.

Dan kom ik aan het derde punt, mijnheer de voorzitter, ik citeer nog altijd letterlijk: "Het afremmen van uitkeringen in kapitaal in het kader van de tweede pijler". Ik ga daar niet verder op in, want er is al een

stabilisation des recettes plus élevées issues des impôts indirects sur le pétrole, par des recettes supplémentaires dans le cadre du précompte mobilier par une mise en œuvre de la directive européenne sur l'épargne et par la réduction des versements de capital dans le cadre du deuxième pilier. Le Pacte de solidarité entre générations, en revanche, prévoit une réduction de 16,5 à 10% en faveur des personnes qui partent à la retraite à l'âge de 65 ans dans le cadre du deuxième pilier. Nous souhaitons inciter les gens à n'encaisser leur capital qu'à l'âge de la retraite.

D'aucuns voudraient aussi prélever des cotisations sur le crédit-temps. Nous pensons que ce serait un mauvais signal pour notre pays car nous devons équilibrer le budget et utiliser toute la marge de manœuvre budgétaire existante pour opérer les baisses de charges nécessaires et assurer la liaison à la prospérité des allocations car le pouvoir d'achat est un paramètre fondamental pour l'économie belge.

D'aucuns critiquent le fait que nous ayons pris des mesures pour 200 millions en matière de sicav. Leur but est de traiter à peu de choses près comme les obligations les fonds de capitalisation dont une grande partie est à taux fixe. Nous procédons effectivement à cette réforme pour combler le déficit. Par ailleurs, même si ça n'a pas été abordé au cours du débat, nous accordons deux exonérations fiscales aux livrets d'épargne par ménage. Ainsi, les petits épargnants percevront désormais 3.100 euros d'intérêts exonérés d'impôt. A partir de l'année de revenus 2005, 1,6 million de Belges ayant souscrit une épargne-pension pourront déduire 780 euros au lieu de 610.

rechtzetting, een discussie met de heer De Crem geweest. Kapitalen in de tweede pijler geconstitueerd? Wij doen precies het tegenovergestelde. In het Generatiepact staat dat als iemand op 65 jaar met pensioen gaat, precies een vermindering van zijn belasting krijgt van 16,5% naar 10%. Waarom doen wij dat? Om mensen er precies toe aan te zetten om het kapitaal in de tweede pijler pas op te nemen, niet als zij vervroegd met pensioen gaan, maar op het ogenblik dat ze met pensioen gaan. Dat lijkt mij een betere, verstandigere aanpak dan daarop een meerbelasting toe te passen.

Tenslotte wordt ook nog een aantal andere bijdragen voorgesteld, onder meer inzake het tijdskrediet.

Mijnheer de voorzitter, dat is niet de weg die wij moeten bewandelen. Echt waar. Dit zou fout zijn voor ons land. Het zou een verkeerd signaal zijn voor al degenen die in ons land werken, sparen en consumeren, want het slaat op al deze elementen. Neen, wat wij moeten doen, is voortzetten wat wij de voorbije jaren hebben gedaan. Dat is de begroting in evenwicht houden en, ook al is dat moeilijk, alle mogelijke ruimte samenbrengen om toch die lastenverlagingen te doen die zich opdringen. Tegelijk moeten wij aanpassingen aan de welvaart en aan de uitkeringen doen. Het een gaat immers niet zonder het ander. Als men denkt dat men de koopkracht op peil kan houden door alleen lastenverlagingen door te voeren en tegelijk sociale uitkeringstrekkers in de kou te laten staan, dan is men ook verkeerd. Koopkracht is essentieel in de economie en zeker in de Belgische economie die voor het overige uiteraard grotendeels van de export afhankelijk is.

Dan is de uiteindelijke kritiek op de hervormingen die wij hier naar voren hebben gebracht, de kritiek op de 200 miljoen aan maatregelen inzake de sicavs en de beveks. Men zegt dat men hiermee de spaarders pakt. Excuseer! De maatregelen inzake de beveks en sicavs hebben niets te maken met het bericht dat men eerst trachtte te verspreiden, namelijk dat wij aan de spaarboekjes en het pensioensparen zouden raken. Ik kom daar straks nog op terug. Waar het over gaat zijn kapitalisatiefondsen waarvan een groot deel vastrentend is, dus in obligaties. Er is ook een deel dat niet vastrentend is. Dat is juist. Daarom hebben wij gezegd dat wij dit zullen behandelen zoals een obligatie. Niet meer of niet minder. Er bestaan dus ook kapitalisatiefondsen die zullen ontsnappen aan de maatregel omdat zij meer risicodragend kapitaal vertegenwoordigen dan degene die gevisieerd zijn. Over die punten gaat het: 200 miljoen. En wat staat daar tegenover?

Mijnheer de voorzitter, ik geef toe dat als ik mag kiezen om een tekort te dekken, ik de beveks nog wat zou laten bestaan, want dat is een product dat veel mensen gebruiken. Er is echter ook de andere kant van de medaille. Wat doen wij immers met de spaarboekjes? Dat is namelijk een dubbele belastingvrijstelling geven. Men heeft nu dus twee belastingvrijstellingen per gezin. Dat is niet in de discussie aangehaald. Voor de gewone mensen, voor de kleine spaarder is er een belastingvrijstelling van 3.100 euro aan vrijgestelde interesten. Dat is wat nu doorgevoerd is, wat nu van tel is.

Ten tweede, wat doen we, mijnheer de voorzitter, met het pensioensparen? Waarover gaat het, collega's? Niet 1 miljoen, mijnheer Daems, maar 1,6 miljoen Belgen hebben een

pensioenspaarrekening. Voor hen gaan we de 610 euro fiscale aftrek optrekken tot 780 euro. Concreet betekent dat voor een gezin gemiddeld 128 euro bijkomende belastingvermindering op jaarbasis, vanaf de inkomens van 2005.

Ten slotte, in de tweede pijler gaan we van 16,5 naar 10 procent.

Quand j'entends quelqu'un dire que c'est une attaque contre les épargnants, ce n'est pas juste! On se concentre sur un produit spécifique car il existait une inégalité par rapport aux obligations. On ne s'attaque pas à d'autres fonds de placement dirigés vers le capital à risque et vers les investissements. De plus, nous prenons un nombre de mesure très important sur les livrets d'épargne, l'épargne-pension ou encore le deuxième pilier pour lesquels nous diminuons la fiscalité.

Je demande simplement à tous ceux qui s'occupent de ces matières de décrire la situation telle qu'elle est réellement et pas seulement de faire peur aux gens qui, par leur épargne, soutiennent notre économie et nos entreprises.

Het is absurd te beweren dat dit een aanslag op de spaarders betekent! Wij concentreren ons op een specifiek product dat van de obligaties verschilt. Wij viseren echter niet de andere beleggingsfondsen die op risicokapitaal en investeringen zijn gericht. Bovendien nemen wij belangrijke maatregelen met betrekking tot de spaarboekjes, het pensioensparen of de tweede pijler, waarvoor wij de belastingen verlagen.

Ik vraag de bevoegde personen om de werkelijke toestand te schetsen en de gewone man geen angst aan te jagen. Via zijn spaargeld steunt hij immers onze economie en onze bedrijven.

Men moet zeker niet, mijnheer de voorzitter, argumenten gebruiken die men 's morgens gehoord heeft in de trein, zoals de heer De Crem heeft gedaan, als men met een auto van het Parlement naar hier is gekomen. Dat lijkt mij niet juist. (*Applaus*)

M. De Crem nous explique ce qu'il a soi-disant entendu dans le train, alors qu'il a rejoint l'hémicycle à bord d'une voiture du Parlement.

(...): (...)

04.50 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Het was maar om te lachen!

04.51 **Pieter De Crem** (CD&V): Voorzitter, ik heb gezegd dat het gehoord werd in de trein.

Ten tweede wil ik nog iets zeggen. Wat heb ik hier van u gehoord? U heeft gezegd dat er over de maatregelen overleg is gepleegd met de Gemeenschappen en Gewesten en ook met de Vlaamse minister-president. Wel, ik kan u formeel zeggen – en dat is iets anders – dat ik namens de Vlaamse minister-president mag zeggen dat op geen enkele wijze met u daarover werd overlegd. Het enige dat er gezegd is, is dat u daar misschien ooit wel eens over zou kunnen praten. Dus het feit is dat u hier hebt gezegd op wat ik heb gevraagd, namelijk wat het onderpand is van heel uw Generatiepact, dat dit de onderhandelingen met de Gewesten zijn. In elk geval is uw onderpand nog niet gegarandeerd door het Vlaams Gewest en de Vlaamse Gemeenschap, want de minister-president heeft gezegd dat hij daaromtrent met u geen enkele afspraak heeft gemaakt!

04.51 **Pieter De Crem** (CD&V): J'ai dit que de tels propos ont été entendus à bord du train. Le premier ministre a soi-disant consulté les Communautés, les Régions et le ministre-président flamand. Je peux affirmer formellement et au nom de ce dernier que la concertation avec le premier ministre n'a eu lieu à aucun moment. La seule chose qui ait été convenue est que le premier ministre pourrait éventuellement venir en discuter un jour avec ces instances. Le contrat de solidarité est conditionné par les négociations avec les Régions, et en ce qui concerne la Région flamande, n'est pas encore garanti. Le

ministre-président flamand n'a conclu aucun accord avec le premier ministre.

04.52 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Mijnheer de voorzitter, ik heb daarover niet minder dan vier lange vergaderingen gehad met de Gewesten, meer bepaald voor Vlaanderen met de minister van Arbeid, en dat is bij mijn weten nog altijd Frank Vandenbroucke en niet Yves Leterme. Voor mij volstaat het dat hij ook vindt dat we de goede richting uitgaan met die maatregelen.

04.52 **Guy Verhofstadt**, premier ministre: J'ai organisé quatre longues réunions avec les Régions à ce sujet. Pour le gouvernement flamand, c'est le ministre de l'Emploi, M. Vandenbroucke, qui assistait aux réunions. Il est suffisant pour moi que M. Vandenbroucke estime lui aussi que ces mesures vont dans le bon sens.

04.53 **Pieter De Crem** (CD&V): Ik wil wel iets zeggen na deze uitlokking, mijnheer de eerste minister. Ik zal het voorstel van minister-president Leterme volgen, namelijk dat hij via een communiqué bevestigt wat ik heb gezegd en dat u uit uw nek praat.

04.53 **Pieter De Crem** (CD&V): Je suivrai la proposition du ministre-président, qui suggère de confirmer par voie de communiqué que le premier ministre raconte n'importe quoi.

04.54 **Hendrik Bogaert** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, als ik het debat samenvat, dan hebben wij van de oppositie een lange opsomming gemaakt van belastingverhogingen die er geweest zijn en die opnieuw gepland worden.

04.54 **Hendrik Bogaert** (CD&V): L'opposition a énuméré une longue liste d'accroissements d'impôts alors que le premier ministre a énoncé une longue liste de réductions. Le bilan doit à présent être fait. La pression fiscale augmente et selon le premier ministre, cette augmentation est due à l'amnistie fiscale. D'après mes calculs, cette dernière a entraîné une augmentation de 0,15% du PIB, alors que la pression fiscale augmente de 0,2% et passe de 45,4 à 45,6%. Et le souhait d'appliquer le plus rapidement possible la pression fiscale moyenne européenne n'est ainsi toujours pas réalisé. Le premier ministre doit avoir l'honnêteté d'admettre qu'en 2006 non plus il ne fera pas grand-chose pour atteindre cette moyenne.

U pareert nu en zegt dat u een lange lijst hebt van belastingverlagingen die u hebt doorgevoerd. Nu, men moet gewoon de optelsom maken van die twee zaken: enerzijds de belastingverhogingen, anderzijds de belastingverlagingen. Als men die twee samenvoegt, komt men bij de belastingdruk. Die belastingdruk is gestegen.

De premier zegt dat de belastingdruk is gestegen omwille van de fiscale amnestie. Ik heb even berekend hoeveel dat is, de fiscale amnestie. Dat is 0,15% van het bruto binnenlands product. Als men de stijging neemt van 45,4% naar 45,6% is dat 0,2. Kan dat verklaard worden door de fiscale amnestie? Grotendeels, maar daarmee hebt u nog altijd uw programma niet gerealiseerd.

Ik dacht dat uw programma was, mijnheer de premier en beste VLD, om zo snel mogelijk naar het Europese gemiddelde te gaan op het vlak van belastingdruk. Als ik mij niet vergis, zijn dat minstens 4 procentpunten. Men knikt bevestigend.

Dat zijn minstens 4 procentpunten. Wees dan zo eerlijk, premier, om te zeggen dat u ook in 2006 niet te veel zult doen om naar dat Europees gemiddelde toe te gaan. Dat is de waarheid en niets dan de waarheid.

De **voorzitter**: Ik laat de premier hierop antwoorden en dan komt u voor uw punt. De premier antwoordt aan Bogaert en dan komt de heer Annemans.

04.55 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Mijnheer de voorzitter, ik kan slechts de cijfers geven die de OESO vandaag heeft gepubliceerd. Voor België is het inderdaad +0,2% in totaal, maar gelukkig nog altijd

04.55 **Guy Verhofstadt**, premier ministre: Je communique les chiffres publiés ce jour par

–0,6% ten opzichte van 2002, want toen hebben we de zwaarste fiscale druk bereikt. De belasting op het kapitaal is daarvoor volledig verantwoordelijk, namelijk met +0,4%, door twee elementen: de EBA – de Eenmalige Bevrijdende Aangifte – en de stijging van de successierechten, niet door het feit dat het tarief gestegen is, maar doordat er veel meer inkomsten zijn binnengekomen door de hervorming. Wat het andere element betreft, de arbeid, zeggen we toch altijd – unisono in de Kamer – dat de lasten op arbeid naar beneden moeten. Wel, wat zegt de OESO? Vorig jaar ging het over – 0,3% van het BBP op de personenbelasting en –0,4% op de sociale bijdragen. Dat wil zeggen dat de fiscale en parafiscale druk op de factor arbeid met –0,7% gedaald is.

Is dat voldoende? Neen, we moeten verder en we hopen op dat vlak op uw steun te mogen rekenen.

De **voorzitter**: Mijnheer Bogaert, u komt binnen een kwartier nog terug aan het woord. Ik ga de heer Annemans laten onderbreken. Mijnheer Annemans, over een ander onderwerp.

04.56 Gerolf Annemans (Vlaams Belang): Ik wil toch opheldering over iets dat erg belangrijk is, namelijk die toezegging van Leterme. Nu komt de heer De Crem – hij beweert zelfs dat het namens Leterme is – zeggen dat er toch nog een probleem zou kunnen zijn en dat die toezegging niet definitief is. Voor één keer denk ik – une fois n'est pas coutume – dat Verhofstadt gelijk heeft.

04.57 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Over de bijdrage aan de schuldafbouw of over het Generatiepact? Ik denk dat de heer De Crem het hier niet heeft over het punt waar u over spreekt. U hebt iets gehoord, mijnheer Annemans, maar het zit toch heel ver. Dat neem ik aan.

Daar ging het eigenlijk bij de heer De Crem niet over. De heer De Crem betwist niet dat er een instemming is, in het overlegcomité gegeven, met de schuldafbouw door de verschillende regio's. Dat is geen probleem. Hij betwist dat er een instemming is met het Generatiepact, namelijk de maatregelen met betrekking tot de eindeloopbaan. Daarover heb ik aan de heer De Crem gezegd dat wij vier vergaderingen – vele uren van onderhandelen – achter de rug hebben met de verschillende ministers van Arbeid en dat daar voor de Vlaamse regering minister Vandenbroucke aanwezig was. Ik mag zeggen dat dit in een heel positieve, opbouwende ingesteldheid is verlopen.

De **voorzitter**: Mijnheer De Crem, op dat punt? Mijnheer de eerste minister?

04.58 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Ik wil eindigen met een laatste punt, mijnheer de voorzitter. Men heeft hier gezegd dat deze regering de zelfstandigen in de kou laat staan.

Ten eerste, de maatregelen van Oostende hebben geen betrekking op de zelfstandigen. Dat is onjuist. Ik wil dat rechtzetten. Die maatregelen hebben daar ook betrekking op. Het gaat over beide categorieën.

Het statuut van de medewerkende echtgenoot werd tot stand gebracht. Men kan discussiëren of dat voldoende is en of dat gemakkelijk is gegaan. Neen, het is niet gemakkelijk gegaan, maar

l'OCDE. La Belgique enregistre effectivement une hausse de 0,2%, mais aussi une baisse de 0,6% par rapport à 2002. La DLU et l'accroissement des recettes provenant des droits de succession ont entraîné une hausse de 0,4%. La pression fiscale et parafiscale sur le travail a diminué de 0,7%. Nous comptons sur votre soutien pour poursuivre ce mouvement à la baisse.

04.56 Gerolf Annemans (Vlaams Belang): Je veux la clarté à propos de l'engagement de M. Leterme. Selon M. De Crem, il pourrait se poser un problème.

04.57 **Guy Verhofstadt**, premier ministre: M. De Crem ne parle pas de la même chose que M. Annemans. Le problème ne concerne pas la réduction de la dette mais bien l'approbation du pacte de solidarité entre les générations. J'ai longuement négocié avec les Régions à ce propos; la Région flamande était représentée par M. Vandenbroucke.

04.58 **Guy Verhofstadt**, premier ministre: Les mesures décidées à Ostende sont aussi favorables aux indépendants. La mise au point du statut du conjoint aidant n'a pas été simple, mais ce statut existe bel et bien. Les pensions des indépendants seront également ajustées chaque année. En 2006, 20 millions d'euros du surplus de la sécurité sociale des indépendants seront affectés à

het is er tenminste.

Er zijn elk jaar pensioenaanpassingen, voor de werknemers, maar ook voor de zelfstandigen.

Ik kan bevestigen, mijnheer de voorzitter, dat er in het jaar 2006 van het overschot dat er bestaat binnen het stelsel van de sociale zekerheid van de zelfstandigen, 20 miljoen zal gebruikt worden om eindelijk iets te doen wat eigenlijk al veel langer had moeten gebeuren. Ik wil daarvoor zelfs een groot stuk van de schuld op mij nemen. De kleine risico's voor de zelfstandigen zouden in de verplichte ziekteverzekering opgenomen worden omdat het niet meer van onze tijd is dat mensen tegen zogenaamde kleine risico's, die in feite allemaal gewone en grote risico's zijn van het leven, niet beschermd zijn.

Zowel minister Laruelle als minister Demotte hebben de plannen klaar om geleidelijk aan - het zal geleidelijk aan gebeuren - stappen in die richting te zetten. Ook dat is een punt dat zal gerealiseerd worden.

Collega's, uiteraard zijn er in zo'n federale beleidsverklaring punten die voor verbetering vatbaar zijn, die kritiek kunnen opleveren. De richting die wij inslaan, is echter duidelijk. De hervormingen die wij doorvoeren, zijn diepgaand, maar redelijk. Ik hoop en ik verwacht dat wij na het tweede deel van het debat daarvoor het volle vertrouwen van de fracties zullen krijgen.

De **voorzitter**: Graag verleen ik nu, met afspraak met de heer De Crem, het woord aan de heer De Grootte.

04.59 Pieter De Crem (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik zou graag nog even het woord nemen.

De **voorzitter**: Doet u maar vanop uw bank. U hebt het recht om het woord te nemen, maar is het een onderbreking of een rede?

04.60 Pieter De Crem (CD&V): Mijnheer de voorzitter, het is een repliek.

De **voorzitter**: Als ik dat toelaat, dan moet ik de andere sprekers ook een tweede keer het woord geven.

04.61 Gerolf Annemans (Vlaams Belang): Mijnheer de voorzitter, als de eerste minister beslist om tussentijds het woord te nemen in een debat, voor het gedaan is, dan moet u aanvaarden dat de heer De Crem wil repliceren. Het Parlement heeft het laatste woord.

l'intégration progressive des petits risques des indépendants dans l'assurance-maladie obligatoire.

Certains éléments de la déclaration de politique générale sont certes perfectibles, mais les réformes que nous mènerons sont raisonnables et fondamentales. C'est pourquoi j'espère obtenir la pleine confiance des groupes politiques.

04.61 Gerolf Annemans (Vlaams Belang): Si le premier ministre souhaite donner une réponse intermédiaire, le président doit également accepter que cette réponse fasse l'objet de répliques.

De **voorzitter**: U hebt daar een punt. Dat is juist. Mijnheer De Crem, u krijgt kort het woord voor een soort van intermediaire repliek.

(...)

04.62 Gerolf Annemans (Vlaams Belang): Vroeger repliceerde hij aan het einde van het debat.

De **voorzitter**: We hebben nu al jaren spankracht gebracht: eerst de fractieleiders, dan de eerste minister en vervolgens de sprekers van de tweede ronde. Dat is niet nieuw.

04.63 Servais Verherstraeten (CD&V): (...)

De **voorzitter**: Mijnheer Verherstraeten, het is eenmalig.

04.64 Pieter De Crem (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik zou willen voorstellen dat u ook hiervoor het Reglement verandert. Net zoals van artikel 106 zullen wij daar dan ook vanaf zijn.

Mijnheer de voorzitter, ik ga kort repliceren op de drie punten die de eerste minister als indicatoren heeft aangehaald, met name de groei, het begrotingstekort en de investeringen.

Wat de investeringen betreft, zou ik terug tot de essentie en de waarheid willen komen. Wat is die waarheid? Die waarheid is dat wij niet langer in de top-25 van de favoriete landen van de buitenlandse investeerders staan. Dat is nu eenmaal een waarheid. Het is een droevige waarheid, maar het is zo. Wij worden hoe langer hoe minder aantrekkelijk voor de Amerikaanse investeerders. In 1995 stonden wij op de 5de plaats, in 2003 was het de 10de plaats. Dat zijn de cijfers van de American Chamber of Commerce.

Nogmaals, het driejaarlijkse onderzoek van Agoria heeft aangetoond dat het totale investeringsbedrag van de technologiebedrijven - ik herhaal het nogmaals, dat zijn de autosector, de metaalproducten, de kunststoffen en de ICT en mechanica - teruggelopen is, mijnheer de eerste minister. In 2000 was dat 2,4 miljard euro en in 2004 was dat 1,83 miljard euro. Dat is dus een daling van 25% op 4 jaar tijd.

Dan komt u met een argument of met een soort verhaal waarbij u zegt dat uit een studie blijkt dat, samen met Groot-Brittannië, België het enige land is waar opnieuw is geïnvesteerd.

Dat België, met Groot-Brittannië, het enige land is waarin in het vorige kwartaal of semester is geïnvesteerd moeten we nuanceren. Er is – helaas – geherinvesteerd. Uw uiteenzetting was misleidend, het gaat immers niet om nieuwe investeringen, maar om herinvesteringen. Ze vallen op zich dus niet onder de noemer 'investeringen'.

Ten tweede is er het begrotingstekort. Alle commentatoren bevestigen de analyse van de CD&V: er is wel degelijk een structureel deficit van 1% van het BBP. Zelfs de zeer voorzichtige gouverneur van de Nationale Bank, de heer Quaden, heeft dit onlangs verklaard: er is een structureel tekort ten belope van iets meer dan 1% van het BBP. Eigenlijk is het begrotingsevenwicht waarover u het heeft dus misleidend.

Andermaal pakt u dat aan met eenmalige maatregelen: een soort budgettaire overlevingsboei voor deze legislatuur. Voor de begroting van 2007 moeten we volgens de Hoge Raad van Financiën een begrotingsoverschot hebben van 0,3% van het BBP. Dat is binnen anderhalf jaar. U wuift dat weg, maar ik geef enkel de vaststelling van de Hoge Raad van Financiën.

Ten slotte is er de Belgische economie en haar groei. U zegt dat de economie al 12 kwartalen groeit. Die vaststelling is op zich correct, maar u heeft nagelaten een en ander te vermelden.

Ten eerste, aan die 12 kwartalen gemiddelde groei van de Belgische

04.64 Pieter De Crem (CD&V): Nous ne figurons plus au classement des 25 pays les plus appréciés des investisseurs étrangers. Selon les chiffres de "l'American Chamber of Commerce", nous occupons la cinquième place de ce classement en 1995 et la dixième en 2003. L'enquête triennale menée par Agoria montre que le montant global des investissements des entreprises technologiques a régressé de 25% sur une période de quatre ans. Selon le premier ministre, une étude indique qu'au cours du trimestre dernier, la Grande-Bretagne et la Belgique ont été les seuls pays à accueillir des investissements. Or il s'agit de réinvestissements et non de nouveaux investissements.

Tous les commentateurs confirment la justesse de la thèse du CD&V selon laquelle il y aurait un déficit structurel de 1,1 % du PIB. Même le gouverneur de la Banque Nationale - un homme prudent, pourtant - abonde dans notre sens. Une fois de plus, le gouvernement décide de prendre des mesures ponctuelles pour résoudre les problèmes mais ces mesures uniques ne représentent qu'une bouée de sauvetage budgétaire, valable uniquement pour la législature en cours. Selon le Conseil supérieur des Finances, le budget 2007 devrait présenter un excédent de 0,3% du PIB.

Il est exact que l'économie belge croît depuis pas moins de douze trimestres. Mais le premier ministre oublie de dire que ces douze trimestres ont été précédés de beaucoup d'autres caractérisés par une faible croissance, y compris lorsqu'il assumait lui-même des responsabilités gouvernementales. Quand il y a eu d'abord une baisse, il est très facile de remonter la pente. De

economie gingen nog veel meer kwartalen van lagere groei vooraf, ook onder uw regeringsverantwoordelijkheid. Het is natuurlijk erg gemakkelijk om terug te keren als men tot op een bepaald niveau gezakt is. U zei echter dat we pech hadden door de internationale context.

Ten tweede, de relatief hogere Belgische groei werd hoofdzakelijk gedragen door de consumptie van de overheid, dat heeft ook de Nationale Bank vastgesteld. Dat is een ongewone evolutie, maar blijkbaar is de Nationale Bank van geen tel meer voor de regering Verhofstadt II. Het is een bijzonder eigenaardige en op termijn onhoudbare situatie waarmee rekening moet worden gehouden.

Ten derde, uw triomfantelijke woorden zinderden nog na toen bleek dat de Belgische economische groei op jaarbasis in het eerste kwartaal van 2005 een – weet u nog wat u zei? – ‘lichte krimp’ had ondergaan. Het is dus duidelijk dat, zelfs met die achtereenvolgende kwartaalgroei, onze economische groei weer stevig onder het Europese gemiddelde zat. Enkel Italië en Nederland hebben in de rangschikking van 15 landen slechter gepresteerd.

Of u het nu graag hoort of niet, dat is de achterkant van uw redenering over de twaalf groeikwartalen.

Een eerste vaststelling na het debat en de repliek van de eerste minister is dat ik de eerste minister vroeger al beter heb geweten. Hij was verdienstelijk maar onvoldoende. Na zijn repliek is het echt onvoldoende. Om het in de taal van Molière te zeggen: C'est nettement mieux, mais c'est nettement insuffisant.

04.65 Marie Nagy (ECOLO): Monsieur le président, j'ai écouté avec beaucoup d'attention la réponse du premier ministre ainsi que les interventions de MM. Daems et Giet.

J'ai ainsi assisté à une espèce de "célébration" de ceux qui ont à la fois la possibilité de travailler, de payer des impôts, ou moins d'impôts, de pouvoir plus ou moins bien épargner selon les modalités offertes. Et à côté de cela, un élément enthousiasme M. Daems et le premier ministre: c'est la Belgique qui gagne et tant mieux.

Toutefois et c'est là que l'on constate un déséquilibre flagrant, cela ne fait qu'élargir l'écart entre ceux qui peuvent effectivement payer moins d'impôts, bénéficier des déductibilités fiscales, épargner pour l'avenir et les autres citoyens qui connaissent des difficultés. Ces personnes, monsieur Cortois, n'habitent pas de belles villas à Knokke et n'utilisent que les transports en commun. Ces gens ont vu, depuis une dizaine d'années, diminuer leur niveau de vie d'environ 20%. Et, aujourd'hui, vous leur proposez un rattrapage non pas de 2,2% du PIB, mais 0,5 voire 1% du PIB si leur situation est vraiment problématique. De plus, je suis choquée: pour atteindre cet objectif, une partie de la déclaration gouvernementale est consacrée, monsieur Van der Maelen, à la fraude sociale, au fait que les gens ne veulent pas travailler, etc. Il faudrait pourtant accepter, par exemple, qu'une femme de 45 ou 47 ans qui perd son emploi, ce pour diverses raisons, ne retrouvera pas de travail. Je pourrais vous citer de nombreux cas. Le taux d'activité des femmes appartenant à cette tranche d'âge est de 30%. D'aucuns pourraient estimer que cette problématique n'est pas importante en termes de chiffres au niveau

plus, la croissance plus vigoureuse que nous connaissons aujourd'hui est essentiellement portée par la consommation publique, ce qui est inhabituel et intenable. La Banque Nationale l'a constaté mais elle ne compte visiblement pas aux yeux du gouvernement actuel. Au demeurant, la croissance économique belge s'est ralentie légèrement sur base annuelle au cours du premier trimestre de 2005. Seuls l'Italie et les Pays-Bas ont été plus mal placés au classement des quinze pays. C'est vraiment insuffisant.

04.65 Marie Nagy (ECOLO): Sommige sprekers prijzen wie de mogelijkheid heeft te werken, belastingen te betalen en te sparen. Ze worden door de heer Daems en de eerste minister op enthousiasme onthaald. België vaart er wel bij. Wat echter met de rest van de bevolking, die op tien jaar tijd 20 procent van zijn welvaart moest inleveren? Voor hen komt er een inhaalbeweging van 0,5 of in het beste geval 1 procent!

Iedereen heeft het over de fiscale fraude en over het feit dat de mensen niet willen werken. Feit is echter dat een vrouw van 45 die haar job verliest geen andere job meer vindt. Men kan van oordeel zijn dat dit probleem van ondergeschikt belang is voor de cijfers op het internationale vlak, maar volgens mij moet er rekening mee worden gehouden om een goed beleid te kunnen voeren.

international. Pour ma part, j'estime que l'objectif d'une politique n'est pas seulement d'avoir un budget en équilibre, mais aussi de mener de bonnes politiques.

Mais il me semble que vous ne voyez pas les choses sous cet angle et que les collègues socialistes sont assommés – peut-être par d'autres affaires; on n'en sait rien. Leur rôle est pourtant de défendre une notion de lutte contre la fracture sociale, or celle-ci est fortement entamée. Cela m'inquiète.

Par ailleurs, je reviens sur la question de l'énergie.

Vous ne semblez pas estimer l'enjeu énergétique à sa juste valeur. La Grande-Bretagne a un objectif de réduction des gaz à effet de serre de 50%. Quel est l'objectif de la Belgique? Atteindre péniblement les objectifs de Kyoto. Or, ce secteur est une mine potentielle de création d'emplois, de recherches technologiques. L'Allemagne l'a fait. Vous le savez! Le gouvernement allemand a conclu un pacte avec les patrons et les syndicats pour créer de la richesse autour de la question énergétique. C'est ce qui manque dans votre proposition.

Pour le reste, c'est d'un classique que Mme Thatcher, en son temps, n'aurait pas du tout renié.

04.66 Gerolf Annemans (Vlaams Belang): Mijnheer de voorzitter, sommigen van mijn collega's zullen dieper ingaan op de technische aspecten in de repliek van de eerste minister. Ik heb in zijn repliek echter helemaal niets gehoord dat mij ertoe zou aanzetten mijn algemene politieke inleiding aan te passen. Voor het overige verwijs ik naar mijn collega's. De echte leugens heb ik onmiddellijk weerlegd.

Die toestand lijkt de socialisten wel koud te laten, maar hun houding is misschien door andere dossiers ingegeven...

U schijnt niet te beseffen wat er in de energiesector op het spel staat. Daardoor neemt u niet de gepaste maatregelen. Groot-Brittannië wil de uitstoot van de broeikasgassen met de helft verminderen. De Duitse regering onderhandelt met de werkgevers en de vakbonden om samen naar een oplossing voor het energievraagstuk te zoeken. België is al tevreden als het met de hakken over de sloot de Kyoto-doelstellingen haalt. Uw antwoord bevat de alom bekende remedies waarop zelfs mevrouw Thatcher trots zou zijn.

04.66 Gerolf Annemans (Vlaams Belang): Je n'ai rien entendu qui puisse m'inciter à adapter mon introduction politique générale. J'ai immédiatement réfuté les véritables mensonges et je vous renvoie à mes collègues pour les détails techniques.

De **voorzitter**: De volgende sprekers zijn de heren De Groote, Hasquin en T'Sijen, mevrouw Dieu en de heren Goyvaerts en Cocriamont.

Ik zal misschien een vijftal minuten onderbreken om de namiddagvergadering te sluiten en de avondvergadering te openen, maar ik schors niet voor het avondmaal. Vanaf 18.30 uur is het koud buffet open.

04.67 Patrick De Groote (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, dames en heren ministers, collega's, de heer De Crem had het daarnet over de repliek van de heer Verhofstadt en ik zou willen zeggen dat ik de heer Verhofstadt nog nooit zo opgewonden heb gehoord. Daarom zou ik willen starten, collega's, met zijn poëtische en zijn realistische kant te benadrukken. Misschien is het u ook opgevallen toen u de beleidsverklaring kreeg. Het eerste deel stemde mij tot nadenken en ik dacht onmiddellijk aan een perfecte dichtbundel wanneer men zo de lay-out bekeek. Daarom, als u het mij toestaat, lees ik u voor uit de beschouwingen van Guy, mijmeringen van een bezorgde eerste minister, met als titel "Bedachtzaam maar vastberaden". "De wereld verandert razendsnel. Mensen zijn daarover bezorgd. Ze voelen zich onzeker over de toekomst. Ik begrijp die bezorgdheid, maar dat betekent niet dat we ons mogen laten leiden door angst, want angst is een slechte raadgever. Wat we nu moeten doen, is de toekomst voorbereiden, ons doel voor ogen houden en vastberaden aan oplossingen werken. Het doel is duidelijk: onze welvaart voor de toekomst vrijwaren. Het

04.67 Patrick De Groote (N-VA): La première partie de la déclaration de politique générale ressemble à un recueil de poésies traduisant les inquiétudes du premier ministre. Je suis heureux qu'il soit revenu sur terre et qu'il ait quitté le monde virtuel de sa précédente déclaration de politique générale.

La prétendue croissance économique n'est pas durable. Elle se fonde sur l'appétit de consommation de l'État ainsi que sur la hausse rapide du niveau des stocks des entreprises. Durant le premier trimestre de 2005,

middel daarvoor is hervormen, bedachtzaam maar vastberaden”.

Ik zou zeggen, welkom terug op aarde, mijnheer de premier, blij dat u terug bent uit uw virtuele wereld waar uw vorige beleidsverklaringen gemaakt werden, terug met beide voeten op de grond.

Het is voor mij onmogelijk in dit korte tijdsbestek een analyse, collega's, te maken van de werkelijke economische situatie, het programma van deze regering te evalueren en dan nog eens eigen voorstellen te formuleren. Voor het gevoerde economisch beleid verwijs ik dan ook naar een artikel in Knack, “De zeven leugens van Verhofstadt”. Dat zijn niet mijn woorden, het is een duidelijk citaat. Ik sta echter wel achter de inhoud van het artikel, dat zegt dat de economische groei gebaseerd is op de consumptiedrift bij de overheid zelf en op de snelgroeiende voorraden van de bedrijven. Het was dus duidelijk geen duurzame groei. In het eerste kwartaal van 2005 is de Belgische economie op jaarbasis gekrompen. De belastingdruk is, wat men er ook van zegt, gestegen. OESO-cijfers tonen ondubbelzinnig aan dat de belastingdruk in België sinds 2000 gewoon is blijven stijgen.

De geplande verlaging van de personenbelasting werd slechts gedeeltelijk doorgevoerd. Het Zilverfonds – het werd reeds aangekaart – is een lege doos. Er is nog steeds geen structureel begrotingsevenwicht.

De voorstellen in het kader van de eindeloopbaan geven een voorzichtige aanzet maar geen afdoende antwoorden op de uitdaging van de vergrijzing. Wie de conclusies van de studie van de commissie over de vergrijzing heeft gelezen, weet dat een hogere werkgelegenheidsgraad en minder overheidstekorten nodig zijn om de budgettaire kosten van de vergrijzing te kunnen opvangen. We hebben gisteren kunnen zien hoe het voluntarisme van de eerste minister omslaat in koudwatervrees als het gaat om minder populaire maatregelen.

De ondernemingsgraad in Vlaanderen van 8,9% ligt onder het Europees gemiddelde van 9,4%. In die zin is het absoluut noodzakelijk – er is hiervoor reeds een lans gebroken – dat zelfstandigen een beter statuut krijgen. Opnieuw bevat deze regeerverklaring een paar schuchtere stappen in de goede richting. Voor de N-VA blijft het onvoldoende. We vragen dat werknemers zich makkelijker zouden kunnen omschakelen tot zelfstandigen, zonder daarbij pensioenrechten als werknemer te verliezen. Werknemers maken of durven de overstap niet maken omdat het niet lonend is of omdat het te veel risico's inhoudt door verlies van allerhande rechten. Omgekeerd moet ook de overstap van zelfstandige naar het werknemersstatuut eenvoudiger worden. Het meenemen van ervaring in de vorm van anciënniteit is in dit kader een goede maatregel.

Voor de tewerkstelling heeft de regering maar liefst 66 maatregelen uitgewerkt. Ik zou zeggen een allegaartje, een tutti frutti van maatregelen en ideeetjes. Gisteren heeft de premier ze niet allemaal voorgelezen. Ik begrijp thans waarom. Bij het lezen ervan komt men tot de vaststelling dat ze bol staan van verplichtingen en betuttelingen. Hetgeen verlaten was in het Rosetta-plan wordt met de startbaanverplichting opnieuw binnengeloodst. De bedrijfsleiders moeten zich evenwel absoluut niet ongerust maken. Ze worden

l'économie belge a connu un ralentissement si l'on extrapole ces données à l'ensemble de l'année. La pression fiscale n'a cessé de croître depuis 2000, comme le montrent les statistiques de l'OCDE. L'abaissement qui avait été prévu pour l'impôt des personnes physiques n'a été qu'en partie concrétisé. Le Fonds de vieillissement est une coquille vide, et le budget n'a toujours pas trouvé d'équilibre structurel.

Les propositions relatives à la fin de carrière constituent une amorce prudente mais ne constituent pas des mesures structurelles pour faire face au vieillissement. Pour cela, il faut un degré d'emploi plus élevé et moins de déficits publics.

Le taux d'entreprise en Flandre est inférieur à la moyenne européenne. C'est pourquoi il faut un meilleur statut pour les indépendants. Les travailleurs doivent pouvoir accéder plus facilement au statut d'indépendant et inversement, sans perte de droits à la pension dans un sens et avec l'apport de l'expérience et de l'ancienneté dans l'autre.

En matière d'emploi, le gouvernement a imaginé un fourre-tout de 66 mesures et idées, truffé d'obligations et de tracasseries. Il introduit ainsi la personne du consultant en diversité. Est-elle censée accroître la productivité? Le gouvernement a-t-il calculé les charges administratives inhérentes à ce pacte?

La Belgique reste la championne du monde des charges salariales. Les 960 millions de réductions proposées sont répartis entre les prochaines années. Seuls les impôts sont calculés par année budgétaire.

Le premier ministre admet aujourd'hui qu'il majore les impôts à charge du petit épargnant. Le petit épargnant sera le dindon de

bijgestaan door een leeftijds- of een diversiteitsconsulent. Wat is een diversiteitsconsulent? Ik heb de site "stop de betutteling" bezocht en er een nota van de heer Dedecker gezien. Ik ben hondendrolzakkencontroleurs tegengekomen, mazouttankpolitie, reclameasbaktoezichters – iets voor de heer Demotte – maar heb tevergeefs gezocht naar wat ik zocht, met name de diversiteitsconsulent.

Moet dat de productiviteit in de bedrijven verhogen? Bij de Rode Duivels speelt ook een diversiteitsconsulent mee, naast de veiligheidscoördinator en de spelmanager en iemand die achter de bal loopt.

Ik vraag mij bovendien af of men heeft berekend hoeveel administratieve lasten dit Pact met zich meebrengt, onder meer voor de preventieve leeftijdsbewuste personeelsbeleidsplannen.

Verder heeft men nog een betutteling door een prijs voor de beste ondernemer van de klas, uitgereikt in overleg tussen regering en sociale partners. Ik had ernstiger maatregelen verwacht.

Collega's, België is nog altijd de wereldkampioen van de loonlasten. Ook hier wordt door de regering een aanzet gegeven. De voorgestelde 960 miljoen lastenverlagingen betreffen echter niet alleen 2006, maar worden uitgesmeerd over de volgende jaren. Het zijn enkel de belastingen die per begrotingsjaar worden berekend. De lastenverlagingen worden telkens gespreid.

Ik moet evenwel toegeven dat u er dit jaar voor uitkomt de belastingen voor de kleine spaarder te zullen verhogen. U had het de vorige jaren steeds over de belastingverlaging voor de consumenten terwijl de belastingdruk in werkelijkheid bleef stijgen. Daar komt nu de belasting voor de kleine spaarder bij, die heel zeker wordt getroffen door deze maatregelen.

U hebt daarnet in uw repliek gezegd dat u ook nog andere maatregelen hebt genomen ten voordele van deze kleine spaarder. Er zijn echter heel veel mensen die bijvoorbeeld duizend euro in een fonds stoppen, terwijl de rijken dat doen met een miljoen euro. Ik kan u zeggen dat zij allebei gezien zijn. De kleine spaarder is gezien en de tweede groep zal gaan zien, al zal dat dan wel in het buitenland zijn.

Wat de herfinanciering van de sociale zekerheid betreft, durven wij voor te stellen om, in plaats van bijkomende middelen vast te leggen voor de sociale zekerheid, de kinderbijslagen en de gezondheidszorg in zijn geheel uit de bruto loonkost te halen en te laten betalen door de algemene middelen.

In het Marshall-plan van Wallonië wordt de geneesmiddelenindustrie een van de vijf economische takken om te koesteren genoemd. Op het federaal niveau wordt het door minister Demotte aanzien als een melkkoe met onder meer sinds dit jaar een omzettaks van 5,5% of ongeveer 190 miljoen euro, en nu nog met een bijkomende voorafname. Mijn vraag is dan ook of het Waalse Marshall-plan een compensatie is voor de economische wurgings op het federale niveau.

U stelt dat de begroting reeds zeven jaar op rij in evenwicht is en u bent daarop terecht fier. Ik zeg echter dat zij niet structureel in

la farce cependant que les nantis mettront leur argent à l'abri à l'étranger.

Nous proposons de financer les allocations familiales et les soins de santé avec les moyens généraux.

L'industrie pharmaceutique fait office de vache à lait au niveau fédéral. Le plan Marshall wallon, qui la considère comme un secteur à choyer, constitue-t-il la compensation de l'étranglement économique au niveau régional?

Structurellement, le budget n'est pas en équilibre. Il comprend de nombreuses mesures non récurrentes et le solde primaire évolue à la baisse. La croissance économique de l'an dernier ne reposait que sur la croissance de la consommation publique.

Les socialistes soutiennent que la possession d'une maison constitue la meilleure des pensions. Il est dommage que les pouvoirs publics semblent considérer les choses différemment en ce qui les concerne. Ce gouvernement aliène son patrimoine pour le prendre en location ensuite. Là encore, le prochain gouvernement se verra présenter la facture.

Notre lourd appareil administratif ne maîtrise pas la vague des TIC. Le personnel des services publics doit être dégraissé d'urgence et les effectifs des différents services doivent procéder facilement entre eux à des mutations.

Heureusement, le secrétaire d'Etat Van Quickenborne ajoute une note positive à ce sombre tableau en prévoyant une baisse des charges administratives d'environ 25%. Mais il reste un long chemin à parcourir. On a parfois l'impression que le gouvernement s'est attelé à un travail de Sisyphe puisque de nouvelles charges s'ajoutent sans arrêt comme par

evenwicht is. Waarom is er geen structureel evenwicht? In de eerste plaats zijn er weer te veel eenmalige maatregelen en in de tweede plaats daalt het primair saldo van jaar tot jaar.

Nu kondigt de eerste minister aan dat de primaire uitgaven slechts met 0,3% zullen stijgen. Dat was nodig. De afgelopen jaren was de economische groei enkel gebaseerd op de groei van de overheidsuitgaven. De belastingverhogingen van vorig jaar – ik heb het dan over de taksen op de benzineproducten – hebben de inflatie aangewakkerd. De inkomsten volgden onmiddellijk. De indexsprong is echter gevolgd en de inflatie werd berekend op 4% tegen 1 januari 2006. De factuur van de belastingaftrekken wordt doorgeschoven, wees gerust, naar een volgende regering.

Eenzelfde scenario was er bij de verkoop van de overheidsgebouwen. De socialisten noemden, in het kader van het pensioendebat, het bezitten van een eigen huis het beste pensioen dat iemand kan hebben. Het is alleen maar spijtig dat men dat principe voor de Belgische overheid zelf niet toepast. Deze regering verkoopt haar patrimonium om het later weer te huren en zij stuurt de factuur daarvoor alweer door naar de volgende regering.

Collega's, waarvoor wij zowat overal in de internationale ranglijstjes slecht scoren, is de efficiëntie van het overheidsapparaat. Wij hebben in vergelijking met het buitenland een heel leger aan administratie en een hele administratie van een leger, als u begrijpt wat ik bedoel. Wij hebben een leger dat letterlijk en figuurlijk te vet is. Gelukkig wordt het nog ingezet in de oproepcentrales. Misschien kan men het ook beginnen in te zetten in de gevangenissen, zodat de cipiers hun vakantiedagen van 2003 eindelijk kunnen opnemen.

De wereld, collega's, is de afgelopen 30 jaar op het vlak van ICT enorm geëvolueerd. Alleen is het logge ambtenarenapparaat in België nog niet daaraan aangepast. Ik geef een voorbeeld. Wij hebben destijds genoeg personeel voor het Nationaal Instituut voor Statistiek aangeworven om ponskaarten te klasseren weliswaar, maar datzelfde instituut klaagt nu dat er geen personeel is om op de computer de statistieken en de analyses uit te werken.

Wat ik eigenlijk bedoel, collega's, is: er moet dringend werk gemaakt worden van een afslanking van het overheidspersoneel en van het flexibel uitwisselen van personeel tussen de diverse overheidsdiensten.

Er is wel een lichtpunt aan de hemel, al komt dat niet door minister Dupont van Ambtenarenzaken. Neen, die kan misschien op kosten van de overheid nog een studie bestellen over het onverklaarbaar oprukken van extreem-rechts in Charleroi. Het echte regeringswerk komt van de staatssecretaris. Inderdaad, de "Quick", als ik hem zo mag noemen, de staatssecretaris van Administratieve Lastenverlaging, zorgt voor een lastenverlaging van zo'n 25%. Het is mooi meegenomen.

De weg is echter nog zeer lang. Ik denk dat de staatssecretaris dat ook wel weet. Bovendien blijft het af en toe dweilen met de kraan open, want er komen steeds weer administratieve lasten bij. Ik noem als illustratie de terugbetaling van de professionele diesel. Na maanden van onduidelijke procedures, nieuwe registratienummers,

exemple le remboursement du diesel professionnel. Le fonctionnement du service de base n'est pas toujours garanti. Je me demande si la presse qui sert à imprimer les certificats médicaux est déjà réparée.

Dans son texte intitulé "Uit de loopgraven" (sortir de la tranchée), le premier ministre a exposé un programme en sept points mais, exception faite du démarrage des négociations d'adhésion avec la Turquie, il n'a abouti à rien de concret.

Le premier ministre reçoit avec un large sourire des champions comme Clijsters et Boonen mais il est grand temps qu'il marque lui-même des points et qu'il se comporte en responsable politique au lieu de jouer les maîtres de cérémonie.

Le gouvernement veut à nouveau attirer des capitaux vers la Belgique par le biais d'une banale déclaration libératoire. La proposition du gouvernement pour attirer à nouveau des capitaux vers la Belgique est toutefois hors de propos. Le vrai problème est que ce capital doit rester dans le pays.

Ensuite, le premier ministre veut, du moins selon sa lettre de Nouvel An, réformer la Belgique en réformant le Sénat. Cette question n'est toutefois pas pertinente et il serait préférable de carrément le supprimer. Voilà qui serait une économie substantielle ! Le chef de groupe du VLD a même déclaré au Sénat qu'il a souvent le sentiment d'être une machine à voter programmée.

J'espère que le premier ministre ne touchera pas à la réforme de l'État. Dans sa déclaration de politique générale, il n'en est en tout cas pas question. Il nous faut éviter une nouvelle ronde communautaire avec ses marchandages inhérents. En

administratieve rompslomp en veranderingen onderweg, heeft men eindelijk de weg gevonden naar de vereenvoudiging.

U hebt echter zelf eerst de chaos gecreëerd. Zelfs in eenvoudige zaken kan de basisdienstverlening niet gegarandeerd worden. Ik vraag mij af of de drukpers voor de doktersbriefjes al hersteld is. Vorig jaar moet het u de ogen uitgestoken hebben, mijnheer de minister, onder meer tijdens de beleidsverklaring, dat iedereen verwees naar het scharnierjaar 2004 uit de visietekst, of de gestileerde of geïnspireerde nieuwjaarsbrief van de heren Vandenbroucke en Vande Lanotte. Iedereen prees de analyse. Spijtig genoeg werd niets ervan uitgevoerd. U hebt dan maar zelf een nieuwjaarsbrief geschreven: "uit de loopgraven". U bracht een zevenpuntenprogramma naar boven, waaronder de goedkeuring van de Europese Grondwet en de start van de toetredingsgesprekken van Turkije tot de Europese Unie. Ik zal niet opnieuw beginnen over de bezieling van België, dat zelfs geen referendum durfde te houden, maar de buitenlandse staatsleiders wel schoffeerde voor hun falen.

Ik moet toegeven dat u de toelating aan Turkije om te onderhandelen over de Europese toetreding op de valreep hebt gehaald, mijnheer de premier, zij het dan wel met Brits voorzitterschap. Ik weet niet wat uw persoonlijke bijdrage of verdienste daarin was, maar u hebt het toch op de valreep binnengehaald. Ik vind dat dit zowat symbool staat voor uw beleid. U ontvangt breed lachend de Tom Boonens, de Clijsters en de Henins van deze wereld, soms met de Koning, soms niet, u laat zich omringen door winnaars, maar het is lang geleden dat u zelf nog eens hebt gescoord. U dreigt de protocolmeester van België te worden, in plaats van onze beleidsman.

Wat ik mij afvraag, is of u Henin en Boonen niet hebt kunnen overtuigen van het gunstige fiscale klimaat in België, waarover u altijd spreekt – u spreekt over vele belastingverlagingen – in vergelijking met de non-fiscaliteit in Monaco. De collega's in Wallonië hebben het al goed begrepen, want zij zullen daar ook kleine Monaco's oprichten met belastingvrije zones.

In deze beleidsverklaring komt dan het voorstel terug om het kapitaal terug te halen naar België, niet langer met een eenmalige bevrijdende aangifte, maar met een doordeweekse bevrijdende aangifte. Mijnheer de premier, het probleem is niet het kapitaal terughalen uit het buitenland, maar vermijden dat het naar het buitenland vloeit. Wie in Vlaanderen een bistrootje verkoopt moet 20% betalen en wie het overgrote deel van de energienutsvoorzieningen van België koopt, betaalt nul euro. In Frankrijk heft men een belasting op het kapitaal van personen die expatriëren, wij doen dat niet.

Mijnheer de minister, in uw nieuwjaarsbrief had u het als protocolmeester over de viering van België en de afwerking van België door de hervorming van de Senaat. Maar uw vice-premier heeft het tenminste gehad over de defederalisering van de werkgelegenheid, van het werkgelegenheidsbeleid, om de deelstaten de instrumenten te geven om hun toekomst te vrijwaren.

U hebt het over een hervorming om de hervorming, alsof bij een hervormde Senaat de divergenties tussen de arbeidsmarkten, de vraag naar fiscale autonomie, de discussie over de geluidsnormen, de onverklaarbare transfers enzovoort, verdwenen zouden zijn.

autre, tous les problèmes de la précédente réforme de l'État ne sont pas encore résolus, en particulier celui du jardin botanique de Meise. Une nouvelle ronde communautaire importante sera organisée en 2007. D'ici là, les Flamands devront se trouver en position de négociation solide.

Après des années d'euphorie, ce gouvernement a de nouveau les pieds sur terre. Le temps est venu de prendre des mesures. Le gouvernement se borne toutefois à quelques balbutiements. Le débat sur la fin de carrière est loin d'être achevé. Les factures sont tout bonnement reportées à plus tard. Le prochain gouvernement devra à nouveau assainir les finances à coup de mesures drastiques.

La déclaration gouvernementale comporte également certains éléments positifs, tels que la réduction des charges salariales, le relèvement de l'âge de la prépension, l'équilibre budgétaire et la promotion de l'esprit d'entreprise. Des mesures plus radicales sont pourtant nécessaires. Une solution socio-économique convenable doit être trouvée au problème du vieillissement. A cette fin, les entités fédérées doivent pouvoir contrôler leurs leviers socioéconomiques. La Flandre et la Wallonie sont en effet trop différentes pour mener une politique identique.

Als ik u een voorstel mag doen van administratieve lastenverlaging en van een wezenlijke besparing, schaf dan de Senaat af. Niet alleen kan de MR geen opvolger meer vinden, maar uw fractievoorzitter in de Senaat, de heer Paul Wille, stelt het volgende. Ik citeer: "Ik voel me een voorgeprogrammeerde machine die alles wat vanuit de regering komt, klakkeloos dient goed te keuren."

Hij heeft het in dat verband over de programmawet. In zijn woorden, ik citeer opnieuw: "de vuilnisbakwet." De wet waarvan u enkele jaren geleden nog zei dat u ze zou afschaffen, maar vorig jaar heeft ze nog nooit zo vol gestaan met zaken die er niet in thuishoren. Wij zijn benieuwd wat het dit jaar zal worden.

Wij zien ook dat er geen communautaire ronde is. Wij zijn blij dat het forum is opgedoekt. Ja, we zijn blij, want we weten dat er in 2007 een nieuwe, grote, communautaire ronde komt. Ik zou zeggen: houd alstublieft nu uw handen van de staatshervorming af, want wij willen een sterke onderhandelingspositie en geen ruilhandel voor een hervorming van de Senaat of een nieuw kiessysteem of op voorhand al afgegeven geld of de aanbeveling van de herfederalisering.

Bovendien zijn er zaken waarin we nog in de miserie zitten van de vorige staatshervorming die nog niet op punt staan. Er wordt nooit echt iets grondig afgewerkt, zoals de Plantentuin Meise, ontwikkelingssamenwerking en dergelijke.

Ik kom tot de volgende conclusie. Wij hebben jarenlang – ik heb in het begin met mijn poëtisch stukje willen aantonen dat u nu, realistisch, met beide voeten op de grond staat – goed-nieuws-shows meegemaakt. Nu komt u terug uit uw virtuele wereld, met beide voeten op de grond. Nu hebben we een sensibiliseringscampagne nodig om de vooroordelen tegen oudere werknemers tegen te gaan en de mensen ervan te overtuigen dat zij langer zullen moeten werken. Het is natuurlijk heel sympathiek dat u de mentaliteit wilt wijzigen als voorbereiding voor een volgende regering. Maar uw voorgestelde maatregelen zijn, zoals ik al heb aangehaald, eerste stappen en ons inziens op het terrein niet voldoende. Om het met de woorden van de socialisten te zeggen: ze zijn voldoende om deze regering uit te doen, maar het eindeloopbaandebat is er niet mee van de baan.

Met andere woorden, ik denk dat de volgende regering nog hardere maatregelen zal moeten nemen, en dat terwijl we in de begroting zien dat de facturen toch telkens worden vooruitgeschoven.

Toen paars in 1999 aan de macht kwam, had het een veelbelovend economisch vooruitzicht – zo heb ik dat gelezen – met lage rentevoeten en gesaneerde overheidsuitgaven. Na acht jaar regeren zal de volgende regering weer mogen saneren.

De regeringsverklaring, mijnheer de eerste minister, houdt een aantal goede elementen in. Ik denk aan de loonlastenverlaging, de inperking van het brugpensioen bij herstructurerings, het aanmoedigen van het ondernemerschap, geen tekort in de begroting, zij het dan niet structureel. Spijtig genoeg zijn die maatregelen volgens ons niet voldoende en gaan ze niet ver genoeg. De toestand in ons land is wel degelijk ernstig. Als wij in de toekomst de sociale zekerheid willen

garanderen, dan zullen er ingrijpendere maatregelen nodig zijn.

Tot slot, ik meen dat een degelijk antwoord op de problematiek van de vergrijzing vereist dat er maatregelen komen op sociaal en economisch vlak. Op dit moment zijn de betreffende bevoegdheden echter verdeeld over zowel de federale Staat als de deelstaten. Deze versnippering staat een doortastende oplossing in de weg. Ik denk dat ik niet meer moet zeggen dat Vlaanderen en Wallonië economisch te verschillend zijn. Daarom is het meer dan noodzakelijk dat de deelstaten zelf de sociaal-economische hefboomen in handen krijgen. Dit is zowel voor Vlaanderen als voor Wallonië van prioritair belang.

Le **président**: Monsieur Hasquin, soit vous prenez la parole maintenant, soit je clos la séance de l'après-midi et j'ouvre celle du soir dans cinq minutes.

04.68 Hervé Hasquin (MR): Monsieur le président, j'en ai pour cinq minutes.

Le **président**: Prenez la parole maintenant, ensuite je clôturerai la séance de l'après-midi. Nous recommencerons tout de suite après avec M. T'Sijen, puis Mme Dieu.

Faire suivre M. Hasquin par Dieu est une chose un peu préoccupante, je dis cela sans aucun jeu de mots.

04.69 Hervé Hasquin (MR): Monsieur le président, monsieur le premier ministre, je voudrais intervenir très brièvement sur la problématique de l'énergie. Je voudrais faire trois réflexions dans le temps limité qui m'est imparti.

Premièrement, en ce qui concerne l'accord entre le gouvernement et Suez, je me réjouis, à l'inverse d'un certain nombre de commentaires, que ces initiatives aient été prises et qu'elles aient débouché sur un ancrage clairement identifié d'un certain nombre de quartiers généraux à Bruxelles. Cela nous paraît être une chose fondamentale. J'ai vu des commentaires allant du nostalgique au tout public mais, dans notre pays, nous en avons l'habitude. Il est douteux que la sauvegarde de notre indépendance énergétique passe par ce biais. Il y a peut-être d'autres moyens, j'y reviendrai dans quelques instants.

De toute façon, je crois que les solutions qui ont été négociées par le gouvernement avec Suez sont aussi susceptibles, cela me paraît fondamental, de maintenir et de continuer à entretenir dans notre pays un know how qui était reconnu internationalement. Je crois que, à la fois pour la recherche et pour l'économie, il y a là des lueurs d'espoir alors qu'on aurait effectivement pu craindre qu'une délocalisation généralisée et la déliquescence d'un savoir-faire ne soient provoquées dans les années qui viennent.

Deuxièmement, il y a un problème important qui commence à être abordé, et dont nous devrons reparler à brève échéance, qui est celui de la dépendance ou de l'indépendance énergétique de notre pays.

S'il s'agit d'une dépendance par rapport à l'Union européenne, à titre personnel, cela ne me poserait pas de problème. Mais on sait, soyons raisonnables, que le concept de l'Europe de l'énergie n'est vraisemblablement pas encore à l'ordre du jour à brève échéance. Il y a suffisamment de problèmes non résolus en Europe avant d'arriver à celui-là.

04.69 Hervé Hasquin (MR): Ik verheug er mij over dat het akkoord dat de regering en Suez hebben gesloten in de verankering van welbepaalde hoofdkwartieren in Brussel is uitgemond. In tegenstelling tot sommige commentaren, die uitgaan van nostalgici of die pleiten voor een algemene overheveling naar de publieke sector, maar ook in tegenstelling tot de legitieme vrees voor delokaliseringen in de komende jaren, zullen de oplossingen die na onderhandelingen met Suez werden bereikt het mogelijk maken een zekere knowhow in België te behouden en te ontwikkelen.

Ik maak mij geen zorgen over een afhankelijkheid op energievlak van België ten aanzien van de Europese Unie, maar volgens mij is een "Europa van de energie" vandaag nog niet aan de orde.

Onze onafhankelijkheid op het vlak van energiebevoorrading verdient daarentegen wel de nodige aandacht. Ik geloof niet dat kernenergie alleenzalmakend is, wel dat bepaalde vormen van afhankelijkheid nefast kunnen zijn.

Arrive alors l'autre concept, celui de l'indépendance. Mais l'indépendance par rapport à qui? Pour l'Union européenne, la question n'est pas fondamentale dans l'immédiat. En revanche, est-il souhaitable que notre pays soit, surtout dans la conjoncture actuelle, par trop dépendant d'autres continents ou d'autres régions du monde? Quand on voit la géostratégie et la géopolitique, on a de bonnes raisons de se poser la question de la nécessité de penser, voire de repenser un certain nombre de choix énergétiques. Et je crois que nous n'éviterons pas le débat. Quand on voit ce qui se passe dans plusieurs pays européens, que ce soit en Allemagne, en Angleterre, récemment en Finlande ou aux Pays-Bas, on se rend compte – et vous n'avez pas devant vous quelqu'un qui est partisan du "tout au nucléaire" – qu'il y a des problèmes de dépendance qu'il serait néfaste de négliger.

In vergelijking met 1998 is de petroleumprijs in 2005 met 500 procent gestegen. Wetend dat de belangrijkste strategische voorraden zich in het Oosten van Turkije bevinden, zouden we over onze bevoorrading moeten nadenken. Daarbij zullen Kyoto, de hernieuwbare energiebronnen en de kernenergie opnieuw op tafel moeten komen, zoals trouwens in de ons omringende landen het geval is.

C'est un truisme mais, en certaines circonstances, il convient de rappeler des prix et l'évolution des chiffres. Je vous cite l'évolution du coût du pétrole en huit ans - il est vrai que 1998 était une année de bas prix et l'on sait combien 2005 connaît des prix élevés -: la différence est exactement de 500%.

La question de nos approvisionnements, de la relative indépendance qui devrait être la nôtre par rapport à un certain nombre de réserves stratégiques dont on sait que, pour l'essentiel, elles se trouvent actuellement à l'est de la Turquie, doit nous interpeller. Inéluctablement, dans les mois qui viennent, il nous faudra envisager un débat sur la question.

Cela nous amènera évidemment à parler de Kyoto, du nucléaire, des énergies renouvelables. Estimer que le dossier est clos serait une grave erreur de stratégie politique et de stratégie économique, alors même que tous les pays qui nous entourent sont en train de remettre ces dossiers sur la table des discussions.

Le président: Je clos la séance de l'après-midi et dans cinq minutes j'ouvre la séance du soir. Nous commencerons avec de heer T'Sijen, ensuite Mme Dieu, de heer Bogaert, M. Cocriamont, de heer Goyvaerts, Mme Wiaux, de heer Bonte als hij aanwezig is, Mme Marghem et de heer Bultinck.

La séance est levée.
De vergadering is gesloten.

*La séance est levée à 18.13 heures. Prochaine séance le mercredi 12 octobre 2005 à 18.20 heures.
De vergadering wordt gesloten om 18.13 uur. Volgende vergadering woensdag 12 oktober 2005 om 18.20 uur.*

*Ce compte rendu n'a pas d'annexe.
Dit verslag heeft geen bijlage.*